Έτος ΙΑ'

Τεύχος 233ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Τὸ πριγκιπικὸν ζεῦγος τῶν Ὑψηλῶν μεμνηστευμένων, ἡ Α.Β.Υ.
ὁ Διάδοχος ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ καὶ ἡ Α.Β.Υ. ἡ Πριγκίπισσα ΑΝΝΑ-ΜΑΡΙΑ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12—ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.— Ἐξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΑ'. | ΑΘΗΝΑΙ 1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1963 | ΤΕΥΧΟΣ 233ον

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Η ΤΟΞΙΚΟΜΑΝΙΑ
ΚΑΙ Η ΣΧΕΣΙΣ ΑΥΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. **ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ**

I. Εἰσαγωγή.

Πρόκειται περὶ μιᾶς κοινωνικῆς πληγῆς, περὶ μιᾶς κοινωνικῆς νόσου, ἡ ὁποία ἀνέκαθεν ἐσυντρόφευσε τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὴν τελευταίαν ὅμως ἐποχὴν ἔλαβεν ἰδιαιτέρως ἀνησυχητικὴν διόγκωσιν.

Εἶναι ἡ μοῖρα τῆς ἐπιστήμης μου, τῆς Ἐγκληματολογίας, ἡ ὁποία κατ' οὐσίαν ἀποτελεῖ ἓν εἶδος «Κοινωνικῆς Παθολογίας», νὰ ἀσχολῆται μὲ τὰς διαφόρους βρωμερότητας, ἐλεεινότητας καὶ σαπρίας τῆς κοινωνίας, νὰ ἀναζητῇ τὴν αἰτιολογίαν των καὶ νὰ ἐπιζητῇ νὰ ἀνεύρῃ τὰ μέσα τῆς ἀντιμετωπίσεώς των, ἵνα χαρίσῃ τὴν ἠθικὴν ὑγείαν καὶ τὴν ἠθικὴν εὐτυχίαν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην κοινωνίαν.

II. Ἔννοια τοξικομανίας.

Ἡ τοξικομανία ἀποτελεῖ ὑποδούλωσιν τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸ πάθος τῆς χρήσεως τοξικῶν δηλητηρίων. Ἡ ὑποδούλωσις αὕτη φθάνει εἰς ροπὴν πρὸς τὰς τοξικὰς οὐσίας μὲ δύναμιν ἀκαταβλήτου φυσικοῦ ἐνστίκτου, τοῦ ἀτόμου ζητοῦντος ὁλονὲν νὰ αὐξάνῃ τὰς λαμβανομένας δόσεις. Τοιουτοτρόπως θὰ ἔλθῃ μίαν φορὰν ἡ στιγμή, καθ' ἣν ἡ δόσις θὰ εἶναι τόσον μεγάλη, ὥστε ὁ τοξικομανὴς θὰ ἀποθάνῃ.

III. Κατηγορίαι τοξικῶν οὐσιῶν.

Πολλαὶ εἶναι αἱ τοξικαὶ οὐσίαι, δὲν ἔχουσιν ὅμως ἅπασαι ἐγκληματολογικὸν ἐνδιαφέρον.

Ἐξ αὐτῶν δὲ ἄλλαι μὲν διεγείρουσιν, ἄλλαι δὲ ἀπονάρκοῦσιν. Εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν πρόκειται περὶ ἀπατηλῆς ἡδονιστικῆς διεγέρσεως, εἰς δὲ τὴν δευτέραν περὶ ἀπατηλῆς ἡδονιστικῆς ἀπονάρκώσεως.

Ἐντεῦθεν ἡ διάκρισις τῶν τοξικῶν οὐσιῶν ἀφ' ἑνὸς εἰς μεθυστικάς, οἷον τὸ χασὶς καὶ ἡ κοκαΐνη, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς ναρκωτικάς, οἷον ὁ αἰθήρ, τὸ ὄπιον, ἡ μορφίνη καὶ ἡ ἡρωίνη.

Μεθυστικὴ τοξικὴ οὐσία καὶ τοξικὸν δηλητήριον εἶναι καὶ τὸ οἰνόπνευμα, ἀλλὰ τοῦτο, λόγῳ τῆς κεχωρισμένης κοινωνικῆς ἐντάξεώς του, διαχωρίζεται τῶν λοιπῶν τοξικῶν δηλητηρίων κοινωνικῶς, νομικῶς καὶ ἠθικῶς.

IV. Χαρακτηρισμοὶ τῶν τοξικῶν οὐσιῶν.

Εἰς τὰς τοξικὰς οὐσίας ἐδόθησαν ποικίλοι χαρακτηρισμοί. Λόγου χάριν ὠνομάσθησαν «δηλητήρια τοῦ λαοῦ» καὶ τοῦτο, διότι κυκλοφοροῦσι καὶ μαστίζουσι καὶ δηλητηριάζουσιν εὐρέως τὰς λαϊκὰς τάξεις.

Ὠνομάσθησαν «οὐσίαι τοῦ θανάτου» καὶ τοῦτο, διότι ὁδηγοῦσιν εἰς τὸν τάφον τὸν τοξικομανῆ.

Ὠνομάσθησαν «ἡδονιστικαὶ καὶ εὐφοριστικαὶ οὐσίαι».

Τοῦτο, διότι, μόλις τὰς χρησιμοποιήσει κανείς, θὰ δοκιμάσῃ ἀμέσως ὡρισμένον συναίσθημα εὐχάριστον ἡδονῆς καὶ εὐφορίας. Ἀλλὰ δυστυχῶς, ἀκριβῶς τὸ τοιοῦτον συναίσθημα τῆς ἀπολαύσεως, εἶναι ἀπατηλόν, ὕπουλον καὶ ἐν ταὐτῷ καὶ καταστρεπτικόν. Διότι παρασύρει τὸν ἄνθρωπον εἰς ἐπανάληψιν τῆς ἀπολαύσεως τοῦ δηλητηρίου, καὶ τοιουτοτρόπως τὸν ὑποδουλώνει, βαθμιαίως, ἀλλ' ἀσφαλῶς τὸν μεταβάλλει εἰς ἀνθρώπινον κτῆνος καὶ τελικῶς τὸν καταστρέφει καὶ τὸν μεταβάλλει εἰς ἐρείπιον, σωματικόν, ψυχικὸν καὶ ἠθικόν.

V. Ἱστορικὴ ἐπισκόπησις.

Εἰσαγωγικῶς θὰ ἐξετάσωμεν τὸ θέμα ἀφ' ἑνὸς ἱστορικῶς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ ἀπόψεως σημερινῆς γεωγραφικῆς κατανομῆς τῆς τοξικομανίας.

Καὶ ἐν πρώτοις, ἂς ρίψωμεν ἓν βλέμμα εἰς τὴν ἱστορίαν.

Εἶναι πλάνη τὸ ὑποστηριζόμενον ὅτι τὰ τοξικὰ δηλητήρια εἶναι ἐφεύρεσις τοῦ σημερινοῦ διεφθαρμένου πολιτισμοῦ.

Διότι ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι τὰ ἀπολαυστικὰ ταῦτα δηλητήρια εἶναι τοσοῦτον παλαιά, ὅσον καὶ ἡ ἀνθρωπότης. Εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν κοινωνιῶν τῶν λαῶν βλέπομεν ὅτι ἀνέκαθεν, εἰς πᾶσαν ἐποχὴν καὶ εἰς πάντα λαόν, ὁ ἄνθρωπος πάντοτε ἀνεζήτησε νὰ ἀνεύρῃ ἐν τῷ κόσμῳ τῆς φύσεως, ἰδίως εἰς τὸ φυτικὸν βασίλειον, καὶ τοιαύτας οὐσίας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο νὰ δημιουργήσουν εἰς αὐτὸν ἀπόλαυσιν καὶ ἡδονήν. Τεχνητὴν μακαριότητα, λήθην τῶν δεινῶν, τεχνητὴν εὐτυχίαν, τεχνητὸν ἐπίγειον παράδεισον.

Ἄξιον σημειώσεως εἶναι ὅτι ἡ χρησιμοποίησις τῶν τοιούτων εὐφραντικῶν δηλητηρίων πολλάκις ἀπαντᾶται εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν λαῶν, στενῶς καὶ εὐρέως συνδεδεμένη μὲ αὐτὰ τὰ ἤθη καὶ τὰ ἔθιμα τῆς μεγάλης μάζης τῶν λαϊκῶν στρωμάτων, μὲ αὐτὰς ταύτας τὰς παραδόσεις καὶ τοὺς μύθους, ἀκόμη καὶ μὲ τὴν πρωτόγονον ἢ τὴν ἐξειλιγμένην θρησκείαν καὶ γενικῶς τὸν πρωτόγονον ἢ τὸν ἐξειλιγμένον πολιτισμὸν τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν.

Ἀλλὰ τὸ περίεργον εἶναι ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἐτήρησαν ἀνέκαθεν μία περίεργον στάσιν ἀπέναντι τῶν τοιούτων δηλητηρίων τοῦ λαοῦ, στάσιν πλήρη ἀντιφάσεων. Ἀπὸ τῆς μιᾶς πλευρᾶς ἀπηγόρευον καὶ κατεδίωκον τὰς οὐσίας αὐτάς, ὡς καταστρεπτικάς, περιεφρόνουν δὲ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τὰς ἐχρησιμοποίουν καὶ τοὺς ἐτιμώρουν. Ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς οἱ ἴδιοι αὐτοὶ ἄνθρωποι ὄχι μόνον ἁπλῶς ἠνείχοντο τὰς οὐσίας αὐτάς, ἀλλ' ἀκόμη περισσότερον καὶ τὰς ἐξύμνουν, τὰς ἐξηγίαζον καὶ τὰς ἀνεμίγνυον μὲ θρησκευτικο-λειτουργικὰς πράξεις καὶ ἱεροτελεστίας.

Ἂς ρίψωμεν ἓν βλέμμα εἰς τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν ἱστορίαν.

Τοιουτοτρόπως ὁ Ὅμηρος πληροφορεῖ εἰς τὴν Ὀδύσσειαν ὅτι ἡ ὡραία Ἑλένη τοῦ Μενελάου προσέφερεν εἰς τοὺς συνδαιτημόνας ποτά, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐνέχεε φάρμακόν τι, τὸ ὁποῖον ἦτο «νηπενθὲς τ' ἄχολόν τι κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων», δηλαδὴ νηπενθὲς (καταργητικὸν τοῦ πένθους), ἄχολον (καταργητικὸν τῆς χολῆς, τῆς πικρίας, τῆς λύπης), ἐπίληθον (φάρμακον, τὸ ὁποῖον ἔφερε τὴν λήθην, τὴν λησμοσύνην τῶν δεινῶν καὶ τῶν στενοχωριῶν). Ὁ ποιούμενος τοῦ τοιούτου φαρμάκου χρῆσιν, τελῶν ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ ποτοῦ, κατὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ Ὁμήρου, ἀνευρίσκει ἐν αὐτῷ πανάκειαν κατὰ τῶν δακρύων καὶ τῶν θρήνων, προσέτι καὶ ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς του ἢ ἀκόμη καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου

προσφιλοῦς ἀδελφοῦ ἢ τέκνου. Καὶ διαπορούντες οἱ σχολιασταὶ τοῦ Ὁμήρου διερωτῶνται, τί ἦτο ἄρα γε τὸ φάρμακον τοῦτο,τὸ ἐμβαλλόμενον εἰς τὸν οἶνον καὶ παῦον τὰς λύπας. Μήπως τὸ ὄπιον ;

Ὁμοίως γνωστὴ ἐκ τοῦ Ὁμήρου τυγχάνει ἡ σεληνιακὴ θεότης, φαρμακὸς Κίρκη, ἥτις ἐθέλγετο ἐπινοοῦσα διάφορα μαγικὰ εὐφραντικὰ φάρμακα. Γνωστὸν δὲ ἐκ τῆς Ὀδυσσείας ὅτι ἡ μυθολογικὴ αὕτη γυναικεία μορφὴ προσέφερεν εἰς τοὺς ὑπὸ τὸν Εὐρύλοχον ἑταίρους τοῦ Ὀδυσσέως ἐδέσματα, εἰς ἃ ἀνέμειξε φάρμακα, ἵνα οὗτοι, καταπίνοντες ταῦτα, λησμονήσωσι τὴν οἰκογένειαν καὶ τὴν πατρίδα των.

Ὁ αὐτὸς Ὅμηρος ἀναφέρεται εἰς τὸ γένος τῶν Λωτοφάγων καὶ τὸν λωτόν, ὅστις ἀπετέλει οὐσίαν εὔγεστον, μεθυστικήν, ἐπίληθον τῶν δεινῶν καὶ πάσης νοσταλγίας.

Ὁ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ ὅτι οἱ Σκῦθαι ἐμεθύσκοντο ἐκ καπνοῦ κόνεως καννάβεως, ριπτομένης ἐπὶ πυρακτωμένων λίθων. Οἱ ἀτμοὶ οὗτοι διηυκόλυνον τὴν ἀναπνοήν, ἔφερον συναίσθημα εὐεξίας, ἐν ταυτῷ δὲ προεκάλουν καὶ ὡρισμένην κατάστασιν παραληρήματος. Εἰς τὰς φωνὰς καὶ τὰς ἐπικλήσεις τῶν ἐκ τῆς καννάβεως μεθυσκομένων οἱ Σκῦθαι ἀπέδιδον μαγικὴν ἰδιότητα.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἔκτασιν τῶν ἱερομαντιῶν,ὑπὸ τὰς ποικίλας αὐτῆς μορφάς,ἀνευρίσκομεν τεκμήρια χρησιμοποιήσεως τοξικῶν οὐσιῶν χάριν θρησκευτικῶν σκοπῶν.

Ἐπὶ παραδείγματι ἴσως τὴν ἱερὰν ἔκτασιν τῆς χρησμολογίας τῆς Πυθίας δυνάμεθα νὰ ἀποδώσωμεν εἰς τὴν χρησιμοποίησιν ἀγνώστων τοξικῶν οὐσιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐδημιούργουν παρ'αὐτῇ τὸν περίεργον καὶ ἔξαλλον ἐκεῖνον ἐνθουσιασμόν. Αὕτη, κατὰ τὴν παράδοσιν, καθημένη ἐπὶ τρίποδος, κεκαλυμμένου διὰ φύλλων δάφνης, διαρκούσης τῆς κρισίμου στιγμῆς τῆς ἐκστάσεως, περιήρχετο, ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν πυκνῶν ἀναθυμιάσεων, εἰς ἱερὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ ἐν σπασμωδικῇ καταστάσει ἀνεβόα διαφόρους ἀσυναρτήτους χρησμούς.

Ἡ πορεία δὲ τῆς τοξικομανίας προχωρεῖ τοιουτοτρόπως ἀνὰ τὴν πορείαν τῶν αἰώνων μέχρι τῆς συγχρόνου ἐποχῆς.

VI. Γεωγραφικὴ κατανομὴ τῶν τοξικῶν οὐσιῶν.

Ἀλλ' ἂς ρίψωμεν νῦν ἓν βλέμμα εἰς τὴν σημερινὴν γεωγραφικὴν κατανομὴν τῶν τοξικῶν οὐσιῶν ἀνὰ τὴν ὑφήλιον. Τοιουτοτρόπως ἡ τοξικομανία, εὑρίσκεται εἰς ὑψηλὴν ἄνθησιν εἰς τὰς ἀπομεμακρυσμένας καὶ χαρακτηριζομένας ὡς «ἐξωτικὰς χώρας» τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς, ἰδίως εἰς τὴν ἀπέραντον Κίναν, μὲ τὸ ὄπιον καὶ τὴν ἡρωίνην, ἔχει διακλαδώσεις εἰς τὴν βόρειον Ἀμερικήν, μὲ τὴν μορφίνην καὶ τὴν ἡρωίνην, ἀκμάζει εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ εἰς τὴν ἐγγὺς Ἀσίαν,μὲ τὴν ἡρωίνην καὶ τὸ χασίς, εἰς τὴν Γαλλίαν, τὴν Πολωνίαν καὶ ἄλλας χώρας, μὲ τὴν κοκαΐνην εἰς τὸ Μεξικόν, μὲ τὴν ἄγνωστον εἰς τὴν Ἑλλάδα τοξικὴν οὐσίαν, τὴν μεσκαλίνην.

VII. Διεθνὲς λαθρεμπόριον.

Πρόκειται δυστυχῶς περὶ τεραστίας ἐξαπλώσεως. Εἰς τὴν τοιαύτην δὲ ἐξάπλωσιν ὑποβοηθεῖ συστηματικῶς, κατ'ἐξοχήν, τὸ ἀποκληθὲν «λαθρεμπόριον τοῦ θανάτου», ἤτοι τὸ λαθρεμπόριον τῶν τοξικῶν οὐσιῶν, τὸ ὁποῖον δημιουργεῖ ἀμύθητα κέρδη καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι τόσον ἐκτεταμένον, ὥστε δὲν γνωρίζει ὅρια, δὲν γνωρίζει σύνορα, ἀλλ' ἔχει διεθνεῖς πλοκάμους καὶ ἐπεκτείνεται εἰς ὁλόκληρον τὴν ὑφήλιον καὶ εἰς πάσας τὰς ἠπείρους.

Μυστικὰ ἐργοστάσια (κατὰ τὴν βιβλιογραφίαν ἀπαντώμενα εἰς τὴν Κίναν, τὴν Ἰαπωνίαν, τὴν Τουρκίαν, τὰς Βαλκανικὰς χώρας) ὑπάρχουσιν ἄφθονα, συστηματικαὶ ἐξαγωγαὶ ἐνεργοῦνται εἰς μεγάλην κλίμακα, διὰ λαθραίων ὁδῶν καὶ τρόπων ὑπὸ ἐπιχειρήσεων καὶ ἐπιχειρηματιῶν μὲ ἀξιολόγους ἐπωνυμίας (φίρμας) καὶ μὲ κεφάλαια ἀνυπολόγιστα, μὲ τραπεζιτικὰς συνδέσεις καὶ πρακτορεῖα ἀνὰ τὰ μεγαλύτερα ἐμπορικὰ κέντρα τῆς ὑφηλίου καὶ γενικῶς μὲ ὀργάνωσιν, τὴν ὁποίαν θὰ ἐξήλευον οἱ

πλέον ἰσχυροὶ νόμιμοι οἰκονομικοὶ ὀργανισμοί. Τὰ διεθνῆ ταῦτα λαθρεμπορικὰ τράστ, διότι πρόκειται περὶ τράστ, μεταχειρίζονται τὰ πλέον σύγχρονα μέσα μεταδόσεως εἰδήσεων καὶ κυκλοφορίας καὶ ἐμφανίζονται ὑπὸ τὸ ἔνδυμα ἐντίμων βιομηχανιῶν καὶ ἐντίμων ἐμπορικῶν οἴκων. Κρυπτογραφικοὶ κώδικες, διατηρήσεις γραφείων, μέγαρα, αὐτοκίνητα, πλοῖα, πολυάριθμον προσωπικόν, πάντα ταῦτα εὑρίσκονται εἰς τὴν διάθεσιν καὶ ἀνήκουσιν εἰς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἐν λόγῳ τράστ. Εἰς τὰς χώρας τῆς καταναλώσεως ὑπάρχουσι γραφεῖα λήψεως, προωθήσεως καὶ διανομῆς, ἅτινα δι' εἰδικῶν ἐντεταλμένων ὀργάνων παραλαμβάνουσιν, ἀποκρύπτουσι, συνοδεύουσι καὶ διοχετεύουσι διὰ κρυφίων τρόπων εἰς τὴν κατανάλωσιν, τὰ ἐφόδια ταῦτα τῶν δηλητηρίων τοῦ θανάτου. Οἱ τρόποι τῆς διοχετεύσεως ποικίλλουσιν. Ἡ ἐφευρετικότης τῶν μέσων διοχετεύσεως προκαλεῖ κατάπληξιν. Ἐντὸς κιβωτίων μὲ παιχνίδια, χημικὰ προϊόντα, τάπητας, τετράδια, οἰκιακὰ σκεύη, καφέ, κονσέρβες, βαρέλια ἐλαίου, ὑποδήματα κ.ο.κ. ἐνυπάρχει κεκρυμμένον τὸ ἐμπόρευμα τῆς καταστροφῆς.

Παραδείγματα ἐκ τῆς πράξεως, ἐξηλεγμένα ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης.

Πρὸ 32 ἐτῶν (1931) συνελήφθησαν ὑπὸ τῆς γερμανικῆς Ἀστυνομίας 4 ἐκ τῶν πρακτόρων ἑνὸς ἐκ τῶν τοιούτων τράστ βιομηχανίας καὶ ἐμπορίας ναρκωτικῶν, μεταξὺ ὧν καὶ εἷς Ἕλλην. Οὗτοι ἦσαν ἐπιφορτισμένοι μὲ τὸ ἔργον τῆς διοχετεύσεως τεραστίων ποσοτήτων λαθραίων τοξικῶν οὐσιῶν. Εἰδικῶς εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην εἶχον τοποθετήσει ταύτας ἐντὸς κιβωτίων μηχανημάτων.

Τὰς ποσότητας ταύτας εἶχον παραλάβει ἐκ τῆς Ἀσίας καὶ ἀπέστελλον εἰς τὴν Ἀμερικήν. Ἐκ τῶν ἀνακρίσεων λοιπὸν προέκυψεν ὅτι μεταξὺ ἄλλων μόνον διὰ τριῶν λιμένων τῆς Κίνας ἐξήγοντο, παρὰ τοῦ ἐν λόγῳ τράστ, μηνιαίως τοὐλάχιστον 5 τόννοι ἡρωίνης, ὅτι ἕκαστος ἐκ τῶν πρακτόρων εἶχε πραγματοποιήσει ἐντὸς δύο ἐτῶν κέρδος 30 ἑκατομμυρίων χρυσῶν φράγκων καὶ ὅτι ἡ ἐξαμηνιαία κίνησις ἑνὸς πράκτορος ἀνήρχετο εἰς 150.000 ἀγγλικὰς λίρας.

Παραλαμβάνω ἐξ ἐπιστημονικοῦ τινος συγγράμματος καὶ τὴν ἀκόλουθον περιγραφήν: «Ἀσιᾶται μεγιστᾶνες, Ἀσιᾶται διπλωμάται, μὲ πολὺ γνωστὰ ὀνόματα, ὀφείλουν τὰ πλούτη των, οὐχὶ εἰς τὰ μυθώδη κοιτάσματα ἀδαμάντων, οὐχὶ εἰς τὰ ὀρυχεῖα σμαράγδων τῆς περιοχῆς των, ἀλλὰ κυρίως καὶ μόνον εἰς τὰς σχέσεις των πρός τινα κακοήθη ὑποκείμενα, τὰ ὁποῖα γνωρίζουν, «νὰ κάνουν δουλειὲς μὲ ναρκωτικά», διὰ νὰ μεταχειρισθῶ τὸ χυδαῖον αὐτῶν γλωσσικὸν ἰδίωμα. Καὶ αὐτὰ τὰ ἄτομα, χάρις εἰς τὰς σχέσεις των μὲ ἰσχυρὰς προσωπικότητας, ἡ κοινωνία τὰ μεταχειρίζεται μετὰ τιμῶν».

Καὶ κατὰ μίαν ἄλλην περιγραφήν : «Οἱ εὐκόλως πλουτίζοντες μεγάλοι λαθρέμποροι ναρκωτικῶν κινοῦνται μεταξὺ τῶν ἀνωτέρων κοινωνικῶν τάξεων, ζοῦν πολυτελῶς διατηροῦν σχέσεις μὲ ἰσχύοντα πρόσωπα κλπ. Εἰς τὸ τοιοῦτο διεθνὲς λαθρεμπόριον εἶναι ἀναμεμιγμένα πρόσωπα πασῶν τῶν ἐθνικοτήτων καὶ πάντων τῶν ἐπαγγελμάτων, ἀνώτατοι ὑπάλληλοι, τραπεζῖται, ἀξιωματικοί, ἐπιστήμονες (ὅλων τῶν κλάδων, χημικοί, ἰατροί, δικηγόροι ἢ ἄλλοι), φοιτηταί, προσέτι καὶ ἱερεῖς τῶν διαφόρων θρησκευμάτων». *(Συνεχίζεται)*

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ μελετοῦν συνεχῶς προσφέρουν μεγάλη ὑπηρεσία στὴν κοινωνία καὶ στὸν ἑαυτό τους.

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» σᾶς δίνουν ἐκλεκτὴ πνευματικὴ τροφή.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΝ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΝ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ ΠΡΟΛΗΨΕΩΣ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ

Ὑπὸ κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΕΡΓΟΠΟΥΛΟΥ**, Διευθυντοῦ καὶ κυρίας **ΜΑΡΙΑΣ ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗ**, Τμηματάρχου, τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Σωφρονιστικῆς Διοικήσεως Ὑπουργείου Δικαιοσύνης

Ι. Προλεγόμενα.

Ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ τῇ συνεργασίᾳ τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως ὠργανώθη ἐν Ρώμῃ (Frascati), ἀπὸ 14-23 Ὀκτωβρίου 1962, Εὐρωπαϊκὸν Σεμινάριον, τοῦ ὁποίου βασικὸν θέμα ὑπῆρξεν «Ἀξιολόγησις τῶν μεθόδων προλήψεως τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων».

Ἡ Ἑλλὰς ἐξεπροσωπήθη παρ' ἡμῶν.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ Σεμιναρίου ἐγένοντο εἰς τὴν παρὰ τῷ Frascati villa Falconieri, ἔνθα διέμενον καὶ τὰ μέλη.

Πρόεδρος τοῦ Σεμιναρίου ὡρίσθη, ὑπὸ τοῦ ΟΗΕ ὁ διακεκριμένος ἐπιστήμων καὶ δικαστικὸς κ. Severin-Carlos Versele, Βέλγος.

Εἰς τὸ Σεμινάριον μετέσχον 54 ἐκπρόσωποι τῶν Χωρῶν Αὐστρίας, Βελγίου, Βουλγαρίας, Γαλλίας, Γερμανίας, Γιουγκοσλαβίας, Δανίας, Ἑλλάδος, Ἰρλανδίας, Ἰσραήλ, Ἰταλίας, Ἱσπανίας, Μ. Βρεταννίας, Νορβηγίας, Ὁλλανδίας, Πολωνίας, Ρουμανίας, Σουηδίας καὶ Φιλλανδίας. Ἐπὶ πλέον μετέσχον, ὡς ἐμπειρογνώμονες τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν, 5 ἐπιστήμονες, ὡς καὶ 12 ἐκπρόσωποι διεθνῶν ὀργανώσεων, ἤτοι τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας, τῆς Unesco, τῆς Παγκοσμίου Ὀργανώσεως Ὑγείας, τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, τοῦ Διεθνοῦς Κέντρου Προστασίας Παιδίου, τῆς Interpol, τῆς Διεθνοῦς Ἐγκληματολογικῆς Ἑταιρείας, τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Προστασίας Νεότητος καὶ τῆς Ford Foundation. Ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ ΟΗΕ παρέστη ὁ κ. E. Galway καὶ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Γραφείου Κοινωνικοῦ Προγραμματισμοῦ τοῦ ΟΗΕ ἡ δὶς K. Midwinter.

Οἱ ἐμπειρογνώμονες καὶ οἱ ἐκπρόσωποι τῶν διεθνῶν ὀργανισμῶν, ὡς καὶ τὰ μέλη τοῦ Σεμιναρίου, εἰδήμονες ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων, ἀνῆκον εἰς διαφόρους κλάδους ἐπιστήμης καὶ ἦσαν καθηγηταὶ Πανεπιστημίων, δικασταί, ψυχίατροι καὶ ψυχολόγοι, ἐκπρόσωποι τῆς διοικήσεως καὶ τῆς Ἀστυνομίας, ἐγκληματολόγοι, διευθυνταὶ ἱδρυμάτων, κοινωνιολόγοι κ.λ.π.

ΙΙ. Διαδικασία ἐργασιῶν.

Τὸ Σεμινάριον συνεδρίαζεν ἐν ὁλομελείᾳ ἀπὸ τῆς 9ης μέχρι τῆς 13ης ὥρας, καθ' ὁμάδας δὲ καὶ ἀπὸ τῆς 15ης μέχρι 18,30 ὥρας. Εἰς τὰς πρωινὰς συνεδριάσεις, κατ' ἀρχὴν καὶ κατὰ τὸ α' δίωρον, ἐξετίθεντο τὰ πορίσματα τῶν συνεδριάσεων τῶν ὁμάδων ἐργασίας, κατὰ δὲ τὸ β' δίωρον, ἐγένοντο αἱ γενικαὶ εἰσηγήσεις τῶν ἐμπειρογνωμόνων, αἵτινες ἀπετέλουν τὴν βάσιν συζητήσεως τῶν ὁμάδων. Κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας συνεδριάσεως, αἱ κατ' ἰδίαν ὁμάδες ἐργασίας συνεζήτουν τὰ τεθέντα ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Εἰσηγητοῦ θέματα καὶ κατόπιν ἀνταλλαγῆς ἀπόψεων, κατέληγαν εἰς συμπεράσματα, τὰ ὁποῖα ἀνεκοινοῦντο, κατὰ τὰ προλεχθέντα, τὴν ἐπομένην, ἐνώπιον τῆς ὁλομελείας.

Τὰ μέλη ἐχωρίσθησαν εἰς τέσσαρας ὁμάδας ἐργασίας, δύο γαλλοφώνους καὶ δύο ἀγγλοφώνους, τῶν ὁποίων ὡρίσθησαν ἀντιστοίχως 4 Πρόεδροι, ὡς ἐπίσης καὶ Εἰσηγηταὶ ἐπὶ ἑκάστου θέματος. Εἰς τὰς ὁμάδας ἐργασίας, αἵτινες ἦσαν ὀλιγομελεῖς, ἐδίδετο ἡ εὐκαιρία εἰς ἅπαντα τὰ συμμετέχοντα μέλη νὰ ἐκθέτουν τὰς ἀπόψεις των καὶ νὰ ἀνταλλάσσουν γνώμας ἐπὶ ἑκάστου συγκεκριμένου θέματος.

III. Γενικαὶ εἰσηγήσεις.

Ἐκ μέρους τῶν ἐμπειρογνωμόνων τοῦ ΟΗΕ καὶ τῶν ἐκπροσώπων τῶν διεθνῶν ὀργανισμῶν, ἀνεπτύχθησαν τὰ κάτωθι ἀναφερόμενα κατ' ἰδίαν θέματα, ὑπὸ τύπον γενικῶν εἰσηγήσεων, σχέσιν ἔχοντα μὲ τὸ γενικὸν θέμα τοῦ Σεμιναρίου. Αἱ γενικαὶ αὗται εἰσηγήσεις, αἵτινες ἀνεπτύχθησαν ἐνώπιον τῆς ὁλομελείας, ἀπετέλεσαν, ὡς ἐλέχθη, τὴν βάσιν τῶν συζητήσεων τῶν ὁμάδων ἐργασίας καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς ὁλομελείας.

Αἱ γενικαὶ αὗται εἰσηγήσεις περιέλαβον τὰ ἑξῆς θέματα :

1) «Σύγκρισις καὶ ἐκτίμησις κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ προγραμμάτων ψυχικῆς ὑγιεινῆς». Γενικοὶ Εἰσηγηταὶ ὑπῆρξαν, ἐπὶ μὲν τοῦ τομέως κοινωνικῆς ὑπηρεσίας ὁ κ. Ahti Hailuto, Διευθυντὴς τῆς Ἑνώσεως Προστασίας Παιδιοῦ τῆς Φιλλανδίας, ἐπὶ δὲ τοῦ τομέως ψυχικῆς ὑγιεινῆς ὁ Dr. T.C.N. Gibbens, τοῦ Ἰνστιτούτου Ψυχιατρικῆς Λονδίνου, ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Παγκοσμίου Ὀργανώσεως Ὑγείας.

2) «Σύγκρισις καὶ ἐκτίμησις τῆς συμβολῆς τοῦ σχολείου, τοῦ ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ, ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀποκαταστάσεως εἰς τὴν πρόληψιν τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων». Γενικοὶ Εἰσηγηταὶ ὑπῆρξαν, ἐπὶ μὲν τοῦ τομέως σχολικῆς ἐκπαιδεύσεως ὁ Καθηγητὴς τῆς Ψυχολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου κ. Andrey, ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Unesco, ἐπὶ δὲ τοῦ τομέως ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ, ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀποκαταστάσεως ἡ Miss B. Pick, ἐκπρόσωπος τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας.

3) «Κοινοτικὰ προγράμματα προλήψεως, περιλαμβάνοντα ὁμαδικὴν ἐργασίαν, κινήσεις νεότητος, κοινοτικὴν ἀνάπτυξιν, ὡς καὶ εἰδικὰ προγράμματα Ἀστυνομίας». Γενικοὶ Εἰσηγηταὶ ὑπῆρξαν, ἐπὶ μὲν τοῦ τομέως κοινοτικῶν προγραμμάτων γενικῶς ἡ κ. Katja Vodopivec, Διευθύντρια τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐγκληματολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λουμπλιάνας (Γιουγκοσλαβία), ἐπὶ δὲ τοῦ τομέως τῶν εἰδικῶν ἀστυνομικῶν προγραμμάτων ὁ κ. M.J. Nepote, ἐκπρόσωπος τῆς Interpol.

4) «Ὀργάνωσις καὶ διοίκησις προγραμμάτων προλήψεως τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων καὶ τεχνικὴ ἀξιολογήσεώς των». Γενικοὶ Εἰσηγηταὶ ὑπῆρξαν, ἐπὶ μὲν τοῦ τομέως τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν προλήψεως καὶ εἰδικῶς τοῦ ρόλου τοῦ Δικαστηρίου Ἀνηλίκων ἡ Ms. Johanna Hudig, δικαστὴς Ἀνηλίκων τοῦ Rotterdam καὶ ἔκτακτος Καθηγήτρια τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Οὐτρέχτης, ἐπὶ δὲ τοῦ τομέως τῶν λοιπῶν προγραμμάτων προλήψεως ὁ κ. Uberto Radaelli, Διευθυντὴς τῆς Ὑπηρεσίας Ἀνηλίκων τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης τῆς Ἰταλίας.

5) «Προγράμματα προλήψεως καὶ τεχνικῆς ἐρεύνης καὶ ἀξιολογήσεως τῶν ἐφαρμοζομένων προγραμμάτων». Γενικοὶ Εἰσηγηταὶ ὑπῆρξαν, ὁ κ. Pierre Ceccaldi, Διευθυντὴς τῆς Διευθύνσεως τῆς ἐπιβλεπομένης ἀγωγῆς τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης τῆς Γαλλίας, καὶ ὁ κ. R. Morrison, ἐκπρόσωπος τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, ὅστις εἰς τὴν μικρὰν γραπτὴν εἰσήγησίν του, εἶχε περιλάβει καὶ τὴν ἔκθεσιν ἡμῶν, περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἰσχυόντων μέτρων προλήψεως, καὶ κατ' ἐπανάληψιν ἐποιήσατο μνείαν αὐτῆς κατὰ τὴν προφορικὴν εἰσήγησίν του.

IV. Συμπεράσματα.

Αἱ γενόμεναι συζητήσεις καὶ αἱ ἀνταλλαγεῖσαι ἀπόψεις ὑπῆρξαν λίαν ἐνδιαφέρουσαι καὶ ἐστράφησαν, κυρίως, περὶ τὸ θέμα τῆς ἐφαρμογῆς, εἰς τὰς διαφόρους χώρας καὶ περιοχάς, ἀποτελεσματικῶν μεθόδων καὶ προγραμμάτων προλήψεως τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων καὶ τῆς ἀξιολογήσεως τῶν ἐφαρμοζομένων μεθόδων, ἵνα καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ἀποτελεσματικότητος αὐτῶν καὶ τῆς τυχὸν προτεραιότητος κατὰ τὴν ἐφαρμογήν των. Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ὅμως ἡ καλυτέρα δυνατὴ ἀξιολόγησις τῶν μεθόδων προλήψεως εἶναι ἀναγκαία, ὡς ἰδιαιτέρως ἐτονίσθη, ἡ ὀργάνωσις μιᾶς συστηματικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης, κατευθυνομένης πρὸς τὸ εἶδος καὶ τὴν ἔκτασιν τῶν ἐφαρμοζομένων μεθόδων προλήψεως καὶ τὴν ἐπι-

τυχίαν ἢ μὴ αὐτῶν. Εἰς πολλὰς τῶν μετεχουσῶν χωρῶν, ὡς ἀνεκοινώθη, ἤρχισαν τοιαῦται ἔρευναι καὶ εὑρίσκονται αὗται ἐν ἀναπτύξει. Αἱ ἔρευναι αὗται δέον ὅπως πραγματοποιοῦνται ὑπὸ ἁρμοδίων καὶ ὑπευθύνων ὀργάνων, ἅτινα θὰ συγκεντρώνουν τὸ πληροφοριακὸν ὑλικόν, θὰ ἐπεξεργάζωνται τοῦτο καὶ θὰ ἐξάγουν τὰ σχετικὰ ἀποτελέσματα.

Μετὰ καρποφόρον ἐργασίαν ὀκτὼ ἡμερῶν, τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τοῦ Σεμιναρίου ὡρισμέναι γενικαὶ ἀρχαί, αἵτινες συνιστοῦν τὴν βάσιν τῆς περαιτέρω ἐργασίας τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τῶν διαφόρων χωρῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ὀργανώσεων.

Ἐκ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Σεμιναρίου διεπιστώθη γενικῶς ὅτι, ἀπὸ ἀπόψεως προλήψεως τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων, πλεῖστοι εἶναι οἱ τομεῖς ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ ἀσκήσουν πρόληψιν καὶ δή : 1) αἱ δικαστικαὶ καὶ διοικητικαὶ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι, 2) αἱ ὑπηρεσίαι ψυχικῆς ὑγιεινῆς εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν διαμόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀνηλίκου, 3) ἡ προληπτικὴ δραστηριότης τοῦ σχολείου, συνεργαζομένου μετὰ τῶν λοιπῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν, 4) αἱ ὑπηρεσίαι ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν ἀνηλίκων, 5) αἱ ὑπηρεσίαι κοινοτικῆς ἀναπτύξεως καὶ 6) ἡ εἰδικὴ ἀστυνομία ἀνηλίκων, ὡς πρὸς τὸν προληπτικὸν ρόλον αὐτῆς.

Ἐξ ἄλλου, τὸ Σεμινάριον ἔκρινεν ἀναγκαίαν τὴν συστηματικὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐρεύνης καὶ τῆς ἀξιολογήσεως τῶν προληπτικῶν μεθόδων καὶ προγραμμάτων καὶ δὴ προέτεινεν ὅπως, εἰς ἑκάστην χώραν : 1) ἱδρυθῇ κεντρικὴ ὑπηρεσία ἢ ὀργανισμὸς ἔχων τὴν ἁρμοδιότητα τῆς καταρτίσεως προγραμμάτων προλήψεως τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων, 2) μετέχουν ἢ συνεργάζωνται, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, ἐκπρόσωποι ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ὀργανισμῶν, οἵτινες ἀσκοῦν ἔργον προλήψεως τῆς ἐγκληματικότητος, ὡς οἱ ἀνωτέρω ἐκτεθέντες τομεῖς, 3) τῆς καταρτίσεως τῶν τοιούτων προγραμμάτων προηγῆται συστηματικὴ μελέτη καὶ ἔρευνα ἐπὶ τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν δυνατοτήτων ἀποτελεσματικῆς ἐφαρμογῆς, 4) λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν, κατὰ τὴν κατάρτισιν τῶν προγραμμάτων, αἱ ἐθνικαὶ καὶ τοπικαὶ συνθῆκαι ἑκάστης χώρας, ὥστε αἱ προϋποθέσεις ἐπιτυχίας νὰ καθίστανται περισσότερον εὐνοϊκαί, 5) κινητοποιῆται καὶ διαφωτίζηται ἡ κοινὴ γνώμη, ὥστε ἡ ἐφαρμογὴ τῶν προγραμμάτων προλήψεως νὰ εὑρίσκῃ ἀνταπόκρισιν εἰς τὸν λαὸν καὶ δὴ τὴν νεολαίαν καὶ 6) εἰς τὴν ὡς ἄνω κεντρικὴν ὑπηρεσίαν ἢ ὀργανισμὸν ἐνταχθῇ καὶ ἓν πρόγραμμα ἐρεύνης, τὸ ὁποῖον νὰ συγκεντρώνῃ καὶ ἀξιολογῇ τὰ ἐκ τῶν διαφόρων ἐρευνῶν πορίσματα.

Ὅσον ἀφορᾶ τὸ θέμα τῆς ἀναπτύξεως ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης ἐπὶ τῶν μεθόδων προλήψεως, ἵνα καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀξιολόγησις αὐτῶν, τὸ Σεμινάριον κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ συστηματικὴ αὕτη ἔρευνα δέον ὅπως : 1) ἐνεργῆται ὑπὸ ὑπευθύνου ὀργάνου κεντρικοῦ, ἔχοντος τὴν δυνατότητα νὰ κατευθύνῃ καὶ συντονίζῃ τὰς ἐπὶ μέρους ἐρεύνας καὶ σχετικὰ προγράμματα, 2) ἡ ἔρευνα αὕτη γίνεται παρ' εἰδικευμένων προσώπων, τὰ ὁποῖα θὰ εἶναι ἐπιστημονικῶς καὶ τεχνικῶς ἐξωπλισμένα νὰ ἐνεργήσουν τὴν ἔρευναν ταύτην, 3) ἡ κεντρικὴ ὑπηρεσία ἐρεύνης συλλέγῃ καὶ συγκεντροῖ τὰ στοιχεῖα ἀπὸ ὅλους τοὺς τομεῖς, ἔνθα ἀσκεῖται πρόληψις τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων, 4) ἡ ἐπεξεργασία τῶν συλλεγομένων στοιχείων καὶ πληροφοριῶν γίνεται ἐπίσης ἀπὸ εἰδικευμένα πρόσωπα, τὰ ὁποῖα θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐξάγουν συμπεράσματα καὶ νὰ θέτουν ταῦτα εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ὑπευθύνων, διὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν προληπτικῶν προγραμμάτων καὶ 5) διαφωτίζεται ἡ κοινὴ γνώμη ἐπὶ τῆς ἀναγκαιότητος τῆς διενεργείας τῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν, ἵνα αὕτη εἶναι ἑτοίμη νὰ ἀνταποκριθῇ καὶ συνεργασθῇ μὲ τὰς συστάσεις καὶ ὑποδείξεις τῶν ὀργάνων ἐρεύνης.

Τέλος, τὸ Σεμινάριον ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν ὅπως συνεχισθῇ ἡ συνεργασία τῶν εἰ-

δικῶν, ἐπὶ ἐθνικοῦ καὶ διεθνοῦς ἐπιπέδου, πρὸς περαιτέρω συζήτησιν τοῦ θέματος καὶ ἀνταλλαγὴν ἀπόψεων.

V. Ἐπισκέψεις.

Τὰ μέλη τοῦ Σεμιναρίου, τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ Ἰταλικοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, ἐπεσκέφθησαν ὁμαδικῶς τὰ κάτωθι ἱδρύματα :

1) Ἰατρο-ψυχοπαιδαγωγικὸν Ἰνστιτοῦτον ἀρρένων εἰς Tivoli, δι' ἀνηλίκους παρουσιάζοντας διαταραχὰς χαρακτῆρος.

2) Ὅμοιον Ἰνστιτοῦτον διὰ θήλεις εἰς Pavona.

3) Ἀναμορφωτικὸν Κατάστημα ἀρρένων μετὰ παραρτήματος παρατηρήσεων «Casal di Marmo», εἰς Monte Mario τῆς περιφερείας Ῥώμης.

4) Κέντρον ἡμιελευθέρας διαβιώσεως διὰ θήλεις εὑρισκομένας ἐν ἠθικῷ κινδύνῳ «Casa Nostra», εἰς Ρώμην.

5) Οἰκοτροφεῖον ἡμιελευθέρας διαβιώσεως ἀρρένων μεταϊδρυματικῆς μερίμνης «Villa Agnese», εἰς Ρώμην.

Ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω ἱδρύματα λειτουργοῦν κατὰ τὰς συγχρόνους ἀπαιτήσεις τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς πρακτικῆς καὶ εἶναι πλήρως ἐξωπλισμένα, τόσον ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιστημονικοῦ καὶ εἰδικευμένου προσωπικοῦ, ὅσον καὶ τεχνικῶν μέσων καὶ ἀνέτων καὶ εὐπρεπῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων.

VI. Ἐπιλεγόμενα.

Ἐξ ἡμῶν, ὁ μὲν Διευθυντὴς Ἰωάννης Βεργόπουλος μετέσχε τῶν ἐργασιῶν τῆς 2ας ὁμάδος ἐργασίας, ἡ δὲ Τμηματάρχης Μαρία Μαυρομμάτη τῆς 4ης ὁμάδος. Κατὰ τὰς ἐργασίας τῶν ὁμάδων εἴχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκθέσωμεν τὰ ἐν Ἑλλάδι ἐφαρμοζόμενα συστήματα καὶ τὰς καταβαλλομένας προσπαθείας εἰς τὸν τομέα τῆς προλήψεως τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων. Ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ συντονισμοῦ τῶν δραστηριοτήτων, ὑπηρεσιῶν καὶ ὀργανώσεων, ἀνεφέραμεν τὴν λειτουργίαν παρ' ἡμῖν Συντονιστικοῦ Συμβουλίου τῶν μέτρων προλήψεως τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων, εἰς ὃ μετέχουν ἐκπρόσωποι ὑπηρεσιῶν καὶ ὀργανώσεων ἀπασχολουμένων μὲ τὴν προστασίαν τῆς νεότητος.

Ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἀνάγκης καταρτίσεως προγραμμάτων συστηματικῆς ἐρεύνης ἐπὶ τῶν μεθόδων προλήψεως τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων, ὁ ἐξ ἡμῶν Ἰωάννης Βεργόπουλος ὑπεγράμμισεν ὅτι ἡ ἐπιτυχία τῶν τοιούτων προγραμμάτων ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν ὁμάδων ἐφ' ὧν ἐφαρμόζονται τὰ προληπτικὰ ταῦτα προγράμματα.

Ἡ συμμετοχὴ ἡμῶν εἰς τὸ ἐν λόγῳ Σεμινάριον, ὡς συμβαίνει σχεδὸν πάντοτε εἰς διεθνεῖς ἐκπροσωπήσεις, συνετέλεσεν ἐν πολλοῖς εἰς τὴν προβολὴν τῶν ἑλληνικῶν προβλημάτων καὶ τῶν σχετικῶν προσπαθειῶν, αἵτινες καταβάλλονται εἰς τὴν χώραν μας εἰς τὸν τομέα τῆς προλήψεως ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων.

Ι. ΒΕΡΓΟΠΟΥΛΟΣ
Μ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗ

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», μὲ τὴν πλουσίαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην των, κατέστησαν ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδον αὐτῶν.

Η ΔΙΑΦΘΟΡΑ ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΡΝΕΙΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Χ. Αἱ πρῶται τρόφιμοι διαφθορείων.

Τὰ πρῶτα διαφθορεῖα εἰς τὸ Ναύπλιον, πρώτην πρωτεύουσαν τῆς Ἑλλάδος, ἤνοιξαν διὰ τοὺς συνοδεύσαντας τὸν Ὄθωνα καὶ τὴν βαυαρικὴν ἀντιβασιλείαν Βαυαροὺς ἀξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας. Ἦσαν, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἄλλα διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ἄλλα διὰ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ ὁπλίτας, αἱ δὲ τρόφιμοι αὐτῶν προήρχοντο καὶ αὐταὶ ἀπὸ τὴν Ἑσπερίαν καὶ ἦσαν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, Ἰταλίδες καὶ μάλιστα Μαλτέζαι. Διευθύντριαι τῶν «οἴκων αὐτῶν τῆς ἀπωλείας» ἦσαν ἢ Γερμανίδες ἢ καὶ Ἰταλίδες, εἶναι δὲ ἀμφίβολον ἂν εἰς τὰ διαφθορεῖα ἐκεῖνα, τὰ προοριζόμενα διὰ Βαυαρούς, εἰσήρχοντο Ἕλληνες. Βραδύτερον, ὅμως, συνεστήθησαν καὶ ἄλλα διαφθορεῖα, μὲ τὴν ἄδειαν τῶν ἀρχῶν, καὶ αἱ πρῶται ἱερόδουλοι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἦσαν μερικαὶ Ἀθιγγανίδες, τῆς κακῆς βέβαια ὥρας. Ἑλληνὶς τρόφιμος, ποῦ νὰ εὑρεθῇ τὰ ἔτη ἐκεῖνα. Οἱ Τσιγγάνες, ὅμως, τῶν πρώτων ἑλληνικῶν διαφθορείων ἀπέκτησαν ἐπαγγελματίας ἑραστὰς διαφόρους τραμπούκους καὶ ἐγκληματίας. Αὐτοὶ ἐξελίχθησαν εἰς σωματεμπόρους καὶ κατώρθωσαν νὰ ἀποπλανήσουν καὶ Ἑλληνίδας, ὀρφανὰς ἰδίως καὶ ἐστερημένας συγγενῶν νέας, τὰς ὁποίας ἐπώλησαν εἰς τὰς διευθυντρίας τῶν κακοφήμων ἐκείνων οἴκων, ἀντὶ ἀδρᾶς, διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἀμοιβῆς καὶ τὰς ἐξεμεταλλεύοντο καὶ κατόπιν. Ἦσαν οἱ πρῶτοι «ἀγαπητικοί».

Εἰς τὰ διαφθορεῖα ἐκεῖνα, τόσον οἱ Τσιγγάνες, ὅσον καὶ αἱ Μαλτέζαι, διὰ νὰ συνενοοῦνται μεταξύ των, μετεχειρίζοντο τὴν ἀθιγγανικὴν διάλεκτον, ἡ ὁποία παρεφθάρη ἐνταῦθα καὶ ἐδημιούργησε τὴν εἰδικὴν γλῶσσαν τῶν πορνείων, τὰ λεγόμενα «λουμπινίστικα». Μὲ τὴν ἀθιγγανικὴν διάλεκτον ἀπησχολήθησαν πλεῖστοι Εὐρωπαῖοι συγγραφεῖς καὶ ἰδίως ὁ Γάλλος ἀκαδημαϊκὸς Ζὰν Ρισπέν. Μὲ τὰ ἐν Ἑλλάδι «λουμπινίστικα» εἶχεν ἀσχοληθῇ, κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος εἰς τὰς Ἀθήνας, ὁ εἰς τὴν Γενικὴν Ἀσφάλειαν, καὶ ἰδίως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐλέγχου ἠθῶν αὐτῆς ὑπηρετῶν, ὑπαστυνόμος τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, κ. Εὐστάθιος Μπουργάνης, συνταξιοῦχος ἤδη ἀξιωματικὸς τοῦ Σώματος ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὶς Τσιγγάνες καὶ τὰ λειτουργοῦντα μὲ ἄδειαν τῆς ἁρμοδίας ἀστυνομικῆς ἀρχῆς καὶ τῆς Νομαρχίας ἀνεγνωρισμένα διαφθορεῖα, ὑπῆρξαν ἔκτοτε καὶ αἱ «λάθρα ἐκδιδόμεναι», αἱ ὁποῖαι, ὅπως καὶ σήμερον ἄλλως τε, ἦσαν αἱ ἀοιδοὶ καὶ αἱ χορεύτριαι τῶν διαφόρων λαϊκῶν καφωδείων, οἱ «καφεσαντανίστρες», ὅπως τὶς ἔλεγεν ὁ λαός, ἀπὸ τὸ «καφεσαντὰν» εἰς τὸ ὁποῖον εἰργάζοντο. Τὰ «καφεσαντὰν» ἐτριγύριζαν, καὶ τριγυρίζουν ἀκόμη καὶ σήμερον, τὰς διαφόρους ἐπαρχίας καὶ τοὺς μικροὺς καὶ μεγάλους λιμένας, ὅπου εἶναι καὶ μόνιμα ἐγκατεστημένα καφωδεῖα. Αἱ τρόφιμοι αὐτῶν, ἀνεξέλεγκτοι ἀπὸ ἰατρικῆς ἀπόψεως, τριγυρίζουσαι τὰς διαφόρους ἐπαρχίας, κατέφαγον τὰς οἰκονομίας καὶ τὰς περιουσίας ἀφελῶν καὶ ἀγνῶν χωρικῶν καὶ τοὺς ἐφιλοδώρησαν μὲ ὅλας τὰς ἀφροδισίας νόσους.

Εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ τὰς ἄλλας μεγάλας πόλεις, τὸ Κράτος, διὰ νὰ ἀποφύγῃ, ἀκριβῶς, ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον, αὐτὸν τὸν ἐπικίνδυνον διὰ τὴν μετάδοσιν τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων κρύφιον ἑταιρισμόν, εἶχεν ἐφαρμόσει τὸ παντοδύναμον τότε διακανονιστικὸν σύστημα. Εἶχεν ἐπιβάλει τὸ συνεταιρισμὸν ἀρκετῶν ἑταιρῶν καὶ τὴν συνοίκησίν των, ἀναθέσαν εἰς τὴν παλαιοτέραν ἐξ αὐτῶν νὰ ἐκπροσωπῇ καὶ τὰς ἄλλας εἰς τὰς μετὰ τῶν ἀρχῶν σχέσεις των. Ἀπηγόρευεν εἰς αὐτὰς ἀπολύτως νὰ ἐξέρχωνται, παρὰ μόνον κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς καὶ παρέμενον ὑποχρεωτικῶς, πέντε ἢ δέκα ἐξ αὐτῶν, εἰς μίαν οἰκίαν, καλουμένην «πορνεῖον». Αἱ

τρόφιμοι δὲν ἐξήρχοντο, παρὰ δὶς ἢ τρὶς τῆς ἑβδομάδος, διὰ νὰ μεταβοῦν εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ἐπιθεώρησιν. Μὰ μὲ τὸ σύστημα αὐτὸ καθιερώθη πλέον ὁ τύπος τῆς «Μαμᾶς», τῆς διευθυντρίας τοῦ κακοφήμου οἴκου καὶ πραγματικῆς δικτάτορος καὶ τυράννου τῶν δυστυχῶν γυναικῶν τὰς ὁποίας ἐξεμεταλλεύετο. Διότι ἡ «προϊσταμένη» τῶν ἄλλων κοινῶν γυναικῶν, ἀπέκτα γνωριμίας ὑπόπτους, λόγω τῆς θέσεώς της, καί, εἴτε νέα καὶ ἐξασκοῦσα καὶ ἡ ἰδία τὸ ἐπάγγελμα τῆς πόρνης, εἴτε γηράσκουσα, ἦτο ὁ ἀπόλυτος κύριος τῶν ἄλλων τροφίμων, αἱ ὁποῖαι ἦσαν σκλάβαι της. Ἐν μέσῳ 19ω καὶ 20ω αἰῶνι, ποὺ ἴσχυε τὸ διακανονιστικὸν σύστημα, τὰ δυστυχῆ ἐκεῖνα πλάσματα, τὰ ὁποῖα εἶχον ἐξωκείλει καὶ εἶχον ἀκολουθήσει τὸν ἁμαρτωλὸν βίον, ἦσαν πραγματικαὶ δοῦλαι τῆς χειροτέρας μορφῆς. Τὴν αἰσχροτέραν μορφὴν τῆς σωματεμπορίας ἠνείχετο, καὶ τότε, τρόπον τινὰ ἐπέβαλε, δυστυχῶς τὸ Κράτος καὶ ἀτυχῶς τὸ σύστημα αὐτὸ ἴσχυεν εἰς ὅλον τὸν κόσμον, μολονότι τόσοι πόλεμοι καὶ τόσαι ἐπαναστάσεις ἐγένοντο διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πολίτου καὶ τὴν κατάργησιν τῆς δουλείας.

Αἱ διευθύντριαι τῶν ἀνεγνωρισμένων ἐκείνων πορνείων ἐλάμβανον ὑποχρεωτικῶς τὸ ἥμισυ τῶν εἰσπράξεων, ἀπὸ τὰς ὑπὸ τὰς διαταγάς των καὶ τὸν ἔλεγχόν των κοινὰς γυναῖκας τοῦ κακοφήμου οἴκου των, ἔναντι τῆς τροφῆς καὶ τῆς στέγης τὴν ὁποίαν παρεῖχον εἰς αὐτάς. Ἀλλὰ μόλις εἰσήρχετο μία νέα ἱερόδουλος εἰς τὸ «πορνεῖον» ἔπρεπε νὰ κάμῃ τὴν «προῖκα της», δηλαδὴ νὰ ἀποκτήσῃ πολυτελῆ ἐσώρρουχα τῆς ἐργασίας της καὶ τὰς τουαλέττας, μὲ τὰς ὁποίας θὰ ὑπεδέχετο τοὺς πελάτας της. Ἀκόμη ἔπρεπε νὰ ἔχῃ καὶ τὰ καλλυντικά της καὶ τὰ ἀρώματά της. Διὰ τὴν προμήθειαν ὅλων αὐτῶν τῶν ἀπαραιτήτων εἰς τὴν τρόφιμον εἰδῶν, ἔδιδε τὰ ἀναγκαῖα χρήματα ἡ «Μαμά», ἀπὸ τὰ ἀμύθητα κέρδη της καὶ ἐχρέωνε τὴν νέαν μὲ τὸ ποσὸν καὶ μὲ τοὺς τόκους καὶ μὲ τοὺς τόκους τῶν τόκων. Αὐτὸ τὸ ἐξώφλει ἡ ἐργαζομένη τμηματικῶς, μὲ μέρος ἀπὸ τὸ ἥμισυ τῶν εἰσπράξεων τὰς ὁποίας ἐλάμβανεν. Ἀλλὰ διαρκῶς ἠγοράζοντο, μὲ χρέος πρὸς τὴν «Μαμάν», νέα πολυτελῆ ἐνδύματα, ἐσώρρουχα καὶ κολώνιαι, χρεωνόμεναι εἰς τὸ πενταπλάσιον καὶ δεκαπλάσιον τοῦ κόστους των. Συγχρόνως προσετίθεντο καὶ οἱ τόκοι τῶν τόκων καὶ οὕτω ἡ δυστυχὴς ἱερόδουλος ἔβλεπε μὲ τρόμον ὅτι ὄχι μόνον δὲν κατώρθωνε νὰ ἐξοφλήσῃ, ἀλλὰ ὅτι τὸ χρέος της διαρκῶς ηὔξανεν. Οὕτω, ἐνῶ θεωρητικῶς ὅποτε ἤθελεν ἠδύνατο νὰ φύγῃ ἀπὸ ἕνα κακόφημον οἶκον, εἴτε διὰ νὰ μεταβῇ εἰς ἄλλον, εἴτε διὰ νὰ παύσῃ ἐξασκοῦσα τὸ ἐπάγγελμα καὶ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν πρότερον ἔντιμον βίον, δὲν τὸ κατώρθωνεν εἰς τὴν πραγματικότητα ποτέ, διότι ἔπρεπε πρῶτα νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ πρὸς τὴν «ματρώναν», τὴν «Μαμάν», χρέος της, πρᾶγμα ἀδύνατον. Ἦτο, λοιπόν, πραγματικὴ σκλάβα τῆς «Μαμᾶς» καὶ ἐξ αὐτοῦ κατήντησε πλέον παροιμιώδης ἡ φράσις διὰ τοὺς ἀνθρώπους, ποὺ, παρὰ τὰς προσπαθείας των, δὲν κατορθώνουν ποτὲ νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὰ χρέη των, ὅτι εἶναι «χρεωμένοι», ὅπως οἱ πόρνες στὴ «Μαμά τους ! !». Ἀπὸ τὸ ἥμισυ, λοιπόν, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε θεωρητικῶς νὰ λαμβάνῃ ἡ ἱερόδουλος ἀπὸ τὰ διδόμενα ὑπὸ τοῦ πελάτου, τὸ πλεῖστον μέρος ἐδίδετο διὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ πρὸς τὴν διευθύντριαν χρέους καὶ δὲν ἔμενε παρὰ ἐλάχιστον δι' αὐτάς, ἀπὸ τὰ κέρδη τῆς ἀνομίας. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἐλάχιστον ἔμενε θεωρητικῶς. Διότι πρακτικῶς δὲν ἔμενεν, ἐπειδὴ ἡ ἱερόδουλος ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ τὸ δίδῃ εἰς τὸν ἐραστήν της, τὸν «ἀγαπητικόν της», τὸν κατ' ἐπάγγελμα σωματέμπορον, περὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἀσχοληθῶ παρακατιών, καὶ ὅστις, συνεννοημένος πάντοτε μὲ τὴν «Μαμάν» καὶ γνωρίζων ἐπακριβῶς τὰς εἰσπράξεις τῆς φίλης του ἀπὸ τὴν κατ' εὐφημισμὸν προστάτιδά της «ματρώναν», τῆς ἀπέσπα καὶ τὸ ὑπόλοιπον, τὸ ὁποῖον εἶχε διασωθῆ ἀπὸ τοὺς ἁρπακτικοὺς ὄνυχας τῆς πρώτης, διὰ τροφήν, ἐνοίκιον καὶ τοκοχρεωλύσια τοῦ δανείου τῆς ἐνδύσεως. Τοιουτοτρόπως εἰς τὸ πλᾶσμα τὸ ὁποῖον καθ' ἑκάστην ἐπώλει τὴν σάρκα της, διὰ τὸν κορεσμὸν τῶν παθῶν δεκάδων ἀνδρῶν, δὲν ἀπέμενε ἀπολύτως τίποτε. Δὲν εἶχε ποτὲ οὔτε μίαν

πεντάραν. Ἐξ αὐτοῦ, ἄλλωστε, καθιερώθη καὶ ἡ ἄλλη λαϊκὴ παροιμία : «Ἄψιλη σὰν πόρνη».

Μοναδικὴ ἔξοδος καὶ διασκέδασις τῶν δυστυχισμένων ἐκείνων σκλάβων τῆς μαστρωποῦ καὶ τοῦ ἀγαπητικοῦ ἦτο ἡ δὶς τὸ πρῶτον καὶ τρὶς τῆς ἑβδομάδος κατόπιν ἔξοδός των, διὰ νὰ μεταβοῦν εἰς τὸν «γιατρό», δηλαδὴ νὰ μεταβοῦν εἰς τὸν ἀστύιατρον τὸ πρῶτον καὶ τὴν ὑγειονομικὴν ἐπιθεώρησιν κατόπιν, δηλαδὴ νὰ «περάσουν ἀπὸ ἐπιθεώρησι». Ἀλλὰ καὶ τότε, μήπως νομίζετε ὅτι ἦσαν ἀνθρώπιναι ὑπάρξεις, ὡσὰν τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους νὰ βγοῦν ἀπὸ τὸ σπίτι των καὶ νὰ ὑπάγουν μὲ τὰ πόδια των ἢ μὲ τὸ τραμ εἰς τὴν ἐργασίαν τους, ἔστω καὶ τοιούτου εἴδους ; Ἄπαγε τῆς βλασφημίας. Ἡ ἔξοδός των ἐλάμβανε τὴν μορφὴν ἱεροτελεστίας. Μίαν ὡρισμένην πρωινὴν ὥραν θὰ κατέφθανεν εἰς τὸ διαφθορεῖον μία τέθριππος ἅμαξα,ἕνα «λαντὼ» καὶ εἰς τὰς τέσσαρας θέσεις του ἔπαιρνε τέσσαρας μόνον ἱεροδούλους καὶ τὰς ἐπήγαινε εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ἐπιθεώρησιν. Ἄλλο ἢ ἄλλα «λαντὼ» παρελάμβανον τὰς ὑπολοίπους. Τὰ ἁμάξια αὐτὰ ἦσαν κλειστὰ καὶ ἠδύναντο ν' ἀνοίγουν, ὅταν ὁ καιρὸς ἦτο καλός. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον, ὅμως, ἔφερον ἱεροδούλους πρὸς ἐξέτασιν, ἀπηγορεύετο εἰς τὸν ἁμαξηλάτην νὰ καταβιβάσῃ τὰ ἐκ μουσαμάδων καλύμματα τῆς ἁμάξης. Αἱ ἐντὸς ἱερόδουλοι ἦσαν ἀθέατοι ἀπὸ τὰ πλήθη τῶν διαβατῶν ἢ πάρα πολὺ δυσδιάκριτοι, καθὼς ἦσαν καθήμεναι καὶ δὲν ἔβλεπον τὸν κόσμον, παρὰ ἀπὸ τὰ μικρὰ δύο παράθυρα, ποὺ ἦσαν ἐπάνω ἀπὸ τὰς δύο θύρας τῆς τεθρίππου ἁμάξης. Οἱ τότε ἄνθρωποι ἠμποροῦσαν νὰ δημιουργήσουν ζητήματα, καὶ μόνον ἐὰν ἔβλεπαν κοινὰς γυναῖκας καθ' ὁδόν.

Οἱ ἰατροί ποὺ ἐξήταζον τὰς κοινὰς γυναῖκας τῶν διαφθορείων ἦσαν οἱ ἴδιοι οἱ ἀστύιατροι, καθὼς εἶπον, καὶ ἡ ἐξέτασις, εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνος, ἐγένετο ἐπάνω εἰς τὸν ἄνω ὄροφον τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων καὶ Καποδιστρίου παλαιοῦ καὶ μεγαλοπρεποῦς μεγάρου τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν. Ἔπειτα ἐνοικιάσθη ἕνα ὄπισθεν αὐτοῦ διώροφον κτίριον, ὅπου ἐστεγάζετο καὶ τὸ Τμῆμα ἠθῶν, ὅταν ἤσκει ἀστυνομικὰ καθήκοντα εἰς τὴν πόλιν ἡ Χωροφυλακή. Ἡ ἐξέτασις ἐγένετο ἀρκετὰ ἐμπεριστατωμένη,διότι ὁ ἰατρὸς ἐλάμβανεν ἔκκριμμα ἀπὸ τὰς μήτρας καὶ ἀφοῦ ἐχρωμάτιζε τὰς πλάκας τοῦ ἐκκρίμματος μὲ τὰς καταλλήλους χρωστικὰς οὐσίας, κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Gramme,διεπίστωνεν ἂν ὑπῆρχεν ἢ ὄχι ἐνδοκυττάριος ἢ ἐξωκυττάριος γονόκοκκος, ὁπότε ἡ ἐξεταζόμενη γυνὴ θὰ εἶχεν ἀσφαλῶς ὀξεῖαν βλενόρροιαν. Παρετήρει ἐπίσης μήπως εἶχε συφιλιδικὰ ἢ μαλακὰ ἕλκη καί, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ὑπέγραφεν εἰς τὸ βιβλιάριον τῆς ἱεροδούλου βεβαίωσιν, ὄχι ὅτι εἶναι ὑγιής, ἀλλ' ὅτι «ἐξετασθεῖσα εὑρέθη μὴ φέρουσα ἐκδηλώσεις ἀφροδισίου νοσήματος». Καὶ μὲ αὐτὴν τὴν πιστοποίησιν ἡ τρόφιμος τοῦ οἴκου ἀνοχῆς ἠδύνατο νὰ ἐξασκῇ τὸ ἐπάγγελμά της, μέχρι τῆς προσεχοῦς ἰατρικῆς ἐξετάσεώς της.

Οἱ ἀστύιατροι, πολὺ σωστά, ἐβεβαίωναν, μόνον, ὅτι αἱ ἐξετασθεῖσαι δὲν ἔφερον ἐκδηλώσεις ἀφροδισίου νοσήματος, διότι, κατὰ γενικὸν κανόνα, ἐκείνην τὴν ἐποχὴν δὲν ὑπῆρχεν ἱερόδουλος εἰς τὰς Ἀθήνας ἡ ὁποία νὰ μὴν εἶχε κατὰ καιροὺς προσβληθῇ καὶ ἀπὸ τὰς τρεῖς ἀφροδισίας νόσους, τὴν σύφιλιν, μαλακὰ ἕλκη καὶ βλενόρροιαν. Εἶχεν, ἁπλῶς, ὑποβληθῇ εἰς τὴν δέουσαν θεραπείαν, εἶχον ἐξαφανισθῇ τὰ συφιλιδικὰ ἢ τὰ μαλακὰ ἕλκη, εἶχε καταστῇ χρονία ἡ βλενόρροιά της καὶ ἡ τρόφιμος τῶν χαμαιτυπείων δὲν μετέδιδε πλέον. «Ἦτο μπολιασμένη καὶ σίγουρη», πλέον, καθὼς ἔλεγε τότε ἡ πελατεία τῶν διαφθορείων διὰ μίαν τρόφιμον ἡ ὁποία εἶχε περάσει μέγα ἢ μικρὸν μέρος τῆς ἁμαρτωλῆς ζωῆς της εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Συγγροῦ, τὸ ὁποῖον διηύθυνε τότε, πραγματικὸς δικτάτωρ καὶ κέρβερος, ὁ μακαρίτης Παναγιώτης Φωτεινός. Διότι αἱ ἱερόδουλοι, ὅσαι εἶχον ἐκδηλώσεις, δὲν ἐπέστρεφον εἰς τὸ διαφθορεῖον μετὰ τῶν ἄλλων ὑγιῶν, τρόπος τοῦ λέγειν, γυναικῶν, ἀλλὰ συνελαμβάνοντο αὐθωρεὶ καὶ μὲ τὴν κλούβαν τῆς Ἀστυνομίας, μὲ τὴν ὁποίαν καὶ ἀπὸ τὸ Τμῆμα Μεταγωγῶν μετεφέροντο οἱ ὑποδικοκατάδικοι,δίκην σκύλων τοῦ μπόγια, μετεφέροντο εἰς τὸ «Νοσοκομεῖον μεταδοτικῶν νοσημάτων Ἰφιγενείας καὶ Ἀνδρέου Συγγροῦ». Ἀπὸ ἐκεῖ, ἀφοῦ ὑπε-

βάλοντο εἰς τὴν δέουσαν θεραπείαν, ἐξήρχοντο, ὄχι θεραπευθεῖσαι, ἀλλὰ μὴ μεταδίδουσαι τὰ ἀφροδίσια πάθη. Καὶ τότε, ὅταν ἐξεδίδοντο διὰ πρώτην φοράν, ἔλεγον, χαριεντιζόμεναι, ὅτι ἔδιδον τὴν νέαν παρθενίαν των.

Πρὸ τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιθεωρήσεως καθ' ἑκάστην ὑπῆρχον μακραὶ οὐραὶ κοινῶν γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι ἀνέμενον τὴν παρὰ τοῦ ἀστυιάτρου ἐξέτασίν των. Πρὶν τελειώσω τὸ παρὸν δὲν ἀντέχω παρὰ νὰ ἀναφέρω ἐδῶ ἕνα χαριτωμένον ἀνέκδοτον, τὸ ὁποῖον ἐκυκλοφόρει ἐπὶ κατοχῆς, ἀκριβῶς διὰ τὴν ἐν λόγῳ ὑγειονομικὴν ἐπιθεώρησιν. Ἦτο ἡ ἐπαράτου μνήμης ἀτελεύτητος οὐρὰ διὰ τὴν πώλησιν τῶν ἐλαχίστων πραγμάτων ποὺ ἐπωλοῦντο ἐλευθέρως, ὅταν ἡ πεῖνα μᾶς ἐθέριζε. Μία γρηούλα καθὼς διήρχετο τὴν ὁδὸν Κάνιγγος βλέπει ἔξαφνα μίαν μεγάλην οὐρὰν ἀπὸ γυναῖκες καὶ στέκεται διὰ νὰ ἐρωτήσῃ τί δίδουν ἐκεῖ :

—Καραμέλλες κυρά μου, τῆς ἀπαντᾶ μία γυναίκα καγχάζουσα.

Ἡ γρηούλα στέκει εἰς τὴν οὐρὰν διὰ νὰ ἀγοράσῃ τὰς ἀνυπάρκτους καραμέλλας, ἐνῶ τρέχουν τὰ σάλια της. Κάποτε φθάνει ἡ σειρά της καὶ εἰσέρχεται εἰς ἕνα δωμάτιον, ὅπου εὑρίσκει μερικοὺς ἀνθρώπους, μὲ ἄσπρες μπλοῦζες καὶ μὲ μικροσκόπια καὶ μητροσκόπια εἰς τὰς χεῖρας. Ἦσαν οἱ ἀστύιατροι, ποὺ ἐξήταζον τὰς κοινὰς γυναῖκας εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιθεωρήσεως ἐν σειρᾷ :

—Καὶ τί θέλεις ἐσὺ γιαγιά μου ἐδῶ ; τὴν ἐρωτᾶ ἕνας ἀπὸ τοὺς ἰατρούς.

—Ἐμ' παιδάκι μου... Καὶ ἂν δὲν ἔχω δόντια νὰ μασάω ἔχω γλῶσσα καὶ πιπιλάω..., ἀπήντησεν, ὑπὸ τοὺς γέλωτας τῶν παρισταμένων, ἡ γρηούλα, νομίζουσα πάντοτε ὅτι ἐκεῖ ἔδιδαν καραμέλλες. Καὶ φυσικὰ ἐτρόμαξαν νὰ τὴν βγάλουν ἀπὸ τὴν πλάνην της.

(Συνεχίζεται)

Ὁ Δημοσιογράφος κ. Σπῦρος Λεωτσάκος, εἰς ἀπάντησιν ἐπιστολῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας κ.κ. Στεφάνου, δημοσιευθείσης εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας, μᾶς ἀπέστειλε τὴν κατωτέρω παρατιθεμένην ἐπιστολήν :

Πρὸς

Τὸ περιοδικὸν «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ»

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὸ τελευταῖον τεῦχος τῶν ἀγαπητῶν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» ἀνέγνωσα μετ' ἐνδιαφέροντος τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας κ.κ. Στεφάνου καὶ δὲν ἔχω λόγους παρὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσω θερμῶς καὶ διότι ἀνέγνωσε καὶ διότι ἐπρόσεξε τὴν δημοσιευομένην μελέτην μου «Ἡ διαφθορὰ καὶ τὰ πορνεῖα ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα μέχρι τῆς ἐποχῆς μας». Ἰδιαίτερα τὸν εὐχαριστῶ διὰ τὴν διόρθωσιν τῆς παρερμηνείας μου τοῦ Κ' Κανόνος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων «περὶ ἐγγύης» ὅτι εἶναι ἐγγύησις, ἀλλὰ ἀνθρώπινον τὸ πλανᾶσθαι. Ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὸ ρητὸν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου περὶ γάμου τῶν χηρῶν τὸ κατεχώρησα ἐν περιλήψει καὶ ὄχι αὐτούσιον, διὰ νὰ ἀποφύγω τὸ ἐκ τοῦ γάμου σχετικὸν ρῆμα, τὸ ὁποῖον τότε μὲν εἶχε τὴν ἔννοιαν τοῦ νυμφεύομαι, σήμερον δὲ ἔχει καθαρῶς σεξουαλικὴν σημασίαν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀκρότητας, ὡς μέσον κατευνασμοῦ τῆς σαρκός, δὲν ἰσχυρίσθην ὅτι τὰς ἐγκρίνει ἡ Ἐκκλησία, ἀλλὰ δυστυχῶς τὰς ἐνέκρινε καὶ τὰς ἐφήρμοζεν ἡ ἡγουμένη τῆς ἐν Κερατέᾳ μονῆς τῶν παλαιοημερολογιτῶν μοναχῶν Μαριάμ. Ἐπίσης τὰς ἐφαρμόζουν ἄξεστοι μοναχοί. Ὥστε ἐπ' αὐτοῦ εἴμεθα σύμφωνοι.

Καὶ πάλιν εὐχαριστῶ τὸν Σεβασμιώτατον διὰ τὴν συμβολήν του.

Σ. ΛΕΩΤΣΑΚΟΣ

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΠΑΤΕΩΝ
ΔΙΑ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΩΝ

Ὑπὸ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. **Γ. ΔΟΥΚΑΚΗ**

Κάποιο ἀπόγευμα τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1937, πηγαίνοντας στὸ Τμῆμα Γενικῆς Ἀσφαλείας γιὰ νὰ ἀναλάβω ὑπηρεσία, πέρασα ὅπως συνήθως πρῶτα ἀπ' τὸ γραφεῖο ὅπου ἦταν τὸ βιβλίο κινήσεως τῶν ἀστυνομικῶν. Πλάϊ στὸ ὄνομά μου εἶδα καρφιτσωμένο ἕνα μικρὸ σημείωμα. Ἦταν ἀπὸ τὸν διοικητή μου Νικόλαον Τσαγκλῆ, ποὺ ἔλεγε νὰ παρουσιασθῶ τὸ γρηγορώτερο στὸ γραφεῖο του, πρᾶγμα ποὺ ἔκανα χωρὶς καθυστέρησι.

—Διατάξατε κ. Ἀστυνόμε.

—Σὲ κάλεσα Δουκάκη γιὰ νὰ σοῦ ἀναθέσω κάποια ὑπόθεσι. Πρόκειται γιὰ ἕναν ἄγνωστο, ποὺ διέπραξε μιὰ σοβαρὴ καὶ μὲ πρωτότυπο τρόπο ἀπάτη καὶ ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ παρουσιάζεται στὰ ἀστυνομικὰ χρονικά. Ὁ ἄγνωστος αὐτός, μὲ ἕνα τηλεγράφημα ποὺ ἔστειλεν ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ στὸ Γιοχάννεσμπουργκ, εἰσέπραξε στὸ Παρίσι ἀπὸ τὴν Barkleys Bank 3.000 λίρες εἰς βάρος ἑνὸς συμπατριώτου μας Ἕλληνος διαμένοντος ἐκεῖ, κι' ἔγινε ἄφαντος. Βάλε τὰ δυνατά σου νὰ τὸν ἀνακαλύψουμε. Ὅπως φαίνεται εἶναι μεγάλος μαέστρος.

—Θὰ προσπαθήσω κ. Διοικητά, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἔχω κάποιο στοιχεῖο ποὺ νὰ μπορέσω νὰ ξεκινήσω.

—Αὔριο τὸ πρωὶ στὶς 9 θὰ εἶσαι ἐδῶ στὸ γραφεῖο μου. Θὰ εἶναι καὶ ὁ παθὼν ποὺ θὰ σὲ κατατοπίση ὁ ἴδιος καλύτερα.

Τὸ πρωὶ τῆς ἑπομένης, σύμφωνα μὲ τὴν διαταγὴ τοῦ ἀστυνόμου, στὶς 9 βρισκόμουν στὸ γραφεῖο του. Πλάϊ του καθόταν ἕνας κύριος τριανταπεντάρης, μικροῦ ἀναστήματος καὶ μὲ ἄψογον ἐμφάνισι.

—Ὁ κ. Γεωργόπουλος ἀπὸ τὰ Κύθηρα, ἐργοστασιάρχης στὸ Γιοχάννεσμπουργκ. Ὁ ἀστυνομικὸς Δουκάκης ποὺ θὰ ἀναλάβη τὴν ὑπόθεσί σας, εἶπε ὁ ἀστυνόμος, κάνοντας τὶς ἀπαραίτητες συστάσεις.

Γιὰ νὰ ἀφήσω ἀπερίσπαστο τὸν διοικητή μου ἀπὸ τὸ φόρτο δουλειᾶς ποὺ εἶχε κείνη τὴν ἡμέρα, ὡδήγησα τὸν κ. Γεωργόπουλο στὸ γραφεῖο τῆς ὁμάδος μου.

—Καὶ τώρα σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ ἐξιστορήσετε μὲ κάθε λεπτομέρεια πῶς ἔχει ἡ ὑπόθεσίς σας.

Ὁ κ. Γεωργόπουλος, μὲ καταφανῆ ἱκανοποίησι ἀπὸ τὴ συμπεριφορὰ καὶ τὴν προθυμία τῆς ἀστυνομίας τῆς πατρίδος του, ἄρχισε νὰ μοῦ ἐξιστορῆ τὰ γεγονότα μὲ τὴ σειρά τους, ὅπως ἀκριβῶς συνέβησαν.

—Πρὶν ἀπὸ δυὸ μῆνες ἤλθα στὴν Ἑλλάδα νὰ δῶ τοὺς δικούς μου, στὴν ἰδιαιτέρα μου πατρίδα τὰ Κύθηρα. Μετὰ δυὸ-τριῶν ἡμερῶν παραμονὴ στὸ χωριό μου, στὶς 9-5-1937 πῆγα στὴν πρωτεύουσα τοῦ νησιοῦ μας κι' ἔστειλα μιὰ κάρτ-ποστάλ στὸ Γιοχάννεσμπουργκ, στὸν ἐξάδελφό μου καὶ συνέταιρό μου κ. Σομπόνη. Πέρασαν δύο ἑβδομάδες περίπου ὅταν ὁ συνεταῖρος μου μὲ ἕνα τηλεγράφημά του πρὸς τὴν μητέρα του, ποὺ κατοικεῖ στὸν Πειραιᾶ, στὴν ὁδὸ Ἀλκιβιάδου ἀριθμ. 302, ζητοῦσε νὰ μάθη ἂν βρίσκωμαι στὴν Ἑλλάδα. Ἡ μητέρα του παραξενεύθηκε καὶ τοῦ ἀπάντησε ἀμέσως τηλεγραφικῶς πῶς βρίσκομαι ἐδῶ μὲ τοὺς δικούς μου στὰ Κύθηρα. Μετὰ δυὸ μέρες πῆρα ἀπὸ τὸν συνεταῖρο μου κ. Σομπόνη αὐτὸ τὸ τηλεγράφημα: «Ἔλαβα μὲ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν 9-5-1937 τηλεγράφημά σου ἀπὸ Παρισίους δι' ἀποστολὴν 3.000 λιρῶν, μέσῳ Barkleys Bank, ποὺ ἐπραγματοποίησα καὶ κάρτ-ποστὰλ σου ἀπὸ τὰ Κύθηρα. Τηλεγραφήσατε κατατοπισθῶ». Πῆγα νὰ τρελλαθῶ μὲ αὐτὸ τὸ τηλεγράφημα τοῦ ἐξαδέλφου μου καὶ ἀμέσως τοῦ ἀπήντησα τηλεγραφι-

κῶς πὼς δὲν ἔφυγα διόλου ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ μοῦ τηλεγραφήση λεπτομερέστερα. Τὴν ἄλλη μέρα πῆρα αὐτὴ τὴν ἀπάντησι : «Στὶς 5-5-1937 τηλεγράφημά σου ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ. Ἀναχωρῶ σήμερον κι' ἐπιστρέφω μέσῳ Γαλλίας. Χριστόφορος». Στὴν 9-5-1937 ἀπὸ Παρισίους: «Ἀποστείλατε ἐπειγόντως μέσῳ Barkleys Bank 3.000 λίρες πρὸς ἀγορὰν μηχανημάτων. Χριστόφορος Γεωργόπουλος Rue Cambon No 3.» Ὁ συνεταῖρος μου, χωρὶς νὰ καθυστερήση ἔστειλεν αὐθημερὸν τὰ χρήματα, πεισθεὶς στὰ τηλεγραφήματα μὲ τὴν ὑπογραφήν μου, γιατὶ ἀσφαλῶς νόμισε πὼς πῆγα στὴ Γαλλία, ὅπως εἴχαμε συμφωνήσει, γιὰ τὴν προμήθεια νέων μηχανημάτων τῶν ἐργοστασίων μας. Ὅταν στὸ μεταξὺ πῆρε τὴν καρτ-ποστάλ μου ἀπὸ τὰ Κύθηρα μὲ τὴν ἴδια ἡμερομηνία τοῦ τηλεγραφήματος τῶν Παρισίων πονηρεύθηκε κι' ἔστειλε τὸ τηλεγράφημα στὴ μητέρα του. Μόλις ἔλαβε τὴν ἀπάντησι πὼς βρίσκομαι στὴν Ἑλλάδα ἐπεκοινώνησε τηλεγραφικῶς μὲ τὴν Barkleys Bank, στὸ Παρίσι καὶ ἡ ὁποία τοῦ ἀπάντησε ὅτι ὁ κ. Χριστόφορος Γεωργόπουλος, ἀφοῦ ὑπέδειξε τὸ ὑπ' ἀριθ. 513/28-4-1937 ἑλληνικὸν διαβατήριον, εἰσέπραξε τὶς 3.000 λίρες. Ἀπὸ τότε δὲν μπορῶ νὰ ἡσυχάσω, δὲν κοιμοῦμαι. Βρίσκομαι σὲ μεγάλη ἀναστάτωσι. Ποιὸς νὰ εἶναι αὐτὸς ὁ σατανὰς ποὺ μᾶς ἐξαπάτησε; Τί νομίζετε κ. Δουκάκη; Θὰ μπορέσουμε νὰ τὸν ἀνακαλύψουμε ;

—Ἡσυχᾶστε κ. Γεωργόπουλε, κάτι θὰ γίνῃ. Ἀπ' αὐτὰ ποὺ μοῦ ἐξιστορήσατε θὰ βροῦμε τὰ στοιχεῖα ποὺ θὰ μᾶς βοηθήσουν στὴν ἐξερεύνησι τῆς ὑποθέσεώς σας. Ἐσεῖς ὑποπτεύεσθε κανέναν ;

—Ὄχι. Ἐγώ, ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς μου, δὲν ἔχω ἐδῶ γνωστούς. Λείπω ἀπὸ μικρὸ παιδί.

—Θὰ προσπαθήσουμε. Θὰ κάνουμε ὅ,τι μᾶς εἶναι δυνατόν, τοῦ εἶπα καὶ τοῦ ἔδωσα ραντεβοῦ γιὰ τὴν ἑπομένη τὴν ἴδια ὥρα στὸ ἴδιο γραφεῖο..

Μόλις ἔφυγε ὁ κ. Γεωργόπουλος πῆγα στὸν διοικητή.

—Κύριε ἀστυνόμε, ἡ ὑπόθεσις εἶναι πολὺ σκοτεινή, ἀλλὰ θὰ καταβάλλω κάθε προσπάθεια. Ἔχω τὴ γνώμη νὰ ξεκινήσω ἀπὸ τὸ τηλεγραφεῖο Πειραιῶς, ἀπὸ τὸ πρωτότυπο τοῦ τηλεγραφήματος ποὺ ἔδωσε. Ἴσως κάτι νὰ βγῆ.

—Δὲν ἔχεις ἄδικο μοῦ εἶπεν ὁ ἀστυνόμος· καὶ ἀμέσως πῆρε στὸ τηλέφωνο τὸν εἰσαγγελέα κ. Σπηλιώτην εἰς τὸν ὁποῖον ἀνέφερεν ἐν ὀλίγοις τὴν ὑπόθεσι. Ὁ κ. εἰσαγγελεὺς αὐτοστιγμεὶ διέταξε νὰ μοῦ παραδοθῆ τὸ ἐν λόγῳ τηλεγράφημα ἀπὸ τὸ ἀρχεῖο τοῦ τηλεγραφείου. Σύμφωνα μὲ τὶς διαταγὲς τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ διοικητοῦ μου πῆγα στὸ τηλεγραφεῖο καὶ μὲ τὴν ἡμερομηνία ποὺ ἔδωσα στὸν ἁρμόδιο ὑπάλληλο βρῆκε στὸ ἀρχεῖο τὸ τηλεγράφημα. Ἦταν γραμμένο σὲ ξενόγλωσση γραφομηχανὴ τύπου Ὄλιβερ κι' ἔγραφε στὴν Ἀγγλική : Sombonis. 2. Bearemout St. Giohannesbourg. Leave to day return via France. Christie. Στὴν θέσιν τοῦ ἀποστολέως ἔγραφε : Christie Antoniou—Hotel Cosmopolite, Athenes.

—Ποιὸς ὑπάλληλος σᾶς παρακαλῶ παρέλαβε τὸ τηλεγράφημα αὐτό ; ρώτησα τὸν ἀρχειοφύλακα.

—Ὁ κ. Κουτρούλης, μοῦ ἀπάντησε πρόθυμα, ποὺ αὐτὴ τὴν ὥρα βρίσκεται κάτω στὴν παραλαβή.

Ἀμέσως πῆγα καὶ συνάντησα τὸν κ. Κουτρούλη. Τοῦ ἔδειξα τὸ τηλεγράφημα καὶ τὸν ρώτησα ἂν θυμᾶται τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀνθρώπου ποὺ τὸ ἔστειλε.

—Νομίζω πὼς θυμᾶμαι. Ξέρετε γιατί ; Μοῦ εἶχε κάνει ἐντύπωσι τὸ γεγονὸς ὅτι θορυβήθηκε ὅταν τοῦ εἶπα πὼς πρέπει νὰ περάση πρῶτα ἀπὸ τὴν ἀστυνομία τοῦ τηλεγραφείου γιὰ τὴ λογοκρισία. Δὲν μποροῦσε νὰ κάνη κι' ἀλλοιῶς. Ἀφοῦ πέρασε ἀπὸ τὸν ἀστυνόμο κ. Δρυλεράκη γύρισε, μοῦ ἔδωσε τὸ τηλεγράφημα τὸ ὁποῖον κι' ἐστάλη στὸν προορισμό του.

—Καὶ τὰ χαρακτηριστικά του ;

—Ἂν δὲν μὲ ξεγελᾶ ἡ μνήμη μου ἦταν ἕνας νέος ὑψηλός, εὐπαρουσίαστος. Ἄλλο τίποτε πιὸ συγκεκριμένο δὲν θυμᾶμαι.

Ἔφυγα χωρὶς ν' ἀποκομίσω τίποτε τὸ σημαντικό, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ διεύθυνσί του στὴν Ἀθήνα, γιὰ τὴν ὁποία προκαταβολικῶς ἤμουν βέβαιος πὼς ἦταν ψεύτικη.

Μὲ τὸ τηλεγράφημα στὴν τσέπη τράβηξα γιὰ τὴν Ἀσφάλεια, στὴν ὁποία μὲ περίμενε ὁ διοικητής.

—Πολὺ πονηρὸς πρέπει νὰ εἶναι, ἀνέφερα στὸν ἀστυνόμο, δίνοντάς του τὸ τηλεγράφημα. Γιὰ νὰ μὴν ἀφήσῃ γραφικὸ χαρακτῆρα τὸ ἔγραψε στὴ γραφομηχανή. Ἀκόμα καὶ στὴ διεύθυνσι ποὺ γράφει πὼς διαμένει εἶμαι βέβαιος πὼς εἶναι ἄγνωστος.

—Ἔτσι εἶναι Δουκάκη. Φκίνεται ἄσσος στὴ δουλειά του. Πάντως πήγαινε στὸ «Κοσμοπολὶτ» καὶ ρώτησε.

Τὸ ἴδιο ἀπόγευμα βρισκόμουν στὸ ξενοδοχεῖο. Ἐρεύνησα τὰ στελέχη τῶν δελτίων μὰ πουθενὰ δὲν βρῆκα τὸ ὄνομα ποὺ ζητοῦσα. Κι' ἔτσι γύρισα ἄπρακτος, ὅπως εἶχα προβλέψει. Μὲ μόνον τὸ ὄνομα Χριστόφορος Ἀντωνίου, χωρὶς ἄλλα στοιχεῖα, θὰ ἦταν μάταιος κόπος νὰ τὸν ἀναζητοῦσα καὶ στὰ ἀρχεῖα τῆς Διευθύνσεως Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ὅσο μελετοῦσα τὴν ὑπόθεσι τῆς ἀπάτης αὐτῆς καὶ τὸν πρωτότυπο τρόπο τῆς διαπράξεώς της, τόσο μεγάλωνε τὸ ἐνδιαφέρον μου στὸ νὰ μπορέσω νὰ ξεσκεπάσω τὸν ἀριστοτέχνη καὶ σατανικὸν αὐτὸν ἀπατεῶνα. Ἔτσι ὅπως πελαγοδρομοῦσα, ἡ φαντασία μου ἔτρεχε καὶ σταματοῦσε ἀνάμεσα στοὺς ὑπαλλήλους τῶν ἐργοστασίων των, καὶ στοὺς γνωστοὺς τοῦ κ. Γεωργοπούλου. Σ' αὐτὸ τὸν κύκλο ἐσχημάτισα τὴ γνώμη θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναζητήσω τὸν ἄνθρωπο τῶν τηλεγραφημάτων. Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωὶ συναντηθήκαμε μὲ τὸν κ. Γεωργόπουλο στὸ γραφεῖο μας, ὅπως εἴχαμε συμφωνήσει.

—κ. Γεωργόπουλε σᾶς παρακαλῶ νὰ μὴ μὲ παρεξηγήσετε γι' αὐτὰ ποὺ θὰ σᾶς ἐρωτήσω. Μήπως ὑπάρχει κανεὶς στὸν κύκλο τῶν γνωριμιῶν σας, ποὺ νὰ τὸν θεωρῆτε ἱκανὸ γιὰ μιὰ τέτοια πράξι ;

—Ὄχι, ὄχι, μοῦ ἀπάντησε. Τὸ ἀποκλείω. Ὅλοι οἱ φίλοι μου εἶναι τίμιοι ἄνθρωποι καὶ ἀξιοπρεπεῖς.

—Μήπως ἀπ' τὸ ὑπαλληλικό σας προσωπικό ;

—Κι' αὐτὸ εἶναι ἀδύνατον. Εἶναι ὅλοι συμπατριῶται μου, καλοὶ ἄνθρωποι καὶ ἐργάζονται ἀπὸ χρόνια στὶς ἐπιχειρήσεις μας.

—Μυστήριο ! Ἂν καὶ μοῦ ἀποκλείετε καὶ τὶς δύο περιπτώσεις κ. Γεωργόπουλε, ὅμως, σᾶς παρακαλῶ καὶ πάλι, προσπαθεῖστε νὰ θυμηθῆτε καὶ νὰ μοῦ ἀπαντήσετε. Ὁπωσδήποτε τὸ πρόσωπο ποὺ διέπραξε τὴν ἀπάτη εἰς βάρος σας, πρέπει νὰ εἶναι γνωστός σας, ἀλλοιῶς δὲν γίνεται. Μήπως μιλήσατε σὲ κανέναν τώρα τελευταῖα γιὰ τὶς ἐπιχειρήσεις σας στὸ Γιοχάννεσμπουργκ, γιὰ τὸν συνεταῖρο σας, κ. Σομπόνη, γιὰ τὰ σχέδιά σας ;

—Μὲ συγχωρεῖτε κ. Δουκάκη, κάτι θυμήθηκα. Ναί, ναί ἔκανα μιὰ καινούργια γνωριμία ταξιδεύοντας ἀπὸ τὸ Παρίσι στὸν Πειραιᾶ μέσῳ Ἰταλίας. Μὰ αὐτὸς ἦταν πολὺ ἀξιοπρεπὴς κύριος.

—Ἀπ' αὐτοὺς νὰ φοβᾶσαι κ. Γεωργόπουλε, τοῦ εἶπα.

—Τώρα πέστε μου μ' ὅλες τὶς λεπτομέρειες τὴ γνωριμία σας αὐτή.

—Ἦταν 20 Φεβρουαρίου. Παίρνοντας τὸ πρωινὸ ἐξπρὲς ἀπὸ τὸ σταθμὸ τῆς Λυὸν τῶν Παρισίων συνταξίδευσα μὲ κάποιον νέο Ἕλληνα, μὲ ἀριστοκρατικὸ παρουσιαστικό, ποὺ καθόταν ἀπέναντί μου στὸ βαγόνι τῆς Α' θέσεως. Γνωριστήκαμε καὶ ἀλληλοσυστηθήκαμε. Πιάσαμε συζήτησι γιὰ τὴν πατρίδα μας, γιὰ τὶς δουλειές μας, γιὰ τὸ ἐμπόριο. Μοῦ εἶπε πὼς εἶναι βιομήχανος μεταξωτῶν στὴ Γαλλία, μὲ ἐπιχειρήσεις στὴν Ἄπω Ἀνατολή. Δὲν μποροῦσα ν' ἀμφιβάλλω γιὰ ὅσα μοῦ ἔλεγε, γιατὶ ἐκτὸς

ποὺ ἦταν πολὺ εὐγενικός, ἦταν καὶ μπασμένος γιὰ καλὰ στὸ ἐμπόριο. Μάλιστα μοῦ ζήτησε διάφορες πληροφορίες γιὰ δουλειὲς στὴν Ἀφρικὴ καὶ ἂν μποροῦσε νὰ εὐδοκιμήσῃ ἡ ἐπιχείρησίς του. Βεβαίως, τοῦ ἀπήντησα. Εἶναι τόπος ποὺ μπορεῖ κανεὶς εὔκολα νὰ πλουτίσῃ. Σ' ὅλο τὸ ταξίδι ἡ συζήτησίς μας περιστρεφόταν γύρω στὸ ἴδιο θέμα. Γιὰ τὶς ἐπιχειρήσεις μας, τὸ σκοπὸ ποὺ πῆγα στὸ Παρίσι καὶ πότε θὰ ἐπιστρέψω στὸ Γιοχάννεσμπουργκ. Μιλοῦσε τόσο ὅμορφα, τόσο εὐγενικὰ καὶ ἄκουγε μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον ὅταν τοῦ ἔλεγα πὼς ἀρχίσαμε μὲ τὸν ἐξάδελφό μου καὶ συνεταῖρο μου κ. Σομπόνη, ὅταν ἀπὸ παιδιὰ φύγαμε ἀπὸ τὰ Κύθηρα καὶ μέσα σὲ λίγα χρόνια γίναμε βιομήχανοι. Τοῦ εἶπα ἀκόμα γιὰ τὰ μελλοντικὰ σχέδιά μας, τοὺς σκοπούς μας. Ἐνθουσιασμένος μὲ τὴ γνωριμία μας μοῦ ζήτησε τὴ διεύθυνσί μου στὸ Γιοχάννεσμπουργκ, γιατί, ὅπως μοῦ εἶπε, ἂν τοῦ τὸ ἐπέτρεπαν οἱ δουλειές, θὰ ἐρχόταν ἕνα ταξίδι στὴν Ἀφρική. Ὕστερα ἀπὸ τεσσάρων ἡμερῶν εὐχάριστο ταξίδι φθάσαμε στὸν Πειραιᾶ. Ὅταν ἄραξε τὸ καράβι στὸ λιμάνι τὸν ἀποχαιρέτησα καὶ χωρίσαμε.

—Καὶ πὼς τὸν ἔλεγαν κ. Γεωργόπουλε ;

—Δὲν μπόρεσα νὰ συγκρατήσω τὸ ἐπίθετό του. Ἦταν τόσο πολυσύλλαβο, σὰν σιδηροδρομικὸς συρμὸς καὶ τὸν προσφωνοῦσα πάντοτε μὲ τὸ μικρό του ὄνομα, Γιῶργο. Λοιπόν, πέστε μου, ὑποψιάζεσθε αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο ;

—Ἀκόμα δὲν μπορῶ νὰ σᾶς πῶ τίποτε κ. Γεωργόπουλε, ἀπ' ὅσα ὅμως μοῦ εἴπατε βγάζω κάποιο συμπέρασμα. Δὲν εἶναι βέβαια ἀπόλυτο, ἀλλὰ σχετικὸ μὲ τὴν περίπτωσί σας. Ἐμεῖς οἱ ἀστυνομικοὶ βλέπομε μὲ ἄλλο φακὸ τὰ πράγματα καὶ πολὺ διαφορετικὰ ἀπ' τοὺς ἄλλους. Καὶ θὰ σᾶς ἐξηγήσω. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ ἔχουν τὸ ταλέντο τοῦ πολύξερου. Τὸ ταλέντο αὐτὸ ἄλλοι τὸ μεταχειρίζονται γιὰ καλὸ κι' ἄλλοι τὸ χρησιμοποιοῦν γιὰ νὰ ζημιώνουν τοὺς συνανθρώπους των. Ἀπὸ τοὺς τελευταίους οἱ περισσότεροι ἐπικίνδυνοι εἶναι οἱ κοσμοπολιτικὰ ἐξωπλισμένοι, ποὺ παρουσιάζονται ἀνάλογα μὲ τὴν ἰδιότητα τοῦ θύματος, ὡς μεγαλέμποροι, βιομήχανοι, ἀνώτεροι κρατικοὶ λειτουργοὶ καὶ μ' ἕνα σωρὸ ἄλλους μεγαλόσχημους τίτλους. Μὲ τὴν ἄψογη συμπεριφορά τους ἀποκτοῦν συμπάθειες καὶ ἐμπνέουν τὴν ἐμπιστοσύνη. Καὶ στοὺς πλέον πεπειραμένους τῆς ζωῆς εἶναι ἱκανοὶ νὰ εἰσχωρήσουν στὸν ἐσωτερικό τους κόσμο καὶ νὰ ἀποσπάσουν ἐκεῖνο ποὺ ἐπιδιώκουν. Ἔτσι καὶ ὁ συνταξιδιώτης σας κ. Γεωργόπουλε. Ὅπως μοῦ τὸν περιγράφετε παρουσιάζει ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῶν ραφιναρισμένων αὐτῶν ἀπατεώνων. Μεγαλοβιομήχανος μεταξωτῶν στὴ Γαλλία καὶ ἐπιχειρήσεις στὴν Ἄπω Ἀνατολή, ποὺ τοῦ ἀποδίδουν τεράστια κέρδη. Ὅλα αὐτὰ μὲ κάνουν νὰ ὑποπτεύωμαι πὼς αὐτὸς πρέπει νὰ εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ σᾶς ἐξηπάτησε.

Ὁ κ. Γεωργόπουλος μὲ μεγάλη προσοχὴ ἄκουσε αὐτὰ ποὺ τοῦ ἀνέπτυξα καὶ μοῦ εἶπε :

—Πόσο παράξενα μοῦ φαίνονται. Ἐγὼ ἔχω τὴ γνώμη πὼς ὁ συνταξιδιώτης μου εἶναι τελείως ξένος στὴν ὑπόθεσί μου. Καὶ σεῖς ἂν τὸν γνωρίσετε τὴν ἴδια ἐντύπωσι θὰ σχηματίσετε.

—Ἡ πεῖρα καὶ ἡ ἰδιότης μου κ. Γεωργόπουλε μᾶς ἔχουν διδάξει πάντοτε νὰ ὑποψιαζώμαστε. Ἄλλωστε αὐτὸ ὁ χρόνος θὰ τὸ δείξῃ.

Ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ ἔδωσα τὰ ἄλμπουμ φωτογραφιῶν, μήπως ἀνάμεσά τους ἀναγνωρίσῃ τὸν συνταξιδιώτη του. Ὁ κ. Γεωργόπουλος ξεφύλλιζε μὲ νευρικότητα τὰ μακρόστενα ἄλμπουμ τοῦ πανθέου τῶν κακοποιῶν καὶ κοίταζε μὲ ἀπληστία μιὰ-μιὰ τὶς φωτογραφίες ποὺ φιγουράριζαν.

(Συνεχίζεται)

Η ΠΟΛΥΚΡΟΤΗ ΔΙΑΡΡΗΞΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΥ Ν. ΣΗΜΑΝΤΗΡΑ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. ΧΑΡ. ΣΤΑΜΑΤΗ

Ἡ αὐγὴ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1962 βρῆκε τὴν Ἀστυνομία σὲ καθολικὸ συναγερμό. Εἶχαν διαπραχθῆ μία μεγάλη διάρρηξη κεντρικωτάτου χρυσοχοείου στὸν Πειραιᾶ, μεταξὺ 2ας καὶ 4ης πρωινῆς ὥρας, καὶ μιὰ γκαγκστερικὴ ληστεία στὴν Ἀθήνα καὶ σὲ κεντρικώτατο μάλιστα σημεῖο, τὴν 6.30'—6.50' ὥραν.

Ἔφθασε ἕνα δεκαήμερο μόνον, στὴν περίπτωση τῆς πολυκρότου διαρρήξεως, γιὰ νὰ ἀποδειχθῆ ἄλλη μιὰ φορὰ τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ Ἐρρίκου Φέρρι: Ὅτι τέλειον ἔγκλημα δὲν ὑπάρχει. Ὑπάρχει «στρατηγικὸν» ἔγκλημα, ὑπάρχουν εὐφυῆ τεχνάσματα τοῦ ἐγκληματίου, ἀλλὰ ὑπάρχει τὸ «κάτι» ποὺ ἀδυνατεῖ ὁ ἐγκληματίας νὰ προβλέψη καὶ νὰ διαφύγη τῆς ἀστυνομικῆς ἐρεύνης. Τὸ ἂν ὡρισμένα ἐγκλήματα καθυστεροῦν στὴν διαλεύκανση καὶ ἀνακάλυψη δὲν ὀφείλεται στὴν τελειότητα τῆς ἐκτελέσεως, ἀλλὰ σὲ πλείστους ὅσους παράγοντας συνθηκῶν καὶ συμπτώσεων, πρὸ πάντων δὲ ἀνθρωπίνων ἐνεργειῶν καὶ σκέψεων.

Ἡ διάρρηξη τοῦ χρυσοχοείου Ν. Σημαντήρα καὶ ἡ διαλεύκανση τῆς ὅλης ὑποθέσεως ἀπέδειξαν καὶ κάτι ἄλλο, ποὺ πλειστάκις ἔχει λεχθῆ: Ὅτι οὐδέποτε ἡ φαντασία εἶναι ἀνωτέρα τῆς πραγματικότητος. Αὐτὴ ἡ πραγματικότης λοιπόν, τόσον στυγνὴ καὶ κραυγαλέα, θὰ μᾶς ἀπασχολήση στὶς ἑπόμενες γραμμές.

***

Φῶτα πολλὰ στὸν σύγχρονο Πειραιᾶ, καφωδεῖα καὶ ἄλλα νυκτερινὰ κέντρα, γυναῖκες φτηνὲς καὶ γυναῖκες πολυτελείας. Τὸ ἴδιο καὶ στὴν Ἀθήνα, τὸ ἴδιο σ' ὅλες τὶς μεγαλουπόλεις τοῦ κόσμου.

Κάθε ἄνθρωπος τῆς νύκτας καὶ ἕνα μυστήριο. Κανεὶς δὲν ξέρει τοὺς συλλογισμούς του, κανένας δὲν γνωρίζει ποῦ ὁδηγεῖ τὰ βήματά του. Καὶ αὐτὸς ὁ λεπτοκαμωμένος νέος, ποὺ ἀπὸ τὴ γωνιὰ παρατηρεῖ κάτι, κανεὶς δὲν ξέρει ἂν σὲ λίγες ὧρες θὰ ἀναστατώση τὸ πανελλήνιο ἢ θὰ πάη ἥσυχος στὸ σπίτι του....

Νάτος ποὺ πρὶν ἀπὸ τὰ μεσάνυκτα διασχίζει τὴν μικρὴ ὁδὸ Ἀριστομένους καὶ κατορθώνει νὰ κρυφτῆ στὸ γκαράζ τοῦ ἰδιοκτήτη μεγάλου κοσμηματοπωλείου, στὸν ἀριθμὸ 3. Ὅσο περνοῦν οἱ ὧρες τόσο τὸ μυαλό του δουλεύει. Ἀναθυμᾶται τὶς λεπτομέρειες ποὺ ἕνας μεγάλος σκηνοθέτης τοῦ ἔδειξε στὸν κινηματογράφο καὶ προσαρμόζει τὰ ὅσα πρόκειται νὰ κάμη στὸν συγκεκριμένο αὐτὸ χῶρο μὲ τὶς ἰδιόμορφες συνθῆκες.

Ἔχουν περάσει τὰ μεσάνυκτα καὶ ἡ κίνηση νεκρώνεται. «Καιρὸς εἶναι ν' ἀρχίσω...» σκέπτεται καὶ δὲν ἀποκλείεται νὰ κάνη καὶ τὸ σταυρό του...

Παράξενο ποὺ τὰ χέρια του δὲν τρέμουν, ὅπως πιάνει ἕνα κομμάτι σωλῆνα καὶ ἀρχίζει ἀθόρυβα ὅσο μπορεῖ νὰ τρυπᾶ τὸν τοῖχο. Γιατὶ ὅμως νὰ τρέμη; Μήπως εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ καταπιάνεται μὲ τέτοια «δουλειά»; Ὄχι φυσικά, ἀφοῦ παρὰ τὰ εἰκοσιπέντε του μόνον χρόνια δὲν πέρασε ἐξάμηνο ποὺ ἀποφυλακίσθηκε γιὰ ἄλλη «δουλειὰ» καὶ χρωστᾶ τρισήμισυ χρόνια φυλακὴ γιὰ κάποια ἄλλη «δουλειὰ» ἀκόμα. «Θάρρος Γιῶργο Βαβούρη, ψιθυρίζει στὸν ἑαυτό του, θάρρος σημερινὲ «Παπαγεωργίου» καὶ θὰ γίνης πλούσιος ὅταν ἐπιτύχης... Θὰ φύγης στὸ ἐξωτερικὸ καὶ θὰ κάμης μεγάλη ζωή. Τὸ διαβατήριο μὲ τὸ ὄνομα «Παπαγεωργίου» σοῦ τὸ ἔχω ἕτοιμο !...».

Ἀρχίζουν νὰ δουλεύουν μὲ πυρετὸ τὰ χέρια, ὁ τοῖχος διατρυπᾶται καὶ ὁ φίλος μας βρίσκεται στὸ ἐργαστήριο παρασκευῆς φύλλων καταϊφίου τοῦ Θ. Καμπουρόγλου. Ἀπὸ ἐκεῖ ἀναρριχᾶται στὸν φωταγωγὸ καὶ σὲ λίγο βρίσκεται στὴν κεραμοσκεπῆ στέγη τοῦ μεγάλου χρυσοχοείου.

Κάτω ἀπὸ τὰ πόδια του ἡ λεωφόρος Βασιλέως Κωνσταντίνου μὲ σχετικὴ κίνηση γιὰ τὰ περασμένα μεσάνυκτα. Πλησιάζει δύο ἡ ὥρα ὅταν τὰ πρῶτα κεραμίδια μετατοπίζονται ἀθόρυβα καὶ ἕνα μικρὸ ἄνοιγμα παρουσιάζεται πάνω ἀκριβῶς ἀπὸ τὸν «πάγκο» τοῦ κοσμηματοπώλη. Λίγα λεπτά, στιγμὲς ἴσως καὶ διατρυπᾶται καὶ ὁ σουβὰς ἀπὸ τὰ ἔμπειρα χέρια. Μικρὴ ἡ ὀπή, τόση ἀκριβῶς ὅσο χρειάζεται νὰ χωρέση τὸ λεπτοκαμωμένο σῶμα τοῦ «ριφιφί». Τώρα ἡ εἴσοδος , μία κάθοδος ποὺ δὲν ἀπαιτεῖ σχοινὶ ἀλλὰ πραγματοποιεῖται μὲ λαβὴ τῶν χεριῶν στὰ χείλη τοῦ ἀνοίγματος καὶ στήριξη τῶν ποδῶν ἀπ' εὐθείας στὸν πάγκο.

Μὲ προσοχὴ σύρονται οἱ κουρτίνες τοῦ κοσμηματοπωλείου γιὰ τὰ... βέβηλα μάτια τῶν διαβατῶν καὶ ἀστυνομικῶν καὶ τὸ ἔργον τῆς συγκομιδῆς ἀρχίζει. Τόσο πλούσιο ἔργο συγκομιδῆς ποτέ του δὲν ἐπραγματοποίησε, ἀλλὰ καὶ ἐλάχιστοι ἄλλοι ἐπέτυχαν ὡς τώρα. Ἑκατοντάδες τὰ ὡρολόγια, τὰ δακτυλίδια, τὰ μενταγιόν, οἱ βέρες, τὰ βραχιόλια, οἱ καρφίτσες καὶ τόσα ἄλλα πολύτιμα ἀριστουργήματα τῆς τέχνης, πολλὲς ὅμως καὶ οἱ ἀπομιμήσεις ποὺ πρέπει νὰ μείνουν στὸν καταστηματάρχη. Ἐπιλογὴ «εὐσυνείδητος» καὶ πολὺ προσεκτική, νὰ μὴ γελάσουν εἰς βάρος του ἄλλοι «ἄσσοι» τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ πρὸ πάντων ὁ κοσμηματοπώλης.....

Μεγαλώνει ὁ σωρὸς τῆς λείας, ἀδειάζουν οἱ βιτρίνες καὶ τὰ ράφια καὶ ἔρχεται ὁ κορεσμός. «Φτάνει... ἀρκετά !» ψιθυρίζει στὸν ἑαυτό του πάλι καὶ διαπιστώνει γιὰ δεκάτη ἴσως φορὰ ὅτι τὰ λεπτεπίλεπτα γάντια ἔχουν καλῶς στὰ χέρια του. Χρειάζεται πολλὴ προσοχὴ σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο, πάρα πολλή... Μιὰ κουρτίνα ἀποσπᾶται τώρα καὶ τυλίγει μέσα της ὅλον τὸν θησαυρὸ ποὺ συσσωρεύθηκε. «Πάντοτε ἐκ τῶν ἐνόντων τὸ βόλεμα», σκέπτεται ὅπως σηκώνει τὸν θησαυρὸ καὶ κοιτάζει πρὸς τὴν ἔξοδο τῆς ὀροφῆς.

Μιὰ στιγμὴ ὅμως. Κάτι ξέχασε !...

Βγάζει ἕνα πανὶ καὶ σκουπίζει καλὰ ὅλα τὰ μέρη ποὺ ἔθιξε. «Μπορεῖ κάτι νὰ βγῆκε ἀπὸ τὰ γάντια καὶ νὰ τυπώθηκε στὶς γυαλιστερὲς προθῆκες...» ξανασκέφθηκε μὲ πολλὴ ἐγκληματικὴ σοφία. Ὕστερα ἀνεβαίνει στὸν πάγκο πάλι, πιάνεται ἀπὸ τὰ χείλη τοῦ στομίου ποὺ ἄνοιξε στὴν ὀροφὴ καὶ πετάει ἔξω τὸν θησαυρό, καλὰ τυλιγμένον στὴν κουρτίνα. Τὸ μικροσκοπικό του σῶμα ἀναδύεται τώρα στὰ κεραμίδια πάλι.

Ἔρχονται ὅμως καὶ οἱ ἀναποδιὲς. Ποτὲ δὲν χαίρεσαι κάτι χωρὶς καὶ νὰ λυπηθῆς μαζί ἢ νὰ πονέσης. Καὶ οἱ πόνοι—πρὸ πάντων—εἶναι μεγάλοι ὅπως ὁ φίλος μας κατρακύλισε ἀπὸ τὰ κεραμίδια καὶ βρίσκεται αὐτὴ τὴ στιγμὴ στὸ πλακόστρωτο κάποιου στενοῦ διαδρόμου μισοαναίσθητος. Θὰ περάση πλέον ἀπὸ ὥρα ὥσπου νὰ μπορέση νὰ σηκωθῆ, νὰ «ἄρη» τὸ πολυτιμώτατο φορτίο καὶ νὰ χαθῆ μέσα στὴ νύκτα... Τὸ «ριφιφὶ» ἔχει τελειώσει.

***

«Ὅπου τάφοι ἐκεῖ καὶ ἀνάστασις», ὅπου τέλος ἐκεῖ καὶ ἀρχὴ... Ἕνα μεγάλο τέλος ἐγκατέλειπε στὴν κοινωνία μὲ τὴν πράξη του ὁ μέγας μαθητὴς τοῦ Ζὺλ Ντασσέν, μάλιστα τελευταία ἡμέρα τοῦ 1962, μιὰ μεγάλη ὅμως ἀρχὴ ἔκανε ἡ ἀστυνομία ἀπὸ τὸ τέλος ἀκριβῶς τοῦ «ἀρχιριφιφί».

Συναγερμὸς στὶς τάξεις μας ἀπὸ τὰ χαράμματα. Μεγάλοι κύκλοι ἐρεύνης ποὺ ὅσο περνᾶνε οἱ ὧρες μικραίνουν καὶ ἐντοπίζουν χώρους πλησιέστερους στὸ ἔγκλημα καὶ τὸν ἐγκληματία. Στὰ χέρια ἐκείνων ποὺ κινοῦνται εἰδικώτερα πρὸς τὸν ἐγκληματία ὑπάρχει «κάτι» ποὺ ὁ μέγας διαρρήκτης δὲν προέβλεψε ὅτι θὰ ἄφηνε παρ' ὅλες τὶς προφυλάξεις καὶ τὰ ἀριστοτεχνικά του μέτρα. «Κάτι» ποὺ φυλάσσεται... ζηλόφθονα παρ' ὅλη τὴν ἀρχική του ἀσημαντότητα, ποὺ δὲν ἀνακοινοῦται στοὺς δημοσιογράφους—σ' αὐτοὺς πρὸ πάντων—ὅσο καὶ νὰ..... παρακαλοῦν!.....

.....

Στόχος α' : Νέος ὕποπτος, 20–25 ἐτῶν, ποὺ τὸ «πόθες ἔσχες» ἀφήνει πολλὰ ἐρωτήματα : «Πῶς διασκεδάζει ἔτσι ; Ποῦ βρίσκει τόσα ποὺ σπαταλᾶ στὰ κακό-

φημα κέντρα τοῦ Πειραιῶς καὶ ἰδίως τοῦ Περάματος, ἀφοῦ δὲν ἐργάζεται ; Καὶ ποιὸς εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἄλλος νέος, ὁ μικρόσωμος καὶ... (ἂς μὴ τὸ ποῦμε) ποὺ κινεῖται μαζί του; Ἐκεῖνοι οἱ ἄλλοι δύο πάλι, ποὺ ἦρθαν χθὲς σὲ ἐπαφὴ μαζὶ τους, ποιοὶ εἶναι;....».

Ἐρωτήματα ποὺ θέλουν τὴν ἀπάντηση. «Προσαγωγὴ ἀτόμων» λοιπὸν στὸ Β' Παράρτημα Πειραιῶς, τοῦ νεαροῦ «κουβαρντᾶ» καὶ τοῦ μικρόσωμου συντρόφου του, τὴν 8-1-1963. Καί :

«...Γνωρίσατε παρακαλοῦμεν ἐὰν διώκωνται ἢ τυγχάνουν σεσημασμένοι, οἱ: 1) Ἀλεξᾶς Θεόδωρος τοῦ Φωτίου καὶ τῆς Κωνσταντίνας, γεννηθεὶς τῷ 1940, ἐκ Φιλιατρῶν Μεσσηνίας, ἄεργος, κάτοικος Πειραιῶς, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καλλέργη ἀριθ. 50, καὶ 2) Βαβούρης Γεώργιος τοῦ Ἀποστόλου καὶ τῆς Γεωργίας, γεννηθεὶς τῷ 1937, ἐξ Ἄργους, ἄνευ σταθεροῦ καταλύματος...».

Ἡ ἀπάντηση τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς διασκορπίζει πολλὰ ἀπὸ τὰ νέφη: «...γνωρίζομεν ὅτι ὁ Βαβούρης Γεώργιος διώκεται καὶ δέον... Ὁ ἕτερος, Ἀλεξᾶς Θεόδωρος, τυγχάνει σεσημασμένος κλπ. πλὴν δὲν διώκεται...».

Ἄκαρπη γιὰ τοὺς ἀστυνομικοὺς περνάει ἡ νύκτα τῶν Βαβούρη καὶ Ἀλεξᾶ στὸ Β' Παράρτημα. Σκληροὶ καὶ πείσμονες ἀρνοῦνται τὰ πάντα, προβάλλουν «ἄλλοθι» καὶ εἰδικὰ ὁ Βαβούρης ἐπιμένει ἀκόμα στὴν πλαστοπροσωπία του ὡς «Παπαγεωργίου». Ἔρχεται ἡ αὐγὴ τῆς 9ης Ἰανουαρίου καὶ ἡ ἀστυνομικὴ ἔρευνα φέρνει στὸ Παράρτημα τοὺς ἄλλους δύο φίλους τῶν « σκληρῶν ». Εἶναι οἱ ἀδελφοὶ Χειλᾶς Σταμάτιος καὶ Χειλᾶς Ἰωάννης, ἐτῶν 27 καὶ 22 ἀντιστοίχως, ἀπὸ τὴν Χίο, ἄεργοι, κάτοικοι Πειραιῶς καὶ στὴν ὁδὸν Καλλέργη 50 ὁ πρῶτος, Ν. Φαλήρου καὶ στὴν ὁδὸν Καραϊσκάκη 3 ὁ δεύτερος. Χωριστὴ καὶ κατ' ἀντιπαράστασιν ἐξέτασις καὶ αὐτῶν ἀποδίδει μόνον ἀντιφάσεις, ἀντιφάσεις ποὺ ἄρχισαν μὲ τοὺς Βαβούρη καὶ Ἀλεξᾶ καὶ συνεχίσθηκαν καὶ μὲ τοὺς τέσσαρες ὑπόπτους ὡς τὸ μεσημέρι. Ὡστόσο, ἡ κράτηση δὲν μπορεῖ νὰ παραταθῇ πλέον. Ἀφήνονται ἐλεύθεροι οἱ τρεῖς, ἀφοῦ τοὺς ζητεῖται ἡ «συγγνώμη», καὶ στὸ κρατητήριο παραμένει μόνο ὁ Βαβούρης, ποὺ ἐκκρεμεῖ εἰς βάρος του ἐρήμην καταδικαστικὴ ἀπόφασις 3 1/2 ἐτῶν γιὰ κλοπή...

Ἐδῶ ἡ συνέχεια λαμβάνει πάλι τὴν μεγάλη κινηματογραφικὴ «πλοκή». Ὑπὸ τὴν ἄγρυπνο παρακολούθηση τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ τρεῖς συνεργοὶ τοῦ Βαβούρη συναντῶνται κάπου καὶ πηγαίνουν στὴν ὁδὸν Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως τοῦ Πειραιῶς, μισθώνουν ἀγοραῖο αὐτοκίνητο καὶ σὲ λίγο βρίσκονται στὰ Κάτω Πετράλωνα, στὴν ὁδὸν Ἀμφιτρύωνος 95. Εἶναι ἡ κατοικία τοῦ Βαβούρη ἐδῶ, μιὰ διεύθυνση ποὺ ὁ σκληρὸς καὶ ἀδίστακτος ἐγκληματίας ἀρνήθηκε μὲ πεῖσμα νὰ ἀποκαλύψῃ. Τὸ ἀγοραῖο αὐτοκίνητο φεύγει καὶ οἱ τρεῖς φίλοι τοῦ Βαβούρη μπαίνουν στὴν κατοικία ἀφοῦ παραβιάζουν τὴν πόρτα. Λίγα λεπτὰ καὶ τοὺς παρακολουθεῖ ὁ θεατὴς νὰ βγαίνουν κρατώντας μεγάλη βαλίτσα, νὰ ἐπιβιβάζωνται πειρατικοῦ αὐτοκινήτου ποὺ τυχαῖα περνοῦσε καὶ νὰ φθάνουν στὸ Περιστέρι, στὴν θέση «Ἄσπρα Χώματα» καὶ νὰ μπαίνουν στὸ σπίτι τῆς ὁδοῦ Μεσσηνίας ἀριθ. 1. Ἐκεῖ θὰ παραμείνουν τρεῖς ὁλόκληρες ὧρες. Στὴν συνέχεια τοὺς βλέπουμε νὰ βγαίνουν κρατώντας πάλι τὴν βαλίτσα, νὰ ἐπιβιβάζωνται σὲ τυχαίως διερχόμενο ταξὶ αὐτοκίνητο καὶ νὰ καταλήγουν στὴν ὁδὸ Καραϊσκάκη 3 τοῦ Νέου Φαλήρου, σὲ μιὰ κατοικία τῆς ὁποίας καὶ ἐγκαταλείπουν τὴν βαλίτσα...

Ὁλόκληρη τὴ νύκτα φρουροῦνται ἀθέατα οἱ κατοικίες τῶν Κάτω Πετραλώνων, τοῦ Περιστερίου καὶ τοῦ Νέου Φαλήρου. Καὶ τὴν ἑπομένη, 10η Ἰανουαρίου, ἐγκαταλείπεται ἡ παρακολούθηση καὶ τὸν λόγο ἔχει ἡ μεγάλη δράση πλέον. Τὰ ἐπισημανθέντα οἰκήματα ἐρευνῶνται μὲ ἄριστο συγχρονισμό, οἱ συνεργοὶ συλλαμβάνονται καὶ τὰ κλοπιμαῖα ἀνευρίσκονται. Ἡ ὡμὴ πραγματικότητα ὡμίλησε καὶ ἡ πλήρης ὁμολογία τοῦ Βαβούρη καὶ τῶν συνεργῶν του—κλεπταποδόχων διαδέχεται τὴν στερεότυπη ἄρνηση τῶν πάντων...

***

Παρακολουθήσαμε ἤδη τὸν τρόπο διαρρήξεως καὶ κλοπῆς τοῦ κοσμηματοπωλείου Ν. Σημαντήρα, ὅπως καὶ τὴ δράση τῶν ἀστυνομικῶν μέχρι τῆς πλήρους ἐξιχνιάσεως τοῦ ἐγκλήματος. Ἂς δοῦμε στὴ συνέχεια τὰς κινήσεις κυρίως δράστου καὶ συνεργῶν—κλεπταποδόχων, ἀπὸ τῆς στιγμῆς διαπράξεως τοῦ ἐγκλήματος καὶ τοῦτο μὲ κάθε δυνατὴ συντομία.

Ἕνα ποδήλατο, τοῦ καταστήματος Θ. Καμπουρόγλου χρησιμοποιεῖ ὁ Βαβούρης γιὰ νὰ μεταφέρη τὰ κλοπιμαῖα τὴν νύκτα τῆς 31–12–1962 στὴν κατοικία του. Τὸ ποδήλατο τοῦτο ἀνευρίσκεται ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν τὴν 2–1–63 καὶ ὥραν 12η στὴν ὁδὸν Πραξιτέλους 103. Ὁ ἴδιος ὁ Βαβούρης, ἀφοῦ ἐκλείδωσε τὸν θησαυρό του στὴν κατοικία του, φεύγει μὲ τὸν Ἀλεξιάδη Ἰωάννη, χρυσοχόο, ἐτῶν 24, στὸ Βραχάτι Κορινθίας. Ἐκεῖ καταστρώνουν τὰ σχέδια διαθέσεως τῶν κλοπιμαίων ὑπὸ τοῦ Ἀλεξιάδη καὶ ἄλλων, ἰδίως ὅμως τοῦ Ἀλεξιάδη ποὺ εἶναι π λ έ ο ν ἔμπιστος, ὑπάλληλος τοῦ χρυσοχοείου Ἀγγέλου Φρόγιερ, ἐτῶν 27, βαυαρικῆς καταγωγῆς. Σκέπτονται ὅτι τὸ χρυσοχοεῖον τοῦ Φρόγιερ βρίσκεται μακριὰ ἀπὸ τὸν τόπο διαπράξεως τοῦ ἐγκλήματος, στὴν ὁδὸ Θησέως 6 τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ὅτι ὁ Φρόγιερ, σὰν νομοταγής, μπορεῖ νὰ μὴ κινήση τὶς ὑποψίες τῆς ἀστυνομίας...

Περνοῦν λίγες ἡμέρες καὶ ὁ Βαβούρης μὲ τὸν Ἀλεξιάδη ἐπιστρέφουν. Ἀρχίζουν οἱ ἐπικοινωνίες Βαβούρη—Ἀλεξιάδη καὶ τῶν ἀδελφῶν Χειλᾶ, καταστρώνονται νέα σχέδια διαθέσεως τῶν κλοπιμαίων καὶ γίνονται «κρούσεις» πρὸς ὡρισμένους κλεπταποδόχους. Τὴν κατάσταση ἐξυπηρετεῖ πρῶτος ὁ Ἀλεξιάδης, ποὺ σὰν ὑπάλληλος τοῦ Φρόγιερ μεσολαβεῖ καὶ διαθέτει σ' αὐτὸν κοσμήματα ἀξίας διακοσίων πενῆντα χιλιάδων δραχμῶν περίπου. Τὰ κοσμήματα αὐτὰ ὁ Ἄγγελος Φρόγιερ ἀρχίζει νὰ τὰ μεταποιῆ στὸ ἐργαστήριό του καὶ προσπαθεῖ νὰ τὰ διαθέση ὑπὸ οἱανδήποτε μορφήν. Τὸ μεγαλύτερο ὅμως μέρος τῶν κλοπιμαίων φυλάσσεται στὴν βαλίτσα τοῦ Βαβούρη ἀκόμη, στὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀμφιτρύωνος 95 τῶν Κάτω Πετραλώνων κατοικία του.

Ἔρχεται ἐν τῷ μεταξὺ ἡ σύλληψη τῶν Βαβούρη—Ἀλεξᾶ καὶ ἀδελφῶν Χειλᾶ. Στὸ κοινὸ κρατητήριο οἱ τέσσαρες συνεργοὶ βρίσκουν τὸν καιρὸ νὰ συνεννοηθοῦν ἐπὶ τοῦ πρακτέου. Ὅταν ἀφήνονται ἐλεύθεροι οἱ τρεῖς, τρέχουν νὰ ἀποκρύψουν σὲ μέρος ἀσφαλέστερο τὴν βαλίτσα μὲ τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ θησαυροῦ καὶ νὰ διαθέσουν ὅ,τι μποροῦν, πρὶν ἔρθη ἡ στιγμὴ τῆς... καταστροφῆς....

Νὰ λοιπὸν ποὺ μετὰ τὴν «ἐλευθερία» τους συναντῶνται κάπου στὴν ὁδὸν Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως ποὺ προαναφέραμε, τρέχουν καὶ παίρνουν τὴν βαλίτσα καὶ φθάνουν στὸ Περιστέρι, στὴν ὁδὸ Μεσσηνίας 1, ὅπου ἡ κατοικία τοῦ γηραιοῦ κακοποιοῦ Θωμοπούλου ἢ Μπαλωμένου Ἰωάννου, ἐτῶν 58. Σὲ ὥρες κινδύνου χρειάζονται οἱ παλαιοὶ «ἄσσοι» τοῦ ἐγκληματικοῦ πανθέου. Ἐπακολουθεῖ μὲ κάθε λεπτομέρεια τὸ μέτρημα καὶ ἡ καταγραφὴ τοῦ περιεχομένου τῆς βαλίτσας μεταξὺ τῶν τριῶν καὶ τοῦ Μπαλωμένου, τοποθετοῦνται ὅλα σὲ μιὰ μαξιλαροθήκη καὶ δίδεται στὸν παλαίμαχο κακοποιὸ ἕνα ρολόγι ὡς «ἐνοίκιο». Τὸ δωμάτιο ἀσφαλίζεται καὶ οἱ τρεῖς συνεργοὶ φεύγουν μὲ τὴν βαλίτσα ἀδειανὴ πλέον.

«...Μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν...» σκέφθηκε ὁ Θωμόπουλος ὅταν ἔφυγαν οἱ Ἀλεξᾶς καὶ ἀδελφοὶ Χειλᾶ. Ἀλλὰ ὁ πειρασμὸς ἦλθε. Ἕνα ἀντικλείδι σὲ λίγο φαίνεται στὰ χέρια τοῦ Θωμόπουλου , ἡ πόρτα ἀνοίγει καὶ ἡ μαξιλαροθήκη «παραβιάζεται». Περιέχει : 51 βραχιόλια χρυσᾶ, 120 χρυσᾶ δακτυλίδια, 133 χρυσᾶ μπρελόκ, 121 χρυσοὺς σταυρούς, 5 ζεύγη χρυσῶν κομβίων μανικετιῶν, 31 χρυσὲς ταυτότητες, 62 καδένες χρυσές, ἕνα σπάνιο ρολόγι λαιμοῦ γυναικεῖο, δύο ζεύγη σκουλαρίκια χρυσᾶ, 6 χρυσὲς καρφίτσες, 16 κολλιὲ χρυσᾶ, 6 χρυσὲς βέρες, 2 «σατελιὲν» κλειδιῶν δίδυμα, 5 κολλιὲ «τουμπλέ», 43 βραχιόλια «τουμπλέ», 26 ὡρολόγια διαφόρων τύπων, 20 «τουμπλέ» καρφίτσες, 6 πολυτελέστατα γυναικεῖα δακτυλίδια,

μιὰ χρυσῆ κάσα ὡρολογίων, ἀλυσσίδες χρυσές, μονογράματα, κλ. κλ. Ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ θαμπερὰ ἀριστουργήματα τῆς τέχνης ὁ Θωμόπουλος «ὑπεξαιρεῖ» 4 ὡρολόγια ἀνδρικὰ χειρός, 11 χρυσᾶ βραχιόλια, 5 χρυσᾶ ἀνδρικὰ δακτυλίδια καὶ ἕνα γυναικεῖο, καθὼς καὶ δύο χρυσοὺς σταυρούς. Κλείνει πάλι τὸ δωμάτιο ποὺ «ἐνοικίασε» καὶ βάζει μερικὰ ἀπὸ τὰ «ὑπεξαιρεθέντα» σὲ μεταλλικὸ δοχεῖο, τὸ ὁποῖο καὶ «θάβει» σὲ παρακείμενο οἰκόπεδο. Ἄλλα πάλι ἀπὸ αὐτὰ τὰ κρύβει σὲ γλάστρα τῆς αὐλῆς του.

Ἐπακολουθεῖ ἡ ἀστυνομικὴ ἔρευνα καὶ ἀνευρίσκεται ἡ μαξιλαροθήκη μὲ ὅσα προαναφέραμε. Ὁ Μπαλωμένος ὁμολογεῖ καὶ ὑποδεικνύει τὸ σημεῖο τοῦ οἰκοπέδου, ὅπου τὸ θαμμένο μεταλλικὸ δοχεῖο, καθὼς καὶ τὴν γλάστρα τῆς αὐλῆς του. Τὰ βήματα τῶν ἀστυνομικῶν ἔρχονται καὶ στὸ χρυσοχοεῖο Φρόγιερ τώρα, στὸ ὁποῖο ἀνευρίσκονται καὶ κατάσχονται 48 βραχιόλια διαφόρων τύπων τῶν 18 καρατιῶν, 3 χονδρὲς χρυσὲς ἁλυσσίδες, τρία χρυσᾶ ἀνδρικὰ δακτυλίδια, τρία μπρελὸκ χρυσᾶ, μία χρυσὴ καρφίτσα καὶ δύο πλάκες χρυσοῦ μεγάλης ἀξίας. Ἀποκαλύπτεται ἀκόμη ὅτι ὁ Ἀλεξιάδης διέθεσε στὸν χρυσοχόο Χαβιαρόπουλο Χαράλαμπο, ἐτῶν 25, τρία χρυσᾶ βραχιόλια. Ἐπίσης ἀποκαλύπτεται ὅτι ὁ Ἀλεξιάδης εἶχε «ὑπεξαιρέσει» μὲ τὴν σειρά του ἀπὸ τὸν Βαβούρη τέσσερα χρυσᾶ βραχιόλια τῶν 18 καρατίων, ἕνα χρυσὸ ἀνδρικὸ δακτυλίδι καὶ ἕνα χρυσὸ περιδέραιο «πλεκτό», τὰ ὁποῖα «ἐνεπιστεύθη πρὸς φύλαξιν» στὴν κομμώτρια Πεζάζογλου Χρηστίνα, ἐτῶν 35. Ἡ τελευταία, μὲ τὴν σειρά της ἐπίσης, ἀπέκρυψε αὐτὰ σὲ... γλάστρα τῆς αὐλῆς της κι' αὐτή, ὅταν ἔμαθε τὴν σύλληψη τοῦ Ἀλεξιάδη...

Ἡ ἀποκάλυψη ὅτι ὁ Βαβούρης καὶ ὁ Ἀλεξιάδης εἶχαν μεταβῆ στὸ Βραχάτι Κορινθίας μετὰ τὴν διάρρηξη, ὁδηγεῖ τὰ βήματα τῶν ἀστυνομικῶν μας καὶ ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὰ κλοπιμαῖα εἶχαν ἀφεθῆ ὅλα στὴν πρωτεύουσα... Ὁ Βαβούρης, μπροστὰ σ' ὅλες αὐτὲς τὶς ἀποκαλύψεις, ἀποφασίζει ἐπὶ τέλους νὰ ὁμολογήσῃ....

***

Τὰ ὅσα ἐξέθεσα εἶναι ἡ στυγνὴ πραγματικότης, ἀνώτερη ἴσως τῆς φαντασίας ἑνὸς μυθιστοριογράφου, ποὺ προέκυψε ὕστερα ἀπὸ τὴν πλήρη διαλεύκανση τῆς ὑποθέσεως μεγάλης διαρρήξεως κοσμηματοπωλείου Νικολάου Σημαντήρα. Ἡ ἄριστη ἀστυνομικὴ ἐνέργεια ἔφερε τὸ ποθούμενο καὶ ἡ κοινωνία ἐχειροκρότησε μιὰ ἀκόμη μεγάλη ἐπιτυχία στὴν ἀντιμετώπιση τῆς ὕπουλης καὶ «σκληρῆς» παρανομίας ἑνὸς ἀδίστακτου συγχρόνου ὑποκόσμου.

Ἔχει παρατηρηθῆ ὅμως—καὶ κυκλοφοροῦν τόσα λαϊκὰ συμπεράσματα ἐπ' αὐτοῦ—ὅτι τὴν μεγάλη ἱκανοποίηση καὶ χαρὰ διαδέχεται ἀνάλογη ἀπογοήτευση καὶ λύπη. Καὶ στὴν περίπτωση πλήρους διαλευκάνσεως τῆς συνταρακτικῆς διαρρήξεως τοῦ κεντρικωτάτου χρυσοχοείου τοῦ Πειραιῶς, ἦλθε ἡ δραματικὴ αὐτοκτονία τοῦ Ἀγγέλου Φρόγιερ νὰ μειώσῃ τὴν ἱκανοποίηση ὅλων μας καὶ νὰ ἐπισκιάσῃ τὴν μεγάλη ἐπιτυχία. Οἱ τύψεις ἑνὸς ἀνθρώπου ποὺ δὲν ἔχει ὑποστῆ πλήρως τὴν ἐγκληματικὴ πόρωση, ἀναλογισμὸς τῶν συνεπειῶν τοῦ νόμου καὶ τοῦ ἐ λ έ γ χ ο υ τ ῆ ς κ ο ι ν ω ν ί α ς, ἔφεραν τόσο φρικιαστικὰ τὸ σῶμα τοῦ Φρόγιερ στὸ κατάστρωμα τῆς ὁδοῦ Τσαμαδοῦ, ἀπὸ τὸν τέταρτο ὄροφο τοῦ κτιρίου τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς.....

Ἔκλεισε ἔτσι ἡ αὐλαία τοῦ πολυκρότου «ριφιφὶ» τοῦ Πειραιῶς. Μὲ κύριο δράστη τὸν Γεώργιο Βαβούρη καὶ συνεργοὺς τοὺς Ἀλεξᾶ Θεόδωρο, Χειλᾶ Ἰωάννη, Χειλᾶ Σταμάτιο καὶ Θωμόπουλο ἢ Μπαλωμένο Ἰωάννη. Μὲ ἀποδέκτας κλοπιμαίων τοὺς Ἀλεξιάδη Ἰωάννη, Χαβιαρόπουλο Χαράλαμπο καὶ Πεζάζογλου Χριστίνα καὶ μὲ νεκρὸ τὸν μεγάλο κλεπταποδόχο Ἄγγελο Φρόγιερ....

Χ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΦ·ΜΠΙ·ΑΪ

Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως Ντὸν Χουάιτχεντ «Ἡ Ἱστορία τοῦ F.B.I.», κατὰ μετάφρασιν ὑπ' Ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὁ Γκράχαμ ὑποβλήθηκε γιὰ δεύτερη φορὰ σὲ ἀνάκρισι καὶ ὅταν πῆγε στὸ γραφεῖο τοῦ F.B.I. μαζὶ μὲ τὴ σύζυγό του, τὴν 13 Νοεμβρίου τὸ ἀπόγευμα, ὅπου τὸν εἶχαν καλέσει γιὰ νὰ ἀναγνωρίση μερικὰ τεμάχια δέρματος, ποὺ ἐπιστεύετο ὅτι ἦταν ὑπολείμματα ἀπὸ τὶς ἀποσκευὲς τῆς Κίγκ. Ἡ Γκλόρια ἔμεινε γιὰ λίγο στὸ γραφεῖο καὶ μετὰ ἐπέστρεψε στὸ σπίτι, κοντὰ στὰ παιδιά, ἐνῷ ὁ Τζὰκ ἐπανέλαβε στοὺς ὑπαλλήλους τὴν ἱστορία του. Ἀργότερα τὸν συνώδευσαν σ' ἕνα ἑστιατόριο γιὰ φαγητὸ καὶ μετὰ ἐπέστρεψαν γιὰ νὰ συνεχισθῆ ἡ ἀνάκρισις. Ὁ Γκράχαμ συνέχιζε νὰ ἀρνῆται ἐπιμόνως ὅτι ἐγνώριζε τί γιὰ τὸ δέμα μὲ τὸ χριστουγεννιάτικο δῶρο.

Ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα ὁ Ρόϋ Μοὺρ κάλεσε τηλεφωνικῶς τὸ ἐργαστήριο τοῦ F.B.I. στὴν Οὐάσιγκτων γιὰ νὰ τοῦ δώσουν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀναλύσεως τῶν καψαλισμένων μεταλλικῶν τεμαχίων, ποὺ εἶχαν βρεθῆ στὸν τόπο τοῦ δυστυχήματος. Ἡ γνωμάτευσις ἔλεγε : « Ὑπάρχει θετικὴ μαρτυρία ὅτι πρόκειται περὶ ἀνατινάξεως διὰ δυναμίτιδος ». Τὸ ἐργαστήριο εἶχε διαπιστώσει ἐπὶ τοῦ μετάλλου ἴχνη ἀνθρακικοῦ νατρίου, νιτρικοῦ ὀξέως καὶ ἑνώσεων θείου, ὑπολείμματα ποὺ παραμένουν ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀνάφλεξι δυναμίτιδος.

Ὁ Μοὺρ δήλωσε ἀργότερα :

—Ὅταν ἔλαβα τὴ γνωμάτευσι τοῦ ἐργαστηρίου, ἤξερα πλέον ὅτι ἀκολουθούσαμε τὰ πραγματικὰ ἴχνη.

Τὴν 6.40′ μ.μ. ὁ Μοὺρ μπῆκε στὸ γραφεῖο, ὅπου ὁ Γκράχαμ ὑποβαλλόταν σὲ ἀνάκρισι.

—Θέλω νὰ σᾶς κάνω γνωστὸν ὅτι ἔχετε ὡρισμένα δικαιώματα, εἶπεν ὁ Μούρ. Ἡ πόρτα ἐδῶ εἶναι ἀνοικτή. Μπορεῖτε νὰ φύγετε ὅτι ὥρα θελήσετε. Ἐκεῖ εἶναι τὸ τηλέφωνο. Μπορεῖτε νὰ τηλεφωνήσετε στὴ σύζυγό σας ἢ σ' ἕνα δικηγόρο ἂν θέλετε. Μπορεῖτε νὰ μὴ μᾶς πῆτε τίποτε. Ἐὰν τὸ πράξετε, θὰ εἶναι εἰς βάρος σας στὸ δικαστήριο. Ἐδῶ δὲν ὑπάρχουν ἀπειλές, οὔτε ὑποσχέσεις, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἀνακρίσεως.

—Τζάκ, τοῦ εἶπε τελικά. Μελετήσαμε ὅλα ὅσα μᾶς εἴπατε. Ἀνατινάξατε τὸ ἀεροπλάνο γιὰ νὰ σκοτώσετε τὴ μητέρα σας. Δὲν εἶναι ἔτσι ;

—Ὄχι, δὲν τὸ ἀνατίναξα, διαμαρτυρήθηκε ὁ Γκράχαμ.

—Τότε σᾶς πειράζει ἂν ἐρευνήσωμε τὸ σπίτι σου ;

—Ὄχι, δὲν μὲ πειράζει.

Ὁ Γκράχαμ ὑπέγραψε τότε μιὰ δήλωσι ὅτι ἐπέτρεπε στοὺς ὑπαλλήλους τοῦ F.B.I. νὰ ἐρευνήσουν τὸ σπίτι του, χωρὶς νὰ ἀποταθοῦν προηγουμένως στὸν εἰσαγγελέα γιὰ τὴν σχετικὴ ἄδεια. Ὁ Μοὺρ ἔστειλε τότε μερικοὺς ὑπαλλήλους στὸ σπίτι τοῦ Γκράχαμ, ὅπου ἄρχισαν μιὰ μεθοδικὴ ἔρευνα.

Σὲ λίγο ἕνας ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους πῆρε τὸ Γραφεῖο γιὰ ν' ἀναφέρη : «Ἡ κυρία Γκράχαμ μᾶς λέει ὅτι ὁ Τζὰκ τῆς εἶπε νὰ μὴ μιλήση γιὰ τὸ χριστουγεννιάτικο δῶρο. Καὶ ἔχει ὑπογράψει τὴν κατάθεσί της».

Κατὰ τὴν ἔρευνα οἱ ὑπάλληλοι βρῆκαν τὰ φυσίγγια καὶ τὰ πυρομαχικά, τὰ ὁποῖα ὁ Γκράχαμ ἰσχυρίζοταν ὅτι τὰ εἶχε πακετάρει καὶ τὰ εἶχε τοποθετήσει μέσα στὶς ἀποσκευὲς τῆς μητέρας του.

Ἡ ἀνακάλυψις αὐτὴ διέψευσε τὴν κατάθεσι τοῦ Γκράχαμ.

—Καὶ τώρα τί ἔχεις νὰ πῆς ; τὸν ρώτησαν.

Ὁ Γκράχαμ τελικὰ παραδέχθηκε ὅτι εἶχε ἀγοράσει ἕνα δῶρο γιὰ τὴ μητέρα του. Μιὰ σειρὰ ἐργαλείων, ἀπὸ κάποιο ἄγνωστο. Εἶπε ὅτι πλήρωσε δέκα δολλάρια γι' αὐτά. Ἦταν μάλιστα παρόντες δύο ἐργάτες ἀπὸ τὸ γκαράζ, ὅπου κι' αὐτὸς ἐργαζόταν. Ἐσχεδίασε τὸ κουτὶ καὶ τὰ ἐργαλεῖα ποὺ ἦταν μέσα σ' αὐτὸ καὶ εἶπε ὅτι εἶχε τοποθετήσει τὸ κουτὶ αὐτὸ μέσα στὴ βαλίτσα τῆς μητέρας του. Τὸ εἶχε περιτυλίξει καὶ στερεώσει μὲ ταινία σελλοτάπ, τῆς ὁποίας τὸ ὑπόλοιπο ἔρριξε μέσα στὸ αὐτοκίνητό του.

Οἱ ὑπάλληλοι ποὺ ἐρευνοῦσαν τὸ σπίτι τοῦ Γκράχαμ ἐρεύνησαν καὶ τὸ αὐτοκίνητο, ἀλλὰ δὲν βρῆκαν ταινία σελλοτάπ. Βρῆκαν ὅμως μιὰ μικρὴ κουλούρα ἀπὸ σύρμα σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς τσέπες τοῦ ὑποκαμίσου του, σύρμα ἀπ' αὐτὸ ποὺ χρησιμοποιεῖται γιὰ τὴν πυροδότησι τῆς δυναμίτιδος.

Τὴν 10.15′ οἱ ὑπάλληλοι ποὺ ἐνεργοῦσαν τὴν ἔρευνα βρῆκαν ἕνα ἀσφαλιστικὸ συμβόλαιο γιὰ 37.500 δολλάρια, ὑπογεγραμμένο ἀπὸ τὴ Νταίζυ Κίγκ, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Τζάκ. Τὸ συμβόλαιο ἦταν κρυμμένο μέσα σ' ἕνα κέδρινο ἑρμάρι, στὴν κρεβατοκάμαρα τοῦ Τζάκ. Ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ F.B.I. ἐπληροφοροῦντο ὅτι ὁ Γκράχαμ εἶχε ἐπ' ὀνόματί του ἀσφαλιστικὸ συμβόλαιο γιὰ τὴ ζωὴ τῆς μητέρας του καὶ μάλιστα σ' αὐτὸ τὸ ποσόν. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ F.B.I. εἶχε ζητήσει ἀπὸ τὶς ἀσφαλιστικὲς ἑταιρεῖες ἀντίγραφα τῶν συμβολαίων ποὺ εἶχαν συνταχθῆ ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτες τῆς 629 πτήσεως. Τὰ συμβόλαια ὅμως ποὺ εἶχαν ὑπογραφῆ ἀπὸ τὴν Νταίζυ Κίγκ, ἐκ παραδρομῆς, δὲν εἶχαν σταλῆ στὸ F.B.I. μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα συμβόλαια.

Οἱ ὑπάλληλοι βρῆκαν καὶ κάτι ἄλλο, πολὺ ἐνδιαφέρον. Μερικὰ ζεύγη γυναικεῖες κάλτσες, μιὰ τσάντα μὲ καλλυντικὰ καὶ μερικὰ δῶρα ποὺ εἶχε ἡ Νταίζυ Κὶγκ γιὰ τὴν κόρη της στὴν Ἀλάσκα, πράγματα ποὺ ἔπρεπε νὰ ἔχη πάρει μαζί της.

—Γιατὶ ἡ μητέρα σας δὲν πῆρε αὐτὰ τὰ πράγματα μαζί της ; ρώτησαν τὸν Γκράχαμ.

—Τῆς εἶπα νὰ μὴν τὰ πάρη, γιατὶ οἱ ἀποσκευές της ἦταν βαρύτερες ἀπὸ τὸ κανονικὸ καὶ ἐπιτρεπόμενο βάρος, ἀπάντησε.

Στὶς 12.01′ μετὰ τὰ μεσάνυκτα, οἱ ὑπάλληλοι ἀνέφεραν στὸν Μούρ ὅτι οἱ δύο ἄνδρες ποὺ δούλευαν στὸ γκαράζ, δὲν ἐνεθυμοῦντο τὴν ἀγορὰ τοῦ κιβωτιδίου ἐργαλείων ἀπὸ τὸν Γκράχαμ. Ἐὰν ἐρχόταν κανένας στὸ γκαράζ, ἦταν βέβαιοι ὅτι θὰ τὸν ἔβλεπαν καὶ θὰ τὸν ἐνεθυμοῦντο.

Ἡ κατάθεσις τοῦ Γκράχαμ διαψεύσθηκε καὶ στὸ σημεῖο αὐτό, ἡ δὲ γνωμάτευσις τῶν ἐξετάσεων τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ F.B.I., ἀπεδείκνυεν ὅτι ἡ ἀνατίναξις ὀφειλόταν σὲ ἔκρηξι μὲ δυναμίτιδα.

Στὶς 12.05′ ὁ Γκράχαμ ζήτησε ἕνα ποτήρι νερό.

Ἕνας ὑπάλληλος τοῦ ἔδωσε τὸ νερὸ ποὺ ζήτησε κι' αὐτὸς τὸ ἤπιε μονορούφι. Μετὰ κοίταξε γύρω του κατηφὴς καὶ εἶπε :

—Ἐν τάξει. Καὶ τώρα ἀπὸ ποῦ θέλετε ν' ἀρχίσω ;

—Ἀπ' ὅπου θέλεις ἐσύ.

—Λοιπόν, ἡ ὅλη ἱστορία ἄρχισε πρὶν ἓξ μῆνες. Ἡ μητέρα μου ἄρχισε νὰ ἔχη παθητικόν, γιατὶ οἱ δουλειές της δὲν πήγαιναν καλά...

Χωρὶς νὰ δείξη οὔτε τὸ ἐλάχιστο ἴχνος συγκινήσεως, ὁ Γκράχαμ ἐξιστόρησε πῶς κατασκεύασε τὴν ὡρολογιακὴ βόμβα, χρησιμοποιώντας εἴκοσι πέντε τεμάχια δυναμίτιδος, δύο ἠλεκτρικὰ καψύλια καὶ μιὰ μπαταρία τῶν ἓξ βόλτ. Γιὰ νὰ κατατοπισθῆ καλύτερα στὴν ἠλεκτρολογία, εἶχε δουλέψει πρωτύτερα σ' ἕνα ἐργαστήριο ἠλεκτρικῶν κατασκευῶν δέκα ἡμέρες μὲ ἑνάμισυ δολλάριο τὴν ὥρα καὶ μετὰ ἀγόρασε τὴν δυναμίτιδα καὶ τὸ ὡρολογιακὸ μηχάνημα. Ἀφαίρεσε μερικὰ πράγματα ἀπὸ τὴ βαλίτσα τῆς μητέρας του καὶ στὴ θέσι τους ἔβαλε τὴ βόμβα.

Ἄφησαν τὸν Γκράχαμ νὰ μιλήση ἐπὶ 20′ καὶ μετὰ φώναξαν ἕνα στενοδακτυλογράφο γιὰ νὰ γράψη τὴν κατάθεσί του.

Στὴ 1.42′ μετὰ τὰ μεσάνυκτα ἦρθε ὁ γιατρός, ὁ ὁποῖος ἔκαμε γενικὴ ἐξέτασι τοῦ Γκράχαμ, γιὰ νὰ διαπιστωθῆ ἰατρικῶς ὅτι ὁ ἀνακρινόμενος δὲν εἶχε ἐξαναγκασθῆ βιαίως νὰ προβῆ σὲ ὁμολογία. Ἡ ἰατρικὴ ἐξέτασις ἐπιβεβαίωσε τὴν πλήρη ὑγιᾶ πνευματικὴ καὶ σωματικὴ κατάστασι τοῦ Γκράχαμ, ὅτι δηλαδὴ ἦταν σὲ θέσι νὰ δώση ἐλεύθερα καὶ ἑκούσια τὴν κατάθεσί του. Ὁ Γκράχαμ δήλωσε στὸ γιατρὸ ὅτι δὲν εἶχε κακοποιηθῆ. Μετὰ ὑπέγραψε τὴν κατάθεσί του.

Τὴν 3.42′ μετὰ τὰ μεσάνυκτα, ὁ Τζὰκ Γκράχαμ συνελήφθηκε μὲ τὴν κατηγορία διαπράξεως σαμποτάζ. Ἀργότερα παραδόθηκε στὶς ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κολοράντο, γιὰ νὰ δικασθῆ γιὰ ἀνθρωποκτονία.

Στὴν ὑπόθεσι αὐτή, ὅλως περίεργα, προηγήθη ἡ ὁμολογία καὶ μετὰ ἀκολούθησαν τὰ ἐνοχοποιητικὰ στοιχεῖα. Τὰ καταστήματα, ἀπ' ὅπου ὁ Γκράχαμ εἶχε ἀγοράσει τὴν δυναμίτιδα καὶ τὴν ὡρολογιακὴ συσκευή, βρέθηκαν καὶ ὁ Γκράχαμ ἀναγνωρίσθηκε ὡς ὁ ἀγοραστής.

Στὶς φυλακὲς ποὺ βρισκόταν πρὸ τῆς δίκης, ὁ Γκράχαμ εἶπε μιὰ μέρα σ' ἕνα φύλακα.

—Καὶ τὸν ἄλλο μῆνα μπορεῖς νὰ στέλνης τὰ γράμματά μου στὴ Κάνον Σίτυ (φυλακή). Μετὰ μπορεῖς νὰ τὰ κάνης ὅ,τι θέλεις.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς δίκης, ὁ Γκράχαμ ἀρνήθηκε τὴν ὁμολογία του, παραδέχθηκε ὅμως ὅτι εἶχε ὑπογράψει τὴν κατάθεσί του. Τὰ μαρτυρικὰ στοιχεῖα ὅμως ἦσαν τόσο κατηγορηματικά, ποὺ οἱ ἔνορκοι χρειάσθηκαν μόνο 72′ γιὰ νὰ βγάλουν τὴν ἀπόφασί τους καὶ νὰ τὸν κηρύξουν ἔνοχο ἐγκλήματος πρώτου βαθμοῦ. Τὴν 8ην Αὐγούστου 1956, ἡ ὑπόθεσις παραπέμφθηκε στὸ ἀνώτατο δικαστήριο τοῦ Κολοράντο.

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ Τζὰκ Γκράχαμ εἶναι ἕνα συνταρακτικὸ ἔγκλημα, ποὺ διαλευκάνθηκε ἀπὸ τὸ F.B.I. Ἡ ἐπιτυχία αὐτὴ εἶναι κάτι περισσότερο. Εἶναι ἕνα παράθυρο, ἀπὸ τὸ ὁποῖο μποροῦμε νὰ ρίξουμε μιὰ ματιὰ στὴν πρόοδο ποὺ ἐσημείωσε τὸ F.B.I. κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἀγώνων του γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τοῦ νόμου, ἰδίως στὰ ἐπιστημονικὰ μέσα καὶ στὴν κατάρτισι ἐπαγγελματιῶν ὑπαλλήλων, ποὺ ἐκπαιδεύθηκαν εἰδικῶς γιὰ νὰ ὑπηρετήσουν τὴν δικαιοσύνη—καί, ἀκόμα, νὰ διαφυλάξουν τὴν ἐλευθερία τοῦ πολίτου.

Τὸ F.B.I. ἱδρύθηκε πρὶν μισὸ αἰῶνα περίπου. Τὸ ὄνομά του εἶναι γνωστὸ σ' ἑκατομμύρια ὡς τὸ σύμβολο τῆς ἀκεραιότητος καὶ τῆς ἱκανότητος. Ἐξακολουθεῖ ὅμως νὰ παραμένη ἕνας μυστηριώδης ὀργανισμὸς γιὰ τοὺς περισσοτέρους Ἀμερικανούς, παρ' ὅλον ὅτι ἡ δρᾶσις του εἶναι συνυφασμένη μὲ τὴν προστασία τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου καὶ τὴν ἀσφάλεια τοῦ Ἔθνους.

Λίγοι γνωρίζουν πῶς ἐργάζεται τὸ F.B.I. Λίγοι ἔχουν ἀντιληφθῆ ὅτι, γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῆς χώρας, τὸ F.B.I. διατηρεῖ ἕνα σύστημα ἐπαγρυπνήσεως καθ' ὅλη τὴν διάρκεια τοῦ 24ώρου καὶ ἐλέγχει τὰ πάντα μὲ τοὺς ὑπαλλήλους του. Ὁ κ. Χοῦβερ εἶναι σὲ θέσι νὰ σηκώνη τὸ ἀκουστικὸ τοῦ τηλεφώνου του καὶ σὲ διάστημα ὀλίγων λεπτῶν νὰ πληροφορῆται ποῦ βρίσκεται ὁ κάθε ὑπάλληλος σὲ μιὰ δοθεῖσα στιγμή, μὲ ποίαν ὑπόθεσιν ἀσχολεῖται καὶ τί πρόοδο σημειώνει.

Τὸ σύστημα ἐλέγχου τῆς ἐργασίας τοῦ F.B.I. λειτουργεῖ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Ἡ ὅλη ὑπηρεσία διαιρεῖται εἰς 52 διαμερίσματα. Ὁ προϊστάμενος ἑκάστου διαμερίσματος θεωρεῖται ὡς προσωπικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ κ. Χοῦβερ, καὶ εἶναι ἀπ' εὐθείας σ' αὐτὸν ὑπεύθυνος, γιὰ τὴν ἐργασία ποὺ ἐπιτελεῖται ἐντὸς τοῦ διαμερίσματός του. Καθένας διαμερισματάρχης ἔχει τὸν βοηθό του, ὁ ὁποῖος θεωρεῖται, τρόπον τινά, ὡς ἐκπαιδευόμενος ἢ μαθητευόμενος γιὰ τὴν εἰς τὸ μέλλον κατάληψιν τῆς θέσεως αὐτῆς.

(Συνεχίζεται)

ΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ

Τοῦ κ. ΔΗΜΗΤΡΗ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ

Νομίζω ὅτι τὶς περισσότερες καὶ πιὸ σωστὲς πληροφορίες γιὰ τὸ παρελθὸν μᾶς τὶς δίνουν οἱ εὐθυμογράφοι καὶ οἱ σατυρικοὶ τῆς ἐποχῆς ποὺ θέλομε νὰ ἐρευνήσωμε. Κι' ὅπως γιὰ τὴν ἰδιωτικὴ ζωὴ τῶν Βυζαντινῶν, ἀντλοῦμε ἄπειρες λεπτομέρειες ἀπὸ τὸν ἀνεκδιήγητο ἐκεῖνον τὸν φουκαρᾶ σατυρικὸ ποιητή, τὸν Θεόδωρο Πρόδρομο, τὸν Πτωχοπρόδρομο ὅπως ἔμεινε γνωστὸς στὴν ἱστορία τῆς Βυζαντινῆς Λογοτεχνίας, ἔτσι γιὰ τὰ τελευταῖα χρόνια τοῦ περασμένου αἰῶνος, θά 'πρεπε ν' ἀνατρέξωμε στὸν Γεώργιο Σουρῆ, αὐτὸν τὸν περίφημο χιουμορίστα καὶ χαριτολόγο ποιητὴ ποὺ πέθανε στὰ 1919.

Λίγα χρόνια πρίν, ὅταν ὁ θιασάρχης Κωστῆς Λειβαδέας ἀνέβαζε στὸ θέατρο τοῦ 'Εθνικοῦ Κήπου ἕνα ἔργο μου τὴν «'Ανθισμένη Μυγδαλιά», μὲ ρώτησε μιὰ μέρα :

—Πῶς νά 'τανε ἄραγε ντυμένοι οἱ χωροφύλακες στὰ 1880 ;

Πραγματικὰ σ' αὐτὸ τὸ ἔργο ἔπρεπε νὰ ἐμφανιστοῦν καὶ μερικοὶ χωροφύλακες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ δὲν εἶχα σκεφτεῖ τί στολὲς θὰ ἔπρεπε νὰ φοροῦν. Πάντως, ἡ ἐρώτησις τοῦ Λειβαδέα δὲν μ' ἔφερε σὲ δύσκολη θέσι, γιατὶ θυμήθηκα τὸν Σουρῆ, τὴν ἀκένωτη αὐτὴ πηγὴ πάσης λεπτομερείας γιὰ τὶς τελευταῖες δεκαετηρίδες τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος.

Πῆγα στὸ σπίτι μου καὶ φυλλομέτρησα ἕνα δυὸ τόμους τοῦ Σουρῆ. 'Ακριβῶς σ' ἕνα ποίημά του, κάποιους σατυρικούς του στίχους, δημοσιευμένο στὰ 1880, ὁ μεγάλος ἐκεῖνος καὶ ἀλησμόνητος εὐθυμογράφος περιέγραφε κάπως τὴν στολὴν τῶν ὀργάνων τῆς 'Εξουσίας, ποὺ δὲν ἐκαλοῦντο τότε οὔτε χωροφύλακες οὔτε ἀστυφύλακες, ἀλλὰ κλητῆρες. Καὶ ὁρίστε τί ἀναφέρει ὁ Σουρῆς στὰ 1880 :

Μὲ τὴν κόκκινη πάντα ζακέττα
καὶ μὲ ἕνα σπαθάκι κοντό,
ὅπου νοιώσω πὼς παίζουν πασέτα,
τίκι - τάκα τὴν πόρτα βροντῶ.

Κι' ἅμα δίχως λεπτὸ ἀπομείνω
τὸ σπαθί μου λιγάκι χτυπῶ,
τὸ λυχνάρι μὲ τρόπο τοὺς σβύνω
κι' ὅσα εὕρω μπροστά μου τ' ἁρπῶ.

Ἂς ἀφήσωμε γιὰ μιὰ στιγμὴ τὴν πρόδηλη σατυρικὴ αἰχμὴ ποὺ εἶναι μάλιστα καὶ ἀρκετὰ τσουχτερὴ καὶ ἂς περιοριστοῦμε στὸ ντύσιμο. Κόκκινη ζακέττα φοροῦσαν οἱ κλητῆρες τῆς ἐποχῆς τοῦ 1880 καὶ αὐτὸ ἤτανε τὸ πρῶτο μου βῆμα στὴν ἔρευνα γιὰ τὴν στολὴ τῶν ὀργάνων τῆς τάξεως σ' ἐκείνη τὴν εἰδυλλιακὴ ἐποχή. Κόκκινη ζακέττα... Πανταλόνι ὅμως ; Σ' ἐκεῖνο του τὸ ποίημα ὁ Σουρῆς δὲν μιλοῦσε γιὰ παντολόνι, ὅμως ἕνας ἄλλος εὐθυμογράφος, ὁ Κ. Σκόκος κάτι ἀναφέρει αὐτός :

Εἶν' ἡ ζακέττα κόκκινη, ὅλο φωτιὰ καὶ λαύρα
ὅπως τὰ πανταλόνια τους εἶναι σταχτιὰ ἢ μαῦρα,
μὰ κάποτε καὶ καφετιὰ ἢ σ' ἄλλο χρῶμα πάλι
σ' αὐτὸ τὸ περινούστατον κλητήρων Καρναβάλι.

Ὅ τι κι' ἂν θέλῃ τὸ φορᾶ, ὅ τι κι' ἂν θέλῃ βάζει
κανεὶς κλητήρας φίλοι μου γι' αὐτὰ δὲν χολοσκάζει
καὶ ἴσως ἴσως κάποτε, νὰ δοῦμε ἐν 'Αθήναις
τῆς τάξεως τὰ ὄργανα ντυμένα... κολομπίνες.

Μαῦρο πανταλόνι λοιπόν, κόκκινη ζακέττα καὶ ἕνα σπαθάκι «κοντὸ» ὅπως σημειώνει ὁ Σουρῆς ἐμμέτρως καὶ ὁμοιοκαταλήκτως. Ὅμως ἐνῶ οἱ κλητῆρες—ἀστυνομικοὶ κλητῆρες ἐκαλοῦντο—στὶς μεγάλες πόλεις φοροῦσαν αὐτὴν τὴν κόκκινη ζακέττα καὶ πιθανῶς πηλήκιο ἀπὸ κόκκινη τσόχα, οἱ χωροφύλακες τῶν χωριῶν καὶ τῶν κωμοπόλεων, φοροῦσαν ἀμπέχωνο μπλὲ βαθύ, μὲ κυανῆ ἐπίσης κοντὴ περισκελίλα, λευκὲς βλαχόκαλτσες καὶ τσαρούχια. Αὐτὸ τὸ ντύσιμο τῆς χωροφυλακῆς στὴν ὑπόλοιπη Ἑλλάδα δὲν μᾶς τὸ ἀναφέρει κανένας σατυρικὸς ποιητής, ἀλλὰ ἕνα σκίτσο ἀπὸ τὸ ἔργο τοῦ Παντόπουλου («Ἡ νύφη τῆς Κούλουρης»), στὸ ὁποῖο παίζει ρόλο πρωταγωνιστοῦ ὁ πολὺς ἐνωμοτάρχης Ζουλαχμάκης, ντυμένος μ' αὐτὸν τὸν τρόπο.

★

Γράφω παραπάνω ὅτι ἡ σατυρικὴ αἰχμὴ τοῦ Γεωργίου Σουρῆ κατὰ τῶν κλητήρων εἶναι πολὺ τσουχτερή. Τί συνέβαινε δηλαδὴ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ; Οἱ κλητῆρες ποὺ ἤτανε ἐντεταλμένοι γιὰ τὴν καταδίωξι τῆς χαρτοπαιξίας, ἔμπαιναν στὶς κρυφὲς καὶ μυστικὲς λέσχες, ἔπαιζαν καὶ ὅταν ἔχαναν τὰ λεπτά τους, ἔσβυναν τὸ φῶς καὶ ἅρπαζαν τὰ χρήματα τῶν ἄλλων πολιτῶν;

Μήπως ἐννοεῖ τίποτε ἄλλο ὁ Σουρῆς ; Ὄχι... Ἡ σατυρική του διάθεσις ἤτανε αὐτὴ καὶ ὄχι ἄλλη. Ἐπιζητοῦσε μάλιστα μὲ τοὺς στίχους του νὰ μαστιγώσῃ τὸ ἀστυνομικὸ σύστημα τῆς ἐποχῆς του, ἐποχῆς κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ περίφημοι αὐτοὶ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες, δὲν εἶχαν καμμιὰ προπαίδευσι, καμμιὰ εἰδικότητα ἢ προμάθησι, ἀλλὰ διωρίζοντο ἀπὸ τούς... δημάρχους καὶ τὰ δημοτικὰ συμβούλια τῶν μεγάλων πόλεων, ὅπως καὶ οἱ προϊστάμενοί τους οἱ ἀστυνόμοι.

Καὶ ἤτανε φυσικό, κάθε δήμαρχος νὰ ἔβαζε τοὺς μπράβους του γιὰ κλητῆρες, χωρὶς νὰ ἐξετάζῃ καθόλου τὸ ποιὸν καὶ τὸ ἦθος τῶν ἀστυνομικῶν κλητήρων ποὺ διώριζε γιὰ τὴν τήρησι τῆς τάξεως καὶ τὴν δημιουργία πάσης ἀταξίας.

Καὶ ἐξακολουθεῖ ὁ Γεώργιος Σουρῆς τοὺς χαριτολογικούς του στίχους τοῦ 1880.

Μέρα νύχτα γυρνῶ στὴν Ἀθήνα
γειτονιὰ δὲν ἀφήνω μισὴ
κι' ὅπου τύχω βαρβάτη κουζίνα (δηλαδὴ μαγείρισσα)
Ἄλτ... φωνάζω, στὸν τόπο, τίς εἶ ;

Στὴν ἀρχὴ μὲ θυμώνει, μὲ σκάνει
μὰ τῆς πέφτω κι' ἐγὼ στὰ γερὰ
ξαδερφάκι της πρῶτο μὲ κάνει
καὶ περνοῦμε κι' οἱ δυὸ μιὰ χαρά.

Καὶ καταλήγει τὸ σατυρικὸ ποίημα τοῦ Σουρῆ μ' ἕνα συμπέρασμα :

—Ὅποιος θέλει νὰ γλεντήσῃ
καὶ ἀσίκης νὰ φανῇ,
ὅλα τ' ἄλλα ἂς τ' ἀφήσῃ
καὶ κλητήρας νὰ γενῇ.

*

Νὰ λοιπὸν μιὰ ἐνδιαφέρουσα πληροφορία. Οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες τοῦ 1880, διωρίζοντο ἀπὸ τοὺς δημάρχους καὶ τὰ δημοτικὰ συμβούλια. Παράξενο βέβαια φαίνεται αὐτό, μὰ φαντάζομαι ὅτι θὰ ἤτανε κατάλοιπον τῆς πολιτικῆς τοῦ Καποδίστρια ἀπὸ τὰ 1828, διότι πραγματικὰ ὁ πρῶτος αὐτὸς Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος, ὅταν ἔφτασε στὸν τόπο μας εὗρῆκε τέτοια ἀναρχία ποὺ τοῦ ἤτανε ἀδύνατον νὰ βάλῃ οἱαδήποτε τάξι. Σκέφτηκε λοιπὸν τότε καὶ ἀνέθεσε στοὺς δημογέροντες καθήκοντα ἀστυνομικά, ἐπειδὴ οἱ δημογέροντες γνωρίζανε καὶ πρόσωπα καὶ πράγματα καὶ ἔθιμα καὶ τὰ πάντα. Οἱ ἀδελφοὶ Γ. καὶ Κ. Ταρσατόπουλοι, ποὺ ἔγραψαν τὴν

ἱστορία τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, σημειώνουν ὅτι ὁ Καποδίστριας, στὰς 16 Ἀπριλίου τοῦ 1828, ἀνέθεσε τὴν ἐπαγρύπνησιν ἐπὶ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τὴν ἀ σ τ υ ν ο μ ί α ν εἰς τοὺς δημογέροντας τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῶν χωρίων, προβλέψας διὰ τὰς ἕδρας τῶν ἐπαρχιῶν ἀνὰ ἕνα ἀ σ τ υ ν ό μ ο ν. Ἐν συνεχείᾳ (19 Ἀπριλίου) ἐξέδωσε ὁδηγίας, δι' ὧν καθώρισε τὰ ἀστυνομικὰ καθήκοντα τῶν δημογερόντων.

Στὰ πρῶτα λοιπὸν μετεπαναστατικὰ χρόνια ἀνάγεται ἡ ἀρχὴ τοῦ θεσμοῦ τοῦ διορισμοῦ ἀστυνομικῶν κλητήρων ἀπὸ τὰ δημοτικὰ συμβούλια. Διότι, σιγὰ σιγά, μὲ τὸν καιρὸ οἱ δημογέροντες ἐξέλιπαν, δήμαρχοι ἄρχισαν νὰ ἐκλέγωνται καὶ δημοτικὰ συμβούλια, οἱ ὁποῖοι κληρονομήσανε τὰ δικαιώματα τῶν πάλαι δημογερόντων. Ὅμως ταυτόχρονα ὑπῆρχε καὶ Χωροφυλακὴ ἀπὸ τὸν καιρὸ τοῦ Ὄθωνος—1833—ποὺ εἶχε γιὰ κύριο μέλημά της τὴν καταδίωξι τῆς ληστείας ποὺ βρισκότανε τότε σὲ ὅλη της τὴν ἀκμὴ σ' ὁλόκληρη τὴν ἐπικράτεια, ἀφοῦ ἔφτανε πολλὲς φορὲς κι' ὡς τὰ προάστια τῆς Ἀθήνας.

Μὰ οἱ κλητῆρες ὑπῆρχαν πάντα, ἀφοῦ καὶ ἀρκετὰ χρόνια μετὰ τὴν δημοσίευσι τῶν στίχων τοῦ 1880, ὁ Γεώργιος Σουρῆς ἐξακολουθεῖ νὰ τοὺς μνημονεύῃ σ' ἄλλους σατυρικοὺς στίχους, στὰ 1886, μὲ τὸν τίτλο : «Μεταρρυθμίσεις».

Ὅστις οὐρήσῃ ἀναιδῶς ἀντίκρυ παραθύρων
ἢ στὸ Πανεπιστήμιον ἢ στὴν Ἀκαδημίαν,
αὐτὸς νὰ συλλαμβάνεται ὑπὸ τριῶν κ λ η τ ή ρ ω ν
κι' εὐθὺς νὰ περιτέμνεται εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

Κι' ἂν τὸν μεγάλον τοῦ Ἑρμοῦ ἀποπατήσῃς δρόμον,
χωρὶς τὴν κοσμιότητα νὰ σκέπτεσαι καθόλου,
ἀμέσως ν' ἀναγκάζεσαι ὑπὸ τῶν ἀστυνόμων,
ν' ἀποπατήσῃς φανερὰ καὶ στὴν ὁδὸν Αἰόλου.

Βέβαια ἡ σάτυρα τοῦ Σουρῆ εἶναι κι' ἐδῶ φανερή. Θέλει νὰ δείξῃ πόσο βρώμικη πόλις ἤτανε τότε ἡ Ἀθήνα ποὺ καθένας ἔκανε ὅ, τι ἤθελε χωρὶς νὰ δίνῃ λογαριασμὸ σὲ κανένα. Δύναμις ἀστυνομικὴ δὲν ὑπῆρχε ποτὲ τόση γιὰ νὰ ἐπιβάλῃ τάξι καὶ γιὰ ν' ἀναζητᾶ εὐθῦνες καὶ νὰ ἐπιβάλῃ κυρώσεις. Καὶ θυμᾶμαι—κι' ἐγὼ ἀκόμα, γιατὶ δυστυχῶς τά 'χω τὰ χρονάκια μου—θυμᾶμαι μανδρότοιχους σὲ κεντρικοὺς δρόμους τῆς πρωτεύουσας, στοὺς ὁποίους οἱ περαστικοὶ ἔκαναν τὶς φυσικές τους ἀνάγκες καὶ ἀδιαφοροῦσαν γιὰ τὴν γνωστὴ καὶ κλασσικὴ πιὰ ἐπιγραφή, μὲ μαῦρα γράμματα ἀπὸ πίσσα σὲ ἀσβεστοχρισμένο ντουβάρι : Ἀπαγορεύεται τὸ οὐρεῖν αὐστηρῶς καὶ διὰ ροπάλου.

Αὐτὴ ἡ ἀπειλὴ τοῦ ρ ο π ά λ ο υ δὲν ἤτανε φανταστική. Ρόπαλο ἐννοούσανε οἱ παλαιοὶ χωροφύλακες τὸ σημερινὸ κ λ ό μ π, πολὺ πιὸ χονδρὸ καὶ πολὺ πιὸ ἀποτελεσματικὸ ἀπὸ τὸ σύγχρονο.

Ὁ Σουρῆς, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ γράφῃ καὶ νὰ χαριτολογῇ ὅπως θέλει καὶ ὅπως τοῦ ἀρέσει. Ἐκεῖνο ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει ἐμᾶς ἀπὸ τὸν Σουρῆ καὶ τοὺς στίχους του εἶναι τὸ μπέρδεμα ποὺ κάνει, ἀφοῦ ἀναφέρει τὴν ἴδια χρονιὰ —1886—καὶ κλητῆρες καὶ ἀστυνόμους. Καὶ σὰν νὰ μὴν ἔφταναν αὐτοί, ἀναφέρει σὲ ἄλλο ποίημα τῆς ἴδιας ἐποχῆς καὶ ε ὐ ζ ώ ν ο υ ς ποὺ εἶχαν ἀναλάβει καὶ αὐτοὶ ἀστυνομικὰ καθήκοντα. Καὶ γράφει ὁ Σουρῆς :

Δὲν τρέχεις κίνδυνο νὰ φᾶς, ε ὐ ζ ω ν ι κ ὸ σ τ η λ ι ά ρ ι
οὔτε φοβᾶσαι χαστουκιές, ἀπ' τὸν Μπαϊρακτάρη.

*

Καὶ νὰ ἕνας σταθμὸς στὴν ἀστυνομικὴ ἱστορία τῆς Ἀθήνας : Ὁ Δημήτριος Μπαϊρακτάρης. Ἦτανε στρατιωτικὸς καὶ εἶχε διακριθῆ στὴν Κρητικὴ Ἐπανάστα-

σι τοῦ 1866. Εἴκοσι χρόνια ἀργότερα, στὰ 1886, ὁ Μπαϊρακτάρης θὰ ἤτανε τότε πενῆντα τριῶν ἐτῶν, ὁ Τρικούπης, πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος, τὸν διώρισε διευθυντὴ τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν, μὲ ἕνα καὶ μόνο πρόγραμμα, νὰ ἐμπεδώσῃ τὴν τάξι στὴν πρωτεύουσα ποὺ ἐμαστίζετο τότε ἀπὸ τοὺς κουτσαβάκηδες καὶ τοὺς τραμπούκους. Ὅμως πρέπει νὰ ἐξηγήσω τί σημαίνει τραμποῦκος :

Ὁ βαρὺς μάγκας, ὁ λαϊκὸς τύπος ποὺ ἦταν ἕτοιμος γιὰ καυγὰ γιὰ ψύλλου πήδημα, ποὺ δὲν τό 'χε τίποτα νὰ τραβήξῃ μαχαίρι, ποὺ σύχναζε σὲ καταγώγια, σὲ λέσχες, σὲ χασισοποτεῖα. Ἡ λέξις τραμποῦκος ὀφείλεται στά... π ο ῦ ρ α. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη 1870-1900 διάφοροι τύποι παλληκαράδων ἐσύχναζαν σὲ σπίτια πολιτευομένων οἱ ὁποῖοι τοὺς χρησιμοποιοῦσαν γιὰ ψευτοκομματάρχες, γιὰ ἐκφοβισμὸ τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων, γιὰ ψηφοθηρία κάθε εἴδους. Τὶς παραμονὲς τῶν ἐκλογῶν ἡ περιποίησις τῶν πολιτευομένων πρὸς τοὺς τύπους αὐτοὺς ἔφτανε στὸ σημεῖο νὰ τοὺς προσφέρουν καὶ ποῦρα Ἀβάνας, μάρκας « Τ ρ α μ π ο ῦ κ ο ς» κι' ἀπ' ἐκεῖνα τὰ ποῦρα, ἀπεκλήθησαν κι' αὐτοὶ οἱ παλληκαράδες τραμποῦκοι.

Ὅσο γιὰ τὴν λέξι κουτσαβάκης, ἂν ἀφήσωμε τὴν χιουμοριστικὴ ἐτυμολογία ὅτι ἡ λέξις παράγεται ἀπὸ τὸ «κουτσὰ βαίνειν...» ἐπειδὴ αὐτοὶ οἱ παλληκαράδες περπατοῦσαν σχεδὸν μονόπλατα καὶ μὲ μικρὰ κουτσὰ βήματα, ἡ ἀληθινὴ σημασία τῆς λέξεως εἶναι ὅτι πρόκειται γιὰ σμικρυντικὸ τῆς λέξεως κ ο ύ τ σ α β ο ς ποὺ μᾶλλον ἔχει σχέσι κι' αὐτὴ μὲ τὸ βάδισμα τῶν τύπων αὐτῶν. Μήπως καὶ σήμερα ἀκόμα ἕνα χωλὸ δὲν τὸν ἀποκαλοῦν περιφρονητικὰ κούτσαβλο ;

Ὁ Μπαϊρακτάρης ἤτανε ἕνας κοντὸς τύπος γεροδεμένου ἄντρα. Δὲν εἶχε καθόλου ἐπιβλητικὸ παράστημα, μὰ εἶχε ψυχὴ γενναίου. Δὲν τὸ εἶχε τίποτα νὰ ἐπιπέσῃ μόνος του μὲ τὸ μαστίγιό του γιὰ μόνο του ὅπλο, τὸν βούρδουλά του δηλαδή, σὲ μιὰ συντροφιὰ τραμπούκων καὶ νὰ χαράζῃ πρόσωπα μὲ μαστιγώματα. Οἱ παλληκαράδες τὸν σεβόντουσαν καὶ τὸν ἀποκαλοῦσαν :

—Κὺρ' Διαφεντή... (Κύριε Διευθυντά).

Στὴν πραγματικότητα τοὺς εἶχε ἐξευτελίσει. Οἱ διάφοροι ὀνομαστοὶ παλληκαράδες, ὁ Κίτσος ὁ Ἀράπης, ὁ Νταούφαρης, ὁ Μῆτσος, ὁ Θεμιστοκλῆς ἢ Μιστόκλης, μποροῦσαν νὰ κάνανε τοὺς παλληκαράδες μὰ ἤτανε καὶ λίγο θρασύδειλοι. Αὐτὸ τὸ μυστικὸ τῆς θρασυδειλίας εἶχε συλλάβει ὁ Μπαϊρακτάρης καὶ αὐτὸ ἐκμεταλλευόταν γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ τοὺς ἐξαφανίσῃ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα. Κάποτε εἶχε μαζέψει μερικοὺς ἀπ' αὐτοὺς στὴν πλατεῖα τοῦ Κλαυθμῶνος ὅπου βρισκότανε τότε ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀστυνομίας κι' ἐκεῖ τοὺς ἐξευτέλισε πραγματικά. Ἔβαζε ἕναν ἕναν ἀπ' αὐτοὺς νὰ σπάζῃ ἐπάνω σ' ἕνα ἀμόνι τὰ ἴδια του τὰ ὅπλα, τὴν κάμα του, τὸ πιστόλι του μὲ μιὰ β α ρ ε ι ά... Φυσικὰ κανένας παλληκαρὰς δὲν ἤθελε νὰ σπάσῃ τὰ ἴδια του τὰ ὅπλα μὰ θέλοντας ἢ μή, πειθαναγκαζότανε μὲ δυὸ τρία γερὰ χαστούκια τοῦ Μπαϊρακτάρη καὶ τά 'σπαζε. Ὕστερα ἀπ' αὐτὸν τὸν πρῶτο, βασικὸ ἐξευτελισμό, ἀκολουθοῦσαν κι' ἄλλοι.

—Τὰ μαλλιά σου γιατὶ σοῦ κρύβουνε τὸ ἕνα μάτι ;

—'Αφέλεια...

—Αὐτὸ σημαίνει ὅτι τὸ ἕνα μάτι δὲν σοῦ χρειάζεται. Λοιπὸν διάλεξε : Ἢ θὰ σοῦ βγάλω τὸ ἕνα μάτι ἢ θὰ σοῦ κόψω τὸ λαδωμένο μαλλὶ νά 'χῃς καὶ λιγώτερες ψεῖρες...

Καὶ πρὶν ἀπαντήσῃ ὁ παλληκαράς, ἕνας κλητήρας ἔκοβε τὸ μαλλί του μ' ἕνα μπαρμπέρικο ψαλλίδι. Ὕστερα ἐρχότανε ἡ σειρὰ τοῦ σακκακιοῦ.

—Τὸ σακκάκι σου γιατὶ δὲν τὸ φορᾶς μὲ τὰ δυὸ μανίκια; Δὲν σοῦ χρειάζεται τὸ ἕνα μανίκι ;

—Κύριε Διαφεντή μου...

Μὰ ὁ κλητήρας ἤτανε δίπλα καὶ μὲ τὸ ψαλλίδι του ἔκοβε τὸ κρεμασμένο μανίκι τοῦ ψευτοπαλληκαρᾶ...

Ἔτσι ὁ ἐξευτελισμὸς τῶν τραμπούκων ἀπὸ τὸν δαιμόνιο Μπαϊρακτάρη ἦτανε πλήρης.

*

Ἔγραφα πιὸ πάνω ὅτι αὐτὰ τὰ ὄργανα τῆς Ἐξουσίας, τὰ ἐστρατολογοῦσε ἡ ἑκάστοτε Δημοτικὴ Ἀρχὴ ὅπου καὶ ὅπως ἤθελε καὶ τὰ εὕρισκε. Φυσικὰ δὲν μποροῦσαν νὰ ἔχουν καμμιὰ εἰδικότητα οὔτε καὶ μποροῦσαν νὰ διακριθοῦν γιὰ καμμιὰ εὐφυία. Γι' αὐτό, ὁ μεγάλος γελοιογράφος τῆς ἐποχῆς, ὁ Θέμος Ἄννινος, τὰ ἐσατύριζε καὶ τὰ γελοιογραφοῦσε καυστικώτατα. Τὸ μέγα θέμα τῆς ἡμέρας ἦτανε στὰ 1885 τὸ κλείσιμο τῶν χαρτοπαιγνίων. Στὴν θύρα κάθε γνωστῆς λέσχης ἐτοποθετήθησαν δύο σκοποὶ γιὰ ν' ἀπαγορεύουν τὴν εἴσοδο. Ὅμως στὸ ἐσωτερικὸ ἡ Λέσχη λειτουργοῦσε διότι οἱ πελάτες τῆς Λέσχης ἔμπαιναν ἀπὸ τὰ πλαγινὰ παράθυρα χωρὶς νὰ τὸ ἀντιλαμβάνωνται οἱ κλητῆρες.

Δὲν εἶναι λίγες οἱ γελοιογραφίες τοῦ Θέμου Ἀννίνου ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν διακωμώδησι αὐτή. Οἱ ἐφημερίδες ἐξεγείρονται μὲ τὴν κατάστασι αὐτὴ ποὺ ἔχει γι' ἀποτέλεσμα τὴν ἔλλειψι πάσης ἀσφαλείας στὴν πρωτεύουσα, ὁ δὲ Σουρῆς—πάλι ὁ ἔμμετρος χαριτολόγος Σουρῆς—γράφει, γιὰ τὴν ἀσφάλεια :

Κλέφτες... Πώ πώ, στὰ σπίτια σας μὲ σίδερα κλεισθῆτε
καὶ θάψετε ἂν ἔχετε στὸ χῶμα τὸν παρά σας,
φυλάξετε τὰ ροῦχα σας καὶ ὅ τι κι' ἂν φορῆτε
τὶς κόττες, τὶς μπουγάδες σας καὶ ὅλα τὰ καλά σας.

Μὴν ἐμπιστεύεσθε ποτὲ κλητῆρες κι' ἀ σ τ υ ν ό μ ο υ ς
καὶ βγαίνετε γι' ἀσφάλεια μὲ νυχτικὰ στοὺς δρόμους.

Αὐτοὺς τοὺς στίχους δὲν τοὺς ἔγραφε δίχως λόγο ὁ ἀλησμόνητος Σουρῆς. Εἶχαν σημειωθῆ τότε πολλὰ κρούσματα—νύχτα—στοὺς ἀθηναϊκοὺς δρόμους ὅπου εἶχαν συλληφθῆ ὄχι λίγοι Ἀθηναῖοι ἀργοπορημένοι πολίτες ἀπὸ κλητῆρες μὲ στολὴ καὶ εἶχαν κυριολεκτικὰ ἀπογυμνωθῆ. Νὰ ἦτανε ἄραγε κακοποιοὶ αὐτοὶ οἱ ληστές, κακοποιοὶ μὲ στολὲς κλητήρων ἢ μήπως ἦτανε πραγματικὰ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες ποὺ ἔφταναν σὲ οἰκονομικὴ ἀπόγνωσι κι' ἔκαναν καὶ ληστεῖες ;

Κι' ἐξακολουθοῦσε ὁ Σουρῆς μὲ τὸ ποίημά του ἐκεῖνο, νὰ συνιστᾶ στοὺς Ἀθηναίους νὰ φροντίζουν μόνοι τους γιὰ τὴν ἀσφάλειά τους, ἀφοῦ τὸ Κράτος ἦτανε φτωχὸ καὶ δὲν εἶχε τὴν οἰκονομικὴ εὐχέρεια νὰ διατηρῆ ἀστυνομία ἀξιοπρεπῆ. Ὅμως ἡ Ἀθήνα ἦτανε τότε μικρὴ καὶ οἱ φόβοι τοῦ Σουρῆ ὄχι καὶ τόσο βάσιμοι. Κλέφτες ὑπῆρχαν ἀσφαλῶς—ὅπως ὑπάρχουν καὶ θὰ ὑπάρχουν σ' ὅλες τὶς ἐποχὲς καὶ σ' ὅλους τοὺς τόπους—μὰ τότε, ποὺ ἡ ζωὴ ἦτανε φτωχὴ καὶ περιωρισμένη καὶ οἱ κλέφτες ἦτανε ψιλικατζῆδες καὶ περιωρίζοντο κι' αὐτοὶ στὰ πορτοφόλια μὲ λίγα ψιλά, στὰ κοττέττσια, στὶς μπουγάδες καὶ στὸ παιγνίδι τοῦ... π α π ᾶ. Τὸ ἀστυνομικὸ δελτίο, ἀνέγραφε τακτικὰ κλοπὲς διὰ τῆς μεθόδου τοῦ «παπᾶ» ἢ διὰ τῆς μεθόδου τοῦ «μανιταρίου». Ἀλλὰ γι' αὐτὲς θὰ μιλήσωμε ἄλλοτε.

Δ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ ΠΟΛΕΩΝ

Ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. **ΒΑΣ. ΚΡΥΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Γ' Ἀθλοπαιδιαὶ-Πετοσφαίρισις.

Ἡ ὁμὰς πετοσφαίρας τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἀνωτάτης Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀθλητισμοῦ Ἐνόπλων Δυνάμεων, ἤτοι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1951.

Ἡ ὕπαρξις ἀρίστου ἐμψύχου ὑλικοῦ ἐπέτρεψε τὴν συγκρότησιν ἰσχυροτάτης ὁμάδος, ἡ ὁποία, ἀπὸ τῆς συστάσεώς της μέχρι καὶ τοῦ ἔτους 1960, ἐπέδειξε λαμπρὰν ἀγωνιστικὴν δραστηριότητα, κατακτήσασα τὸ πρωτάθλημα τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων Ἑλλάδος ὅλων τῶν ἐτῶν, ἀπὸ συστάσεως καὶ ἐντεῦθεν, πλὴν τοῦ ἔτους 1956, ὅτε κατέλαβε τὴν δευτέραν θέσιν εἰς τὴν βαθμολογίαν κατατάξεως.

Ἡ λαμπρὰ ἀπόδοσις τῶν μελῶν τῆς ὁμάδος πετοσφαίρας τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἔσχεν ὡς συνέπειαν τὴν προαγωγὴν τοῦ ἀθλήματος καὶ ἀπὸ ἐθνικῆς πλευρᾶς, διότι, ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν οἱ ἀγωνιζόμενοι ἀθληταὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπετέλουν, ταὐτοχρόνως, καὶ μέλη τῆς ἐθνικῆς Ἑλλάδος, τιμήσαντες ἐπανειλημμένως τὰ ἑλληνικὰ χρώματα εἰς διεθνεῖς ἀγῶνας τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἰδιαιτέρως δὲ ἐν Γιουγκοσλαβίᾳ καὶ Αἰγύπτῳ.

Δ' Ἀθλοπαιδιαὶ-Καλαθοσφαίρα.

Ἡ ὁμὰς καλαθοσφαίρας (μπάσκετ-μπὼλλ) τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ὑφίσταται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1951.

Τὸ ἀγώνισμα τῆς καλαθοσφαίρας ὡς ἄθλημα, προϋποθέτει ἀθλητὰς πεπροικισμένους μὲ ἰδιαίτερα προσόντα, ἤτοι ἰδιαιτέραν σωματικὴν διάπλασιν καὶ ἀντίληψιν καλλιεργημένην.

Ἡ συγκροτηθεῖσα ὁμὰς καλαθοσφαίρας ἐσημείωσεν ἱκανοποιητικὴν ἀπόδοσιν. Μάλιστα κατὰ τὸ ἔτος 1957 εἰς τοὺς ἐν Θεσσαλονίκῃ διεξαχθέντας ἀγῶνας διὰ τὸ πρωτάθλημα Ἐνόπλων Δυνάμεων Ἑλλάδος κατετάγη πρώτη, ἰσοβαθμήσασα εἰς τὸν τελικὸν ἀγῶνα μετὰ τῆς ὁμάδος τοῦ Στρατοῦ.

Ε' Ποδόσφαιρον.

Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων κατὰ τὸ ἔτος 1951 συνέστησεν ἐπίσης πλήρη ὁμάδα ποδοσφαίρου.

Ἡ συγκροτηθεῖσα ὁμὰς ἐστηρίχθη εἰς νεοκαταταγέντας ἀθλητὰς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους μικρᾶς ἡλικίας καὶ εἰδικευμένους εἰς τὸ ἀγώνισμα.

Κατὰ τὰ ἔτη 1956 καὶ 1957 ἡ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐσημείωσεν ἐξαιρετικὴν δρᾶσιν εἰς τὸ πρωτάθλημα Ἐνόπλων Δυνάμεων Ἑλλάδος, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ καταλάβῃ τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὸν πίνακα τῆς βαθμολογίας.

Ἐξαιρετικὰς ἐμφανίσεις ἀπὸ συστάσεώς της καὶ ἐντεῦθεν ἐπραγματοποίησεν ἐπίσης, ἡ ὁμὰς ποδοσφαίρου εἰς πολλὰ ἐπαρχιακὰ κέντρα. Ἰδιαιτέρως σημειοῦται ἡ ἐμφάνισις τῆς ὁμάδος εἰς Ρόδον, ἔνθα ἐπὶ τριῶν ἀγώνων κατήγαγεν ἰσαρίθμους νίκας, ἡ δὲ τεχνικὴ κατάρτισις, ἡ παράστασις καὶ ἡ πεπολιτισμένη συμπεριφορὰ τῶν μελῶν τῆς ὁμάδος ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις καὶ εὐμενέστατα ὑπὲρ τῆς Ἀστυνομίας σχόλια.

Ἡ ὁμὰς ποδοσφαίρου, ἐν ἄλλοις λόγοις, ὑπῆρξεν εἷς ἐκ τῶν καλῶν διαφημιστῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι εἰς πλείστας ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος τυγχάνει ἄγνωστος καὶ ἡ στολὴ ἀκόμη τοῦ Ἀστυφύλακος.

ΣΤ' Πυγμαχία.

Ἡ πυγμαχία, ὡς ἄθλημα, συμπεριελήφθη εἰς τὸν ἀθλητικὸν τομέα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, συνεστήθη δὲ ἰδία ὁμὰς μὲ πλήρη συγκρότησιν.

Ἡ συγκροτηθεῖσα ὁμὰς ἠγωνίσθη ἱκανοποιητικῶς ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, μέχρι καὶ τοῦ 1957, ὅτε, διὰ διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγείου, ἔπαυσεν ὑφισταμένη, διότι ἀντεμετωπίσθη ζήτημα ἀναπληρώσεως τῶν δημιουργουμένων κενῶν. Ἔκτοτε ἡ πυγμαχία διδάσκεται εἰς τὰς Ἀστυνομικὰς Σχολὰς διὰ τὴν κατάρτισιν τῶν δοκίμων πρὸς ἰδίαν ἄμυναν.

Γενικῶς, τὸ ἄθλημα τῆς πυγμαχίας, καίτοι περιλαμβάνεται εἰς τὸν κύκλον τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀθλημάτων, ἐν τούτοις διεθνῶς δὲν παρουσιάζει ἐνδιαφέρον, τόσον ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιδόσεως τῶν νέων, ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἀγωνιστικῆς.

Ζ' Ἑλληνορωμαϊκὴ πάλη.

Εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων μεμονωμένοι ἀθληταὶ ἐλληνορωμαϊκῆς πάλης ὑπηρέτησαν καὶ ἔτυχαν τῆς αὐτῆς ἀθλητικῆς ὑποστηρίξεως μετὰ τῶν ἀθλητῶν τῶν ἄλλων ὁμάδων. Οἱ μεμονωμένοι οὗτοι ἀθληταί, διὰ τῆς εἰδικῆς ἀθλητικῆς μεταχειρίσεως ἐξειλίχθησαν εἰς πρωταθλητὰς μὲ ἀρίστας ἱκανότητας, αἵτινες συνετέλεσαν, ὥστε νὰ θεωρῶνται ἀπαραίτητοι εἰς τὰς ἐθνικὰς ὁμάδας. Οἱ σπουδαῖοι οὗτοι ἀθληταὶ δὲν ὑπηρετοῦν σήμερον εἰς τὸ Σῶμα, ἀποχωρήσαντες αὐτοῦ, διότι ἐπέτυχον καλυτέρους ὅρους ἐργασίας καὶ διαβιώσεως εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Η' Κολύμβησις.

Ἡ συγκρότησις ὁμάδος κολυμβήσεως ἀπησχόλησεν ἰδιαιτέρως τὰς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἀλλὰ δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ, διότι περιωρισμένος ἀριθμὸς ἀθλητῶν ἐνεφανίσθη ἢ ἐπεδόθη εἰς τὸ ἄθλημα.

Δυστυχῶς καὶ ἀπὸ ἐθνικῆς πλευρᾶς τὸ ἄθλημα τῆς κολυμβήσεως εὑρίσκεται εἰς χαμηλὰ ἐπίπεδα. Ἐνταῦθα ὁ ἄπειρος ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἴσως παρατηρήσῃ διατί ἡ Ἑλλάς, ὡς χώρα περιβαλλομένη πανταχόθεν ἀπὸ θάλασσαν, δὲν παρουσιάζει ἐπίδοσιν εἰς τὸ ἄθλημα τῆς κολυμβήσεως. Ἐν τούτοις, ὅμως, τὸ ἄθλημα τῆς κολυμβήσεως ἀνελίσσεται καλύτερον εἰς τὰς χώρας ἐκείνας, αἵτινες διαθέτουσι δεξαμενὰς γλυκέων ὑδάτων καὶ οὐχὶ θαλασσίων τοιούτων, δι' αὐτὸ παρατηρεῖται τὸ φαινόμενον ἐνῷ οἱ Ἕλληνες, ὡς λαός, γνωρίζουσι κολύμβησιν εἰς μεγάλον ποσοστὸν ἐναντι τῶν ἄλλων λαῶν, ἐν τούτοις εἰς τὴν ἀθλητικὴν κολύμβησιν ὑστεροῦν.

Γενικαὶ παρατηρήσεις.

Ἡ μετὰ ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος, ἐκ μέρους τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, καθιέρωσις εἰδικῶν συνθηκῶν ὑπηρεσίας καὶ ὅρων διαβιώσεως τῶν ἀθλητῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ ἡ ἐπισταμένη παρακολούθησις αὐτῶν εἰς τὴν καταβαλλομένην προσπάθειαν τῆς ἀθλητικῆς των ἀνελίξεως συνετέλεσαν εἰς τὴν δημιουργίαν λαμπρῶν διεθνῶν· ἀστυνομικῶν ἀθλητικῶν μονάδων, αἵτινες ἀποτελοῦσι σήμερον τὰ βάθρα, ἐφ' ὧν ἑδράζονται αἱ ἐθνικαὶ ὁμάδες τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ τὴν ἱστορίαν παραθέτομεν ἐνταῦθα τὰ ὀνόματα τῶν διεθνῶν ἀθλητῶν, τοὺς ὁποίους ἡ Ἀστυνομία Πόλεων διαθέτει εἰς τὰς οἰκείας ἀθλητικὰς ὁμοσπονδίας διὰ τὴν συγκρότησιν τῶν Ἐθνικῶν ὁμάδων τῆς χώρας. Οὗτοι εἶναι :

α) Σκοπευταί : κ.κ. Ἀστυνόμος Β' Κρῦος Β., Ὑπαστυνόμος Α' Κουβέλης Κ., Ἀρχιφύλακες Καλφακάκος Δ. καὶ Δαλιάνης Π., Ὑπαρχιφύλαξ Τριανταφυλλόπουλος Ν. καὶ Ἀστυφύλακες Μπέλμπας Γ., Φωτόπουλος Γ., Σεργεντάνης Ι., Γκίνης Σ. καὶ Σκαραφίγκας Δ.

β) Ἀθληταὶ στίβου : κ. κ. Ἀρχιφύλαξ Κατσέρης Π., Ὑπαρχιφύλαξ Σίλλης Β. καὶ Ἀστυφύλακες Τρουλλινός Ἐμ., Κόρμαλης Λ., Ντόντος Κ., Μεσημέρτζης Γ., Ἀμπατζῆς Α., Παρασκευᾶς Χ., Παπαγεωργίου Α., Ντόκος Γ., Μανίκας Ι.,

"...Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΕΥΧΕΤΑΙ..."

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΠΗΛΟΥ**

...Στὴν Πρωτοχρονιάτικη, πανηγυρικὴ Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἔλαβαν μέρος δέκα πέντε ἐκλεκτοὶ καλλιτέχναι τοῦ Τραγουδιοῦ, τοῦ Θεάτρου καὶ τοῦ Κινηματογράφου, ἐκδηλώνοντας μ' αὐτὸ τὸν τρόπο τὰ φιλικὰ αἰσθήματα ἀγάπης πρὸς τὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα...

...Καλλιτεχνικὴ παρέλασις... Μ' ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Κώστα Χατζηχρῖστο, ποὺ ἄνοιξε τὸ πρόγραμμα, μὲ τὸν ἑξῆς χαιρετισμό: «...Λεβέντες τῆς Ἀστυνομίας... Χρόνια σας πολλὰ... Παιδιὰ τῆς Τροχαίας... Καθῖστε φρόνημα, μὴ ξαναπάρετε αὐτὸ τὸ σαραβαλάκι ποὺ εἶναι στὴν Ἱπποκράτους, γιὰ θὰ σᾶς κόψω τὰ πόδια... Διότι ἐμεῖς, τὰ παιδιὰ τοῦ θεάτρου, εἴμαστε πάντοτε οἱ σκοποὶ τῆς Ἐκπομπῆς σας καὶ κάθε ἐκδηλώσεώς σας... Γειά σας καὶ χαρά σας. Χρόνια σας πολλὰ... Πάντοτε στὸ πλευρό σας... Ὅπλα, μπαλάσκες καὶ στὴ γραμμὴ... Γειά σας...».

Ἀκολουθεῖ ὁ θιασάρχης τοῦ Θεάτρου Ἀθηνῶν Δημήτρης Μυράτ.

«...Εὔχομαι κι' ἐγὼ μὲ τὴ σειρά μου χρόνια πολλὰ κι' εὐτυχισμένα στὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα καί, ἐπειδὴ ἄκουσα τί εἶπε ὁ ἀγαπητός μου συνάδελφος Χατζηχρῖστος πρὸ ὀλίγου, παρακαλῶ κι' ἐγὼ τοὺς ἄνδρας τῆς Τροχαίας, ἐπειδὴ κι' ἐγὼ εἶμαι καινούργιος στὸ Γιώτα Χί, νὰ... προσέχουν λιγάκι καὶ τὸ δικό μου τὸ ἀμάξι.... Ἰδίως ὅταν σταθμεύη παρανόμως ἔξω ἀπὸ τὸ Θέατρο «Ἀθηνῶν».... 111.457... Εὐχαριστῶ πολύ... Χρόνια πολλά...».

Στὴ συνέχεια, παίρνει τὸ λόγο ἕνας ἀκόμα πρωταγωνιστὴς τοῦ Θεάτρου καὶ τοῦ Κινηματογράφου μας, ὁ Λάμπρος Κωνσταντάρας.:

«...Μὲ τὴ σειρά μου σᾶς εὔχομαι κι' ἐγὼ χρόνια πολλὰ κι' εὐτυχισμένα... Ἐγὼ δὲν ἔχω αὐτοκίνητο. Πάω πεζός... Γι' αὐτό, παρακαλῶ, νὰ... μὲ προσέχετε περισσότερο ἀπ' τ' αὐτοκίνητο... Μὴ μὲ... πατήση κανένα... Καὶ σᾶς εὔχομαι, καὶ σᾶς ὑπόσχομαι μέλλον, ὅτι ἐπειδὴ μὲ τὴν Τζένη ἔχουμε ἀναλάβει τελευταίως τὰς... «Κρατικὰς Ὑποθέσεις...» νὰ φροντίσουμε πολὺ σύντομα γιὰ... τὴν ἀποκατάστασή σας... Χρόνια πολλά σας...».

Καὶ τώρα, ὁ Μίμης Φωτόπουλος:

«Χρόνια πολλά, χαρούμενα κι' εὐτυχισμένα. Ἐγώ, σὰν τοὺς ἄλλους συναδέλφους μου δὲν ἔχω νὰ παρακαλέσω τίποτα τὴν Τροχαία, γιατὶ ὡς τώρα μοῦ ἔχει δείξει ἀρκετὴ ἐπιείκεια. Εὐχαριστῶ πολὺ καὶ πάλι Χρόνια σας πολλά...».

Ἀκολουθεῖ ἡ πρωταγωνίστρια τοῦ Θεάτρου «Διονύσια»... ἡ Τζένη Καρέζη:

«...Ἐγὼ σᾶς εὔχομαι Χρόνια πολλὰ κι' εὐτυχισμένα. Καὶ...ἀνιδιοτελῆ πρὸ παντός. Γιατὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι σὰν τοὺς ἄλλους συναδέλφους μου... Ἐγὼ ὁδηγῶ...

Πανίτσας Κ., Μπιδέλης Γ., Νάκας Α., Χαραλαμπίδης Χ., Ἀκοκαλίδης Χ., Φραγκῆς Ξ. καὶ Παπᾶς Α.

γ) Ἀθληταὶ πετοσφαίρας: Ἀστυφύλακες: κ.κ. Λαζαρίδης Ι., Τριανταφύλλου Ν., Κουμουνδοῦρος Δ., Σταυρόπουλος Σπ. καὶ Δημητρούλιας Σπ.

δ) Ἀθληταὶ καλαθοσφαίρας: Ἀστυφύλακες: κ.κ. Μαρκολέφας Β., Μπουρνέλος Ν., Τζέκος Σπ. καὶ Δημητρούλιας Σπ.

ε) Ἀθληταὶ ποδοσφαίρου: κ. κ. Ἀρχιφύλαξ Πριονᾶς Δ. καὶ Ἀστυφύλακες Βουρλιωτάκης Κ., Μουράτης Μ., Δροσόπουλος Ν., Καραβασίλης Π., Μπεβολῆς Π., Φακιολᾶς Σπ., Μπαλόπουλος Φ., Μιχόπουλος Κ., Ἀλευρᾶς Π., Σιδηροκαστρίτης Δ. καὶ Καστανιᾶς Ν.

Κατόπιν τῶν ὅσων ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἐξετέθησαν, καθίσταται ἀντιληπτὸν καὶ εἰς τὸν πλέον ἄπειρον ἐπὶ τοῦ θέματος, ὅτι ἡ προσφορὰ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς τὸν ἀθλητισμὸν τῆς χώρας εἶναι σημαντική, συγκριτικῶς πρὸς τὸ σύνολον τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως ταύτης.

Β. ΚΡΥΟΣ

καταπληκτικά, καθὼς θὰ ξέρετε βεβαίως... Δὲν φοβᾶμαι, λοιπόν... Καὶ, ἐκτὸς αὐτοῦ, ὁδηγῶ καὶ αὐτοκίνητο μὲ... ξένο νούμερο... Λοιπὸν... κλῆσις ἀποκλείεται σὲ μένα.. Ἄλλως τε, κι' ἂν μοῦ βάλετε ποτὲ κλήση, ἔχω... ἄνδρα... ὑπουργὸ στὸ Θέατρο. καὶ... θὰ μὲ βγάλη ἀμέσως... Χρόνια πολλά...».

Καὶ ἡ Κάκια Ἀναλυτῆ :

«Ἐγὼ δὲν ἀπευθύνομαι στὴν Τροχαία, ἀλλὰ στὰ ὄργανα τῆς τάξεως ποὺ κυκλοφοροῦν τὶς Κυριακὲς ἔξω ἀπὸ τὸ θέατρα καὶ δὲν ἐπιτρέπουν νὰ μποῦν καὶ μερικὲς καρέκλες πάρα πάνω... Χρόνια πολλὰ κι' εὐτυχισμένα, καλοί μου φίλοι, ἀστυνομικοί... Γειά σας. Εὐτυχισμένος ὁ καινούργιος Χρόνος...».

Στὴ συνέχεια πλησιάζει στὸ μικρόφωνο ἡ Γεωργία Βασιλειάδου :

«Προσωπικὰ συμβαίνει ν' ἀγαπῶ ὅλα τὰ στρατευμένα παιδιὰ τῆς πατρίδος μου, εἴτε αὐτὰ ὑπηρετοῦν στὴν Ἀστυνομία, στὸ Πεζικό, στὸ Ναυτικό, στὴν Ἀεροπορία ἢ στὰ Λ.Ο.Κ. (ἔχω τὸ λόγο μου). Γι' αὐτὸ νοιώθω χαρὰ ποὺ ἀπὸ τὸ Σταθμό τους αὐτὸ μπορῶ νὰ ἐπικοινωνήσω μαζί τους. Εἰδικώτερα ὅμως νοιώθω μιὰ ξεχωριστὴ ἀγάπη πρὸς τὰ παιδιὰ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων (μὴ τὸ πάρετε κι' ἀπάνω σας δηλαδή!!!), τὰ ὁποῖα διακρίνονται γιὰ τὴν εὐγένειά τους καὶ τὸν πολιτισμό τους. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ σημερινὲς εὐχές μου δὲν εἶναι τυπικές, ἀλλὰ βγαίνουν ἀπὸ μέσα ἀπ' τὴν καρδιά μου. Εὔχομαι, λοιπόν, ὁ καινούργιος χρόνος νἄναι γιὰ ὅλους εὐτυχισμένος, χαρούμενος, προοδευτικός. Καὶ εὔχομαι ἀκόμα ἡ Ἀστυνομία Πόλεων, ποὺ τὴν ἀγαπῶ καὶ μ' ἀγαπάει τόσο πολύ, νὰ δώση ὁ Θεὸς νὰ μὲ... συλλάβη κι' ἐμένα καμμιὰ μέρα, νὰ ἡσυχάσω ἀπὸ δαύτους, ποὺ ὅλο ἐμένα φωνάζουνε. Ὅλο ἐμένα παντοῦ. Λοιπόν, σᾶς εὔχομαι, παιδιά, νὰ εἶσθε εὐτυχισμένοι μὲ τὶς οἰκογένειές σας, μὲ τὰ παιδάκια σας, καθὼς κι' ἐγὼ μὲ τὰ παιδιά μου καὶ τὰ ἐγγόνια μου. Νὰ μὲ συλλάβετε βέβαια, ἀλλὰ νὰ ... μὴ μὲ κλείσετε σὲ κανένα... μπουντρούμι. Ἔτσι κάπως πολιτισμένα σὲ κανένα ὡραῖο δωματιάκι, νἄχω τὸ φῶς μου, τὰ περιοδικά μου καὶ ὡραῖα βιβλία γιά, τέλος πάντων, νὰ περνάω κι' ἐγὼ κάπως καλά, νὰ ξεκουράζουμαι κατὰ ἕνα τρόπο. Λοιπόν, σᾶς εὔχομαι καὶ πάλι εὐτυχισμένο τὸν καινούργιο χρόνο... Γειά σας, παιδιά, καὶ καλὸ γλέντι...».

Ἀκολουθεῖ ἡ Βίλμα Κύρου :

«...Πρώτη φορὰ μοῦ τυχαίνει νὰ κάνω Πρωτοχρονιὰ μόνο μὲ γυναῖκες, στὴ θεατρική μου καριέρρα. Θὰ μὲ ρωτήσετε πῶς γίνεται αὐτό. Ἁπλούστατα ἐμεῖς οἱ ἠθοποιοί, τὴν ἡμέρα τῆς πρωτοχρονιᾶς ποὺ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι γιορτάζουν, ἐμεῖς δουλεύουμε. Καὶ μάλιστα δύο παραστάσεις, ἀπογευματινὴ καὶ βραδυνή. Ἔτσι, τὶς περισσότερες ὧρες τῆς πρωτοχρονιᾶς τὶς περνᾶμε στὸ Θέατρο. Στὸ Θέατρο, ἄλλως τε, συνηθίζουμε νὰ κόβουμε καὶ τὴν βασιλόπιττα... Καθὼς εἶναι γνωστό, τὸ ἔργο, ποὺ παίζει ὁ θιασός μου στὸ καινούργιο Θέατρο τοῦ «Γιώργου Παππᾶ» εἶναι τό : «Ὀκτὼ γυναῖκες κατηγοροῦνται». Ὅλα τὰ πρόσωπα τοῦ ἔργου εἶναι γυναῖκες. Ἔτσι, λοιπόν, θὰ κάνουμε Πρωτοχρονιὰ καὶ θὰ κόψουμε τὴ βασιλόπιττα οἱ ὀκτὼ γυναῖκες μεταξύ μας. Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ θὰ πρέπει ν' ἀναφέρω πὼς τὸ ἀστυνομικὸ ἔργο : «Ὀκτὼ γυναῖκες κατηγοροῦνται» ἔχει πάρει στὸ Παρίσι, τὴν Πρωτοχρονιὰ τοῦ 1961 τὸ βραβεῖο ἀπὸ μιὰ ἐπιτροπὴ ἀστυνομικῶν προσωπικοτήτων τοῦ Παρισιοῦ τῆς ὁποίας πρόεδρος ἦτανε ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς κ. Παπόν. Καὶ μιὰ διευκρίνηση γιὰ τοὺς φίλους ἀστυνομικοὺς ποὺ μᾶς ἀκοῦνε : Μὴ σπεύσουν νὰ συλλάβουν τὶς ὀκτὼ γυναῖκες ποὺ κατηγοροῦνται γιὰ τὸ φόνο τοῦ μοναδικοῦ ἄνδρα ποὺ ἔμεινε στὸ σπίτι τους. Δὲν εἶναι καὶ τόσο εὔκολο ν' ἀνακαλύψουν τὴν ἔνοχο. Εἶναι τόσο δύσκολο ποὺ κανεὶς θεατὴς ὡς τώρα δὲν μπόρεσε νὰ μαντεύση τὴ δολοφόνο, προτοῦ ἀποκαλυφθῆ στὴν τελευταία λέξη τοῦ ἔργου... Ἔτσι, λοιπόν, μιὰ ἀπὸ τὶς ὀκτὼ γυναῖκες ποὺ κατηγοροῦνται σᾶς εὔχεται τώρα εὐτυχισμένο καὶ χαρούμενο τὸν καινούργιο χρόνο, ἀγαπητοί μου φίλοι ἀστυνομικοί...».

Ἕνας ἄλλος θιασάρχης τώρα : Ὁ Χρῖστος Εὐθυμίου :

«...Ἡ πρωτοχρονιάτική μου εὐχὴ στὸ διακεκριμένο Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἶναι νὰ μὴ λείπη ἀπ' τὰ ἐξαίρετα στελέχη του ἡ χαρὰ καὶ τὸ γέλοιο, καὶ

στὴν πιὸ δύσκολη στιγμὴ τοῦ λεπτοῦ ἔργου τους. Γιατὶ μόνο μὲ τὴ χαρὰ καὶ τὸ γέλοιο, ἀπαλύνουμε τὸ κάθε τι, ὅσο σκληρὸ κι'ἂν εἶναι, καὶ σβήνουμε ἀπὸ τὴν ὄψη του τὸ δέος καὶ τὴν κατάθλιψη. Γελᾶτε καὶ χαίρεστε, λοιπόν, ἀγαπητοί μου, ἂν εἶναι δυνατὸν κι' ὅταν κλαῖτε...».

Στὴ συνέχεια πλησιάζει στὸ μικρόφωνο ὁ Δημήτρης Γιαννουκάκης :

«... Νὰ ἑνώσω κι' ἐγὼ τὶς εὐχές μου μαζὶ μὲ τόσους ἐκλεκτοὺς καλλιτέχνες γιὰ τὴν 'Αστυνομία τῶν Πόλεων ; Καὶ τί νὰ εὐχηθῶ ; Ὅ,τι κι' ἂν εὐχηθῆ κανεὶς γι' αὐτὸ τὸ Σῶμα θὰ εἶναι λιγώτερο ἀπ' ὅ,τι πρέπει. Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ νὰ σᾶς πῶ ἕνα παληό μου πόθο. Θὰ ἤθελα νὰ ἤμουνα 'Αστυφύλακας, καὶ μάλιστα τροχονόμος. Καὶ μάλιστα νὰ παρακαλοῦσα τὸν κύριο Παπασταφίδα (ποὺ εἶναι φίλος μου) νὰ μὲ ἔβαζε τὴν παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιᾶς τροχονόμο ἐκεῖ στὰ Χαυτεῖα. Νὰ μαζέψω τὰ δῶρα νὰ τὰ... πάω... σπίτι μου, καὶ νὰ πῶ : «Ζήτω ἡ 'Αστυνομία». Χρόνια σας πολλά...».

Καὶ τώρα ὁ Τάκης Μωράκης :

«...Κι' ἐγὼ μαζὶ μὲ τὶς εὐχές μου γιὰ τὸν καινούργιο χρόνο, σὰν μουσικός, θὰ σᾶς χαρίσω ἕνα τραγούδι μὲ τὴν Νάντια Κωνσταντοπούλου. Χρόνια σας πολλὰ κι' εὐτυχισμένα...».

Καὶ ἡ Νάντια Κωνσταντοπούλου :

«...Εὔχομαι κάθε εὐτυχία γιὰ τὸν καινούργιο χρόνο στὸ Σῶμα τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, ποὺ συμπαθῶ ἰδιαίτερα, ἂν καὶ μοῦ ἔχει χαρίσει ἀρκετὲς κλήσεις, λόγω... παρανόμου σταθμεύσεως... Καὶ κάνω καὶ μιὰ μικρὴ εὐχὴ γιὰ τὸν ἑαυτούλη μου : «Νάχω αὐτὸ τὸ χρόνο λιγώτερες κλήσεις τῆς Τροχαίας ἀπὸ πέρσυ». Χρόνια σας πολλά, φίλοι 'Αστυνομικοί...».

Τὸ πρόγραμμα ὕστερα ἀναλαμβάνει νὰ τὸ συνεχίση ὁ Γιάννης Γκιωνάκης μ' ἕνα σπαρταριστὸ πεντάλεπτο σκετσάκι, μαζὶ μὲ τὶς εὐχές του.

Καὶ κλείνει τὴν ὁμορφη αὐτὴ παρέλαση ὁ Ντῖνος 'Ηλιόπουλος :

«...Νάναι πάντα ἡ ζωή σας φωτισμένη ἀπὸ τὸ ἄστρο τῆς Βηθλεὲμ καὶ ἡ καρδιά σας ζεσταμένη ἀπὸ τὴν Εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ... Ἂς γεμίσουν τὰ σπίτια σας ἀπὸ εὐτυχία... Εἶμαι πολὺ χαρούμενος γιατὶ μοῦ δόθηκε ἡ ὁμορφη εὐκαιρία νὰ πῶ δυὸ λόγια πρὸς τοὺς ἀκροατὰς αὐτῆς τῆς ἐκπομπῆς, ποὺ τόσο ἀγαπῶ καὶ ποὺ τακτικὰ παρακολουθῶ. Εἶναι ἡ ἐκπομπὴ τῆς 'Αγάπης ἐτούτη. Κι' ἔχει κάθε δικαίωμα νὰ γιορτάση μαζί σας... 'Αλλὰ ἂς μὴ ξεχνᾶμε κι' αὐτοὺς ποὺ τὴν προσφέρουν, τοὺς ἄνδρες, δηλαδή, τοῦ τόσο συμπαθητικοῦ καὶ πολιτισμένου Σώματος τῆς 'Αστυνομίας τῶν Πόλεων... Σ' αὐτοὺς στρέφω τώρα τὴ σκέψη μου γιὰ νὰ τοὺς στείλω τὴ φιλία μου καὶ τὴν ἀγάπη μου, ὅλη μαζὶ μὲ τὶς πολλὲς-πολλὲς εὐχὲς μου...».

...Στὸ φινάλε τοῦ Πρωτοχρονιάτικου αὐτοῦ πανηγυρικοῦ προγράμματος τῆς 'Εκπομπῆς τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, ποὺ ἔκλεισε μὲ ἁπαλὴ κινηματογραφικὴ μουσική, μετεδόθη—ὑπὸ μορφὴν ἐπικαιρότητος—καὶ ἠχογραφημένη συνέντευξις πρὸς τὴν 'Αστυνομικὴ 'Εκπομπὴ τοῦ ἀλησμόνητου Βασίλη Λογοθετίδη, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε γιὰ τὴν 'Εκπομπὴ τῆς 'Αστυνομίας ἕνας πολύτιμος φίλος καὶ συνεργάτης. Ἡ συνέντευξις αὐτὴ ἐλήφθη λίγες μέρες πρὶν ἀπὸ τὸ θάνατο τοῦ Μεγάλου μας Καλλιτέχνη, ὁ ὁποῖος ἄρχισε μὲ τὶς ἑξῆς εὐχὲς πρὸς τὴν 'Αστυνομία :

«...Ὅ,τι κι' ἂν πῆ κανεὶς γιὰ τὴν 'Αστυνομία μας, ποὺ μοχθεῖ γιὰ τὴν τάξη καὶ τὴν ἀσφάλειά μας, χειμώνα-καλοκαίρι, μέρα-νύχτα, εἶναι λίγο.... Μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν ἑορτῶν εὔχομαι μ' ὅλη μου τὴν καρδιὰ σ' ὅλα αὐτὰ τὰ μεγάλα παιδιὰ Καλὰ Χριστούγεννα κι' εὐτυχισμένο τὸν καινούργιο Χρόνο...».

...Ἡ ἐκπομπὴ αὐτὴ ἐνθουσίασε, συγκίνησε καὶ εὐχαρίστησε ξεχωριστά, ὥστε ἀρκετοὶ ἀκροαταὶ ἐζήτησαν τὴν ἐπανάληψή της.

'Απὸ τὴ στήλη ἐτούτη τοῦ περιοδικοῦ μας, στέλνουμε κι' ἐμεῖς μὲ τὴ σειρά μας τὶς πιὸ καλές μας εὐχὲς σὲ κάθε καλλιτέχνη, γιὰ κάθε ἐπιτυχία καὶ μιὰ χαρούμενη κι' εὐτυχισμένη ζωή...

Σ. ΠΗΛΟΣ

ΠΡΙΓΚΙΠΙΚΟΙ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΑΪΚΟΥ**

Εἶναι ἡ δεύτερη φορὰ ποὺ τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» συμμετέχουν σὲ πανελλήνιο γιορταστικὴ ἐκδήλωσι, ποὺ ἀφορᾶ τὸν Βασιλικὸ Οἶκο τῆς πατρίδος μας. Τὴν πρώτη φορὰ ἦταν στοὺς γάμους τοῦ Πρίγκιπος τῶν Ἀστουριῶν, Δὸν Χουάν Κάρολος, μὲ τὴν Α.Β.Υ. τὴν Πριγκίπισσά μας Σοφία, ποὺ ἔγιναν στὴν Ἀθήνα τὸν Μάιο τοῦ 1962. Χωρὶς νὰ ξεφεύγουμε ἀπὸ τοὺς βασικοὺς σκοποὺς ποὺ ἐπιδιώκει τοῦτο τὸ περιοδικό, παίρνουμε, ἀκόμη μία φορά, μὲ τὶς λίγες τοῦτες γραμμές, μέρος στὴ χαρὰ τῶν Α.Α.Μ.Μ. τῶν Βασιλέων μας, ποὺναι, κατὰ τὴ γνώμη μας, καὶ χαρὰ ὅλων τῶν Ἑλλήνων.

Ἔχουμε τὴν πεποίθησι πὼς ὅλοι οἱ Ἕλληνες προσβλέπουν τὸ γεγονὸς τῶν πριγκιπικῶν ἀρραβώνων, ποὺ πιὸ κάτω σὲ γενικὲς γραμμὲς θὰ θίξουμε, μὲ αἰσθήματα χαρᾶς, γιατὶ ξέρουν νὰ ἐκτιμοῦν καὶ πρόσωπα καὶ θεσμούς. Τρανὴ ἀπόδειξις τῆς πίστεώς μας αὐτῆς εἶναι τὸ φαινόμενο ποὺ παρατηρήθηκε στοὺς ἀθηναϊκοὺς δρόμους, τὴν Δευτέρα 28-1-63, ὅταν οἱ Ὑψηλοὶ μνηστευμένοι μας, δηλαδὴ ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος τῆς Ἑλλάδος Κωνσταντῖνος καὶ ἡ Α.Β.Υ. ἡ Πριγκίπισσα τῆς Δανίας Ἄννα - Μαρία, ἀφίχθησαν στὴν πατρίδα μας. Ἡ αὐθόρμητη συμμετοχὴ τοῦ λαοῦ, κάθε τάξεως καὶ κάθε ἡλικίας, ὁ ὁποῖος ἀπὸ νωρὶς εἶχε καταλάβει τὰ πεζοδρόμια τῶν δρόμων, ἀπ' ὅπου θὰ διήρχετο ἡ πομπή, οἱ ζητωκραυγὲς καὶ τὰ παρατεταμένα χειροκροτήματα, ὁ καθολικὸς σημαιοστολισμὸς οἰκιῶν καὶ καταστημάτων μὲ ἑλληνικὲς καὶ δανικὲς σημαῖες, τὸ χαμόγελο καὶ τὰ κολακευτικὰ σχόλια τοῦ πλήθους, ὅλα αὐτὰ συνταίριασαν μιὰ χαρακτηριστικὴ πανηγυρικὴ εἰκόνα, ἀπὸ κεῖνες ποὺ ξέρει νὰ δημιουργῆ, σ' ἐξαιρετικὲς περιστάσεις, ἡ παράξενη γιὰ τοὺς ἄλλους καὶ τόσο γνώριμη καὶ φυσικὴ σὲ μᾶς ἑλληνικὴ ψυχολογία.

Μᾶς εἶπαν καὶ συχνὰ μᾶς λένε παράξενο λαό. Δὲν τὸ ἀρνιόμαστε. Ἤμαστε καὶ θὰ μείνουμε ἔτσι, γιατὶ μᾶς διακρίνει ἡ ζωντάνια τοῦ πνεύματος, γιατὶ εἴμαστε πνεύματα ἀνήσυχα. Δὲν τὸ θεωροῦμε μειονέκτημα αὐτό. Δὲν μένουμε ἀπαθεῖς, παγεροὶ γιὰ κάθε τὶ ποὺ γίνεται γύρω μας. Παίρνουμε ἐνεργὸ μέρος, δίνουμε τὸ Εἶναι μας, ζυμωνόμαστε μὲ τὰ γεγονότα ποὺ λαμβάνουν χώραν τριγύρω μας, κι' ἔτσι, ἀπόλυτα ψυχωμένοι, προχωρᾶμε στὸν ἀντικειμενικό μας σκοπό. Καὶ πάντα κερδίζουμε. Καὶ πάντα βγαίνουμε νικηταί, γιατὶ τὰ σωθικά μας φλογίζει ἡ πίστις γιὰ τὴ νίκη.

Τὰ παραρτήματα τῶν ἀπογευματικῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων τῆς 23-1-63, οἱ κανονιοβολισμοὶ τῶν πυροβολείων τοῦ Λυκαβηττοῦ καὶ τὰ ἔκτακτα ἀνακοινωθέντα τῶν ραδιοφωνικῶν σταθμῶν ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἀνήγγειλαν στὸν ἑλληνικὸ λαὸ τοὺς ἀρραβῶνες τοῦ Διαδόχου τῆς Ἑλλάδος Κωνσταντίνου μετὰ τῆς Πριγκιπίσσης τῆς Δανίας, Ἄννας - Μαρίας. Μπορεῖ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ γεγονὸς νὰ θεωρηθῆ, ἀπὸ μερικοὺς γκρινιάρηδες, σὰν μία ἀπόλυτα οἰκογενειακὴ ὑπόθεσι τῶν Βασιλικῶν Οἴκων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Δανίας. Σάν, ὅμως, πρόκειται γιὰ τοὺς ἀρραβῶνες τοῦ λαοφιλοῦς Διαδόχου καὶ συνεχιστοῦ τῆς ἑλληνικῆς Δυναστείας Κωνσταντίνου, τὰ πράγματα ἀλλάζουν. Κι' ἐδῶ θὰ πρέπει νὰ σταθοῦμε γιὰ λίγο, νὰ πάρουμε μέρος στὶς γιορτές, ἀποδεικνύοντας ἔτσι ὅτι, σὰν λαός, εἴμαστε προσηλωμένοι πιστὰ στὰ σύμβολά μας.

Οἱ ἐπίσημοι πριγκιπικοὶ ἀρραβῶνες τελέσθηκαν στὴν πρωτεύουσα τῆς Δανίας, τὴν Κοπεγχάγη, τὴν 24-1-63, παρουσίᾳ τῶν μελῶν τῶν Βασιλικῶν Οἴκων τῆς Ἑλ-

λάδος καὶ τῆς Δανίας, τοῦ πριγκιπικοῦ ζεύγους τῶν Ἀστουριῶν καὶ τοῦ κόμιτος καὶ τῆς κομίσσης τῆς Βαρκελώνης, γονέων τοῦ πρίγκιπος Δὸν Χουὰν Κάρλος.

Ἡ μέλλουσα Βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος, ἡ Α.Β.Υ. Πριγκίπισσα Ἄννα - Μαρία, εἶναι τριτότοκη θυγατέρα τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Δανίας, Φρειδερίκου 9ου καὶ τῆς Α.Μ. τῆς Βασιλίσσης Ἰνγκριντ. Ὁ πατέρας Της εἶναι ἐξάδελφος τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως

Ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος καὶ ἡ μνηστή του Πριγκίπισσα Ἄννα-Μαρία χαιρετοῦν τὸν λαὸν τῶν Ἀθηνῶν, κατὰ τὴν ἄνοδόν των ἐκ τοῦ Ἀερολιμένος Ἑλληνικοῦ εἰς Ἀθήνας.

μας Παύλου. Ὁ πρόγονός Του Χριστιανὸς Θ' ἦταν ὁ πατέρας τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς ἑλληνικῆς Δυναστείας, τοῦ Γεωργίου Α'. Ἡ μητέρα Της εἶναι κόρη τοῦ Γουσταύου Ἀδόλφου 6ου τῆς Σουηδίας. Ἔχει ἀκόμη δύο ἀδελφές, τὴν Πριγκίπισσα - Διάδοχο τῆς Δανίας, Α.Β.Υ. Μαργκρέτε καὶ τὴν Α.Β.Υ. τὴν Πριγκίπισσα Βενεδίκτη. Ὁ Βασιλικὸς Οἶκος τῆς Δανίας εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ δημοκρατικοὺς καὶ λαοφιλεῖς Βασιλικοὺς Οἴκους

τῆς Εὐρώπης. Μὲ τὸ γεγονὸς τῶν πριγκιπικῶν ἀρραβώνων, οἱ Βασιλικοὶ Οἶκοι τῆς Δανίας καὶ τῆς Ἑλλάδος ἑνώνονται ἐπίσημα, γιὰ νὰ συσφίξουν περισσότερο τοὺς δεσμοὺς φιλίας ποὺ ξεκινοῦν ἀπὸ τὸ 1862.

Τὴν 13.32' ὥραν τῆς 28-1-63, ἐνῷ οἱ Ὑψηλοὶ μνηστευμένοι μετὰ τῶν ἄλλων Ὑψηλῶν ἐπισκεπτῶν, πατοῦσαν τὸ ἑλληνικὸ χῶμα, τὰ πυροβολεῖα τοῦ Λυκαβηττοῦ ἀνήγγειλαν στὸν ἀθηναϊκὸ λαὸ τὴν ἄφιξί Των. Τοὺς ἀφιχθέντες ὑπεδέχθησαν, τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς μας Οἰκογενείας, τὸ πριγκιπικὸν ζεῦγος τῶν Ἀστουριῶν, οἱ Α.Β.Υ. οἱ Πρίγκιπες Πέτρος καὶ Μιχαήλ, ἡ Α.Β.Υ. ἡ Πριγκίπισσα Ἀλίκη, ὁ Μ. Αὐλάρχης κ. Λεβίδης, ἡ Κυρία τῶν Τιμῶν κυρία Μαίρη Καρόλου, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χρυσόστομος, ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Κωνσταντῖνος

Τὸ πριγκιπικὸν ζεῦγος τῶν Ὑψηλῶν μεμνηστευμένων ἐν μέσῳ τῶν Α.Α.Μ.Μ τῶν Βασιλέων Ἑλλάδος καὶ Δανίας καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῶν Βασιλικῶν Οἴκων τῶν δύο χωρῶν.

Καραμανλῆς, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Ροδόπουλος, τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὁ πρύτανις τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος, οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἑλληνικοῦ. Ἀφοῦ ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Δανίας ἐπεθεώρησε τὸ μικτὸν Τάγμα ἐξ ὅλων τῶν Ὅπλων, ἡ σχηματισθεῖσα βασιλικὴ πομπὴ ξεκίνησε γιὰ τὴν Ἀθήνα.

Χιλιάδες κάτοικοι τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ Πειραιῶς καὶ τῶν προαστίων, παρὰ τὸ τσουχτερὸ κρύο καὶ τὴν ψιλὴ βροχή, ζητωκραύγασαν τοὺς Ὑψηλοὺς μνηστευμένους κι' εὐχήθηκαν σ' Αὐτοὺς τὸ « καλῶς ἤλθατε, νὰ ζήσετε ». Στὴ Πύλη Ἀδριανοῦ ὁ Δημαρχῶν, πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, κ. Ἀχιλλεὺς Ἀντωνόπουλος, ὑπεδέχθη τοὺς ἀφιχθέντας στὴ πρώτη πόλι τῆς Ἑλλάδος, ἐνῷ ταυ-

τόχρονα ἀπὸ τὰ πυροβολεῖα τοῦ Λυκαβηττοῦ ἔπεσαν 21 κανονιοβολισμοί. Ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ πλήθους ὑπῆρξεν ἀπερίγραπτος. Χιλιάδες γαλάζια καὶ κόκκινα μπαλόνια εἶχαν ἐξαπολυθῆ ἀπὸ τὶς στῆλες τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς μέχρι τῶν Ἀνακτόρων. Ὑπὸ τὶς ξέφρενες σὲ ἐνθουσιασμὸ ἐπευφημίες τοῦ λαοῦ, ἡ τελετικὴ πομπὴ ἔφθασε στὰ Ἀνάκτορα γύρω στὶς 2.45'

Ὁλόκληρος ὁ διεθνὴς καὶ ἐγχώριος τύπος, ἐξαιρέσει ὡρισμένων κομμουνιστικῶν ἐντύπων ποὺ βρῆκαν τὴν εὐκαιρία νὰ σχολιάσουν πικρόχολα τὸ γεγονός, ἀφιέρωσε στῆλες ὁλόκληρες,σχολιάζοντας τοὺς πριγκιπικοὺς ἀρραβῶνες καὶ παραθέτοντας σειρὰ φωτογραφιῶν.

Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, μόλις ἀνηγγέλθησαν ἐπίσημα οἱ πριγκιπικοὶ ἀρραβῶνες, ἀπέστειλε πρὸς τὶς Α.Α.Μ.Μ. τοὺς Βασιλεῖς μας καὶ τὴν Α.Β.Υ. τὸν Διάδοχο Κωνσταντῖνον, τὰ κάτωθι τηλεγραφήματα :

« Δι' εὐτυχὲς γεγονὸς ἀρραβώνων Α.Β.Υ. Διαδόχου μετὰ Α.Β.Υ. Πριγκιπίσσης Ἄννης-Μαρίας τῆς Δανίας, Ἀρχηγός, Ἀξιωματικοὶ καὶ Ὑπάλληλοι Σώματος Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑποβάλλουσιν εὐλαβῶς θερμὰ συγχαρητήρια καὶ ἐγκαρδίους εὐχὰς δι' εὐτυχίαν Των ».

Θεόδωρος Ρακιντζῆς
Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας Πόλεων

« Ἀρχηγός, Ἀξιωματικοὶ καὶ κατώτεροι Ὑπάλληλοι Σώματος Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑποβάλλουσι πρὸς Ὑμετέραν Ὑψηλότητα θερμότατα καὶ εἰλικρινῆ συγχαρητήρια αὐτῶν δι' εὐτυχὲς γεγονὸς ἀρραβώνων Ὑμετέρας Βασιλικῆς Ὑψηλότητος μετὰ Α.Β.Υ. Πριγκιπίσσης Ἄννης - Μαρίας τῆς Δανίας καὶ ἐγκαρδίους εὐχὰς διὰ Ὑμετέραν Εὐτυχίαν ».

Θεόδωρος Ρακιντζῆς
Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας Πόλεων

Τόσον ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς, ὅσον καὶ ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος, εὐχαριστώντας γιὰ τὶς εὐχὲς τῶν ἀνδρῶν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ἀπήντησαν στὸν κ. Ἀρχηγὸ μὲ τὰ κάτωθι τηλεγραφήματα :

« Ἡ Βασίλισσα καὶ ἐγὼ εὐχαριστοῦμεν θερμότατα Ἀξιωματικούς, Ἄνδρας καὶ Ὑπαλλήλους Σώματος Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ ὑμᾶς προσωπικῶς διὰ ἐγκάρδια συγχαρητήρια.

ΠΑΥΛΟΣ Β.

« Διὰ συγχαρητηρίους εὐχὰς Ὑμῶν, Ἀξιωματικῶν καὶ κατωτέρων ὑπαλλήλων Σώματος Ἀστυνομίας Πόλεων, εὐχαριστῶ θερμῶς ».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ — ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων, γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, μὲ τὰ μέτρα τάξεως ποὺ εἶχε πάρει συνέβαλε στὸ νὰ μὴ παρατηρηθῆ καμμιὰ ἀτάξια. Ὅπως πάντα, ἔτσι καὶ τώρα, δίκαια ἀπέσπασε τὰ ἐπαινετικὰ σχόλια τοῦ κοινοῦ καὶ τοῦ τύπου, ἐγχωρίου καὶ ξένου.

Εὐχόμαστε ὅπως ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης συντροφεύη καὶ κατευθύνη τὰ βήματα τῶν Ὑψηλῶν μνηστευμένων μας καὶ χαρίζη σ' Αὐτοὺς ὑγεία καὶ εὐτυχία. Νὰ μᾶς ζήσουν, καλὰ στέφανα καὶ στῶν... παιδιῶν μας, φίλοι ἀναγνῶστες.

Ι. ΡΑΪΚΟΣ

«...Τί νὰ γράψω;;;...»

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. ΣΠ. ΠΗΛΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 231 τεύχους)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Ι. ΤΟ ΚΥΡΙΩΣ ΘΕΜΑ

Γ. Τὸ κυρίως θέμα ὁλοκληρώνεται ...

...Σὲ προηγούμενα σημειώματά μας ἐξετάσαμε, μὲ κάθε δυνατὴ λεπτομέρεια, τοὺς γενικοὺς καὶ εἰδικοὺς κανόνες ποὺ πρέπει νὰ ἔχουμε ὑπ' ὄψη μας, κατὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ κυρίως θέματος.

Ἔτσι,δὲν μένουν παρὰ ἐλάχιστες συμπληρωματικὲς παρατηρήσεις,ὥστε νὰ κλείσουμε κι' αὐτὸ τὸ κεφάλαιο καὶ νὰ προχωρήσουμε στὴν ἔρευνα τοῦ ἐπιλόγου τῆς ἐκθέσεως, ποὺ παρουσιάζει ἐπίσης, ἐκ πρώτης ὄψεως, ἀρκετὴ δυσκολία.

Καὶ οἱ τελευταῖες ἐτοῦτες παρατηρήσεις εἶναι κυρίως ψυχολογικὲς ἢ ἀναφέρονται στὴν ἀρχιτεκτονικὴ τῆς ἐκθέσεως. Γράφοντας, δηλαδή, τὴν ἔκθεσή μας πρέπει νὰ ἔχουμε προκαταβολικὰ χαράξει τὴν πορεία ποὺ θ'ἀκολουθήσουμε, χρησιμοποιώντας σὰν πυξίδα τὸ θέμα ποὺ μᾶς δόθηκε.

Καὶ ἡ ἐργασία αὐτὴ ἁπλουστεύεται, ἂν ξέρουμε τί ἀκριβῶς γυρεύουμε.

Ζητᾶμε, λοιπόν, νὰ δημιουργήσουμε ἕνα πλῆρες δικό μας κείμενο, ἀναλύοντας καὶ ἀναπτύσσοντας τὰ μέρη καὶ τὰ στοιχεῖα τοῦ θέματός μας. Κάνουμε περίπου ὅ,τι κάνει ἕνας χημικός, ὁ ὁποῖος προσπαθεῖ νὰ παραγάγη ἕνα σῶμα ἀπὸ διάφορα στοιχεῖα καὶ ἑνώσεις. Ἐπιστημονικὴ δουλειά, κατ' ἀρχήν. Μά, τὴν κάνει εὔκολη ἡ λογική, ἡ πεῖρα, ἡ γνώση καὶ ἡ ἱκανότητα ποὺ ἔχουμε νὰ διατυπώνουμε τὶς ἰδέες μας καὶ νὰ τὶς μεταφέρουμε στὸ χαρτί.

Ἀφοῦ, ὅμως, ἐπιχειροῦμε ν' ἀναλύσουμε τὰ μέρη καὶ τὰ στοιχεῖα τοῦ θέματός μας, εἶναι ἀνάγκη πρῶτα νὰ τὰ ξέρουμε, ὕστερα νὰ τὰ ταξινομήσουμε καὶ τέλος νὰ τὰ συντάξουμε !. Δηλαδὴ νὰ τὰ δέσουμε ὅλα ἐπάνω στὴν κεντρική μας ἰδέα καὶ νὰ τὰ τοποθετήσουμε ὅπου καὶ ὅπως πρέπει.

Θὰ ἐργασθοῦμε, ἔτσι, ὅπως ἐργάζεται ἕνας μηχανικὸς στὸν ὁποῖον ἀνατέθηκε μιὰ οἰκοδομή. Τί κάνει αὐτός ; Πρῶτα-πρῶτα γράφει τί ὑλικὰ τοῦ χρειάζονται, κάνει ἕνα σχέδιο, μαζεύει τὰ ὑλικὰ κι' ὕστερα τὰ τοποθετεῖ ἐκεῖ ποὺ πρέπει. Συγκέντρωση ἀπαιτεῖ ἡ ἔκθεση. Καὶ ἠρεμία. Βέβαια ἔχουμε μπροστά μας μιὰ σιωπηλὴ κι' αἰνιγματικὴ ἐπιτροπή, ποὺ τὶς διαθέσεις της τὶς μαντεύουμε ἀνάλογα μὲ τὴν ψυχική μας κατάσταση. Ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς παθαίνουμε καμμιὰ φορὰ τὸ λεγόμενο «τράκ». Δηλαδὴ μᾶς κυριεύει ὁ φόβος τῆς ἀποτυχίας.

Ἔτσι, ὁ ἐξεταστὴς παίρνει στὴ φαντασία μας τὴ μορφὴ βλοσυροῦ δικαστῆ, ποὺ πρόκειται νὰ ἐξαντλήση ἐπάνω μας ὅλη του τὴν αὐστηρότητα.

Ἀλλά, τὰ πράγματα δὲν εἶναι ἔτσι. Ἤ, ἂν θέλετε, δὲν εἶναι ἀκριβῶς ἔτσι. Πολλὲς προσπάθειες καταβάλλονται σ' ὅλα τὰ ἐλεύθερα κράτη τοῦ πλανήτη μας γιὰ τὴν συνεργασία ἐξεταστῆ καὶ ἐξεταζομένου, μὲ ἀντικειμενικὸ σκοπὸ νὰ ξεριζωθῆ ὁ φόβος ἀπὸ τὸν δεύτερο. Διάβαζα πρὸ ἡμερῶν σὲ κάποια ἀμερικανικὴ μετάφραση ἑνὸς ἐκπαιδευτικοῦ (καὶ κουβέντιασα μαζί του τὸ θέμα αὐτὸ) ὅτι σὲ κάποια πολιτεία τῆς Ἀμερικῆς ἔγινε μιὰ σειρὰ πειραμάτων σὲ εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις μιᾶς τεχνικῆς Σχολῆς, μὲ ἀποτελέσματα ἀξιόλογα, τὰ ὁποῖα μελετῶνται ἤδη καὶ ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους τοῦ τόπου μας. Δηλαδὴ νὰ τί ἀκριβῶς ἔγινε :

Οἱ ὑποψήφιοι εἶχαν κατανεμηθῆ σὲ μικρὲς ὁμάδες καὶ εἶχαν καταλάβει τέσσερις ξεχωριστὲς αἴθουσες. Στὴν πρώτη μπῆκε ἡ τριμελὴς ἐπιτροπή, ἔδωσε τὸ θέμα, ἔλυσε τὶς ἀπορίες τῶν ὑποψηφίων καὶ βγῆκε ἀπὸ τὴν αἴθουσα, ἀφήνοντας ἐπόπτες μέσα.

Στὴ δεύτερη ἡ ἐπιτροπὴ μπῆκε μὲ πάρα πολὺ αὐστηρὸ ὕφος, ἐπέστησε τὴν προσοχὴ τῶν ὑποψηφίων στὸ θέμα τῆς ἀντιγραφῆς, παρετήρησε δυὸ ποὺ δὲν ἐκάθηντο καλὰ καὶ ἔφυγε. Στὴν τρίτη μπῆκε χαμογελαστή, ἐνεθάρρυνε τοὺς ὑποψηφίους καὶ τοὺς εὐχήθηκε καλὴ ἐπιτυχία. Τέλος στὴν τέταρτη παρέμεινε στὴν αἴθουσα, μέχρι πέρατος τῶν ἐξετάσεων.

Τώρα, νὰ τ' ἀποτελέσματα : Στὴν πρώτη εἴχαμε 68 % ἐπιτυχόντας, στὴ δεύτερη 34%, στὴν τρίτη 69,4%, καὶ στὴν τέταρτη 31%.

Δὲν χρειάζεται νὰ βγάλουμε συμπεράσματα. Καθένας ἀπ' αὐτὸ τὸ πείραμα μπορεῖ νὰ καταλάβη πόσο βαραίνει στὴν ἐπιτυχία τῶν ἐξετάσεων ἡ διάθεση τῶν ἐξεταζομένων. Ἐχθρὸς σὲ κάθε ἐξεταζόμενο ὁ φόβος. Ἂν τὸν ἐξαλείψωμε, ἀνεβάζουμε τὸ ποσοστὸ τῆς ἐπιτυχίας. Ὅμως στὶς Σχολὲς τὶς δικές μας δὲν χρειάζονται πειράματα ἢ παροτρύνσεις. Λίγη λογικὴ χρειάζεται, γιὰ νὰ φύγη ὁ φόβος ἀπὸ μέσα μας.

Τί εἶναι, λοιπόν, αὐτὰ τὰ τρία πρόσωπα ποὺ θὰ μᾶς κρίνουν ; Ἀνώτεροί μας εἶναι, ποὺ κάποτε ὑπέστησαν κι' οἱ ἴδιοι τὴν ἴδια ἐξεταστικὴ δοκιμασία καὶ βρέθηκαν στὴν ἴδια θέση μὲ μᾶς. Ἑπομένως μᾶς καταλαβαίνουν καὶ μᾶς βλέπουν μὲ συμπαθητικὸ βλέμμα.

Ἀλλ' ἐκτὸς αὐτοῦ, εἶναι συνάδελφοί μας στὴν κοινὴ προσπάθεια γιὰ τὴν συνέχιση τῆς ἀστυνομικῆς ἱστορίας καὶ τὴν ἄνοδο τοῦ θεσμοῦ τὸν ὁποῖον ὅλοι ὑπηρετοῦμε.

Αὐτὸ σημαίνει ὅτι θέλουν νὰ ἐπιτύχουμε. Θέλουν νὰ τοὺς δώσουμε ἐπιχειρήματα, γιὰ νὰ λένε ὅτι τὸ πνευματικὸ ἐπίπεδο τῆς Ἀστυνομίας εἶναι ὑψηλό. Καὶ θέλουν, ἀκόμα, νὰ τοὺς δώσουμε τὴν ἐλπίδα ὅτι ἐμεῖς, ποὺ θὰ τοὺς διαδεχθοῦμε, εἴμαστε ἱκανοὶ καὶ ἄξιοι τῶν ἀστυνομικῶν παραδόσεων.

Δὲν εἶναι, λοιπόν, δικασταί. Δὲν εἶναι ἀντίδικοι. Εἶναι τὰ μεγαλύτερα ἀδέλφια μας, ποὺ εἶναι πρόθυμα νὰ χειροκροτήσουν τὴν ἐπιτυχία μας.

Ἔτσι πρέπει νὰ τοὺς βλέπουμε. Κι' ὅταν μπαίνουμε στὴν αἴθουσα τῶν ἐξετάσεων δὲν πρέπει νὰ σπάη τὸ ἠθικό μας. Σὲ δική μας αἴθουσα μπαίνουμε. Ὅλοι συνάδελφοί μας εἶναι γύρω. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ νοιώθουμε σύμπλεγμα φόβου.

Χαρὰ πρέπει νὰ νοιώθουμε καὶ εὐγενικὴ φιλοδοξία, νὰ φέρουμε τὴν ἐπιτροπὴ σὲ δύσκολη θέση : Νὰ μὴ ξέρη ποιὸ γραπτὸ νὰ ξεχωρίση.

Εἶναι σπουδαῖο νὰ γράψουμε καλά; Ὄχι δά ! Εὔκολο εἶναι, ἂν ἀπαλλαγοῦμε ἀπ' αὐτὸ τὸ ἀδυσώπητο «τράκ» τῶν ἐξεταζομένων.

Ἐμεῖς δὲν εἴμαστε νεαρὰ καὶ ἀμούστακα παλληκάρια. Ἄνδρες εἴμαστε, ψημένοι, μὲ πεῖρα ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ τὴ δουλειά μας. Γιατὶ νὰ λυγίζουμε ;

Φίλε ἀναγνώστη, ποὺ ἔχεις τὴν καλωσύνη νὰ διαβάζης αὐτὲς τὶς γραμμὲς ἑνὸς ἀσήμαντου συναδέλφου σου. Σκέψου καλὰ αὐτὸ τὸ ζήτημα. Καὶ φέρε το στὸ μυαλό σου μόλις καθίσης στὸ θρανίο γιὰ νὰ γράψης. Οἱ ἐξετάσεις πλησιάζουν. Ἑτοιμάσου ἀπὸ τώρα ψυχικῶς. Ἀσκήσου καὶ μπὲς μέσα στὴν αἴθουσα μὲ ψηλὰ τὸ κεφάλι. Χαρούμενος. Αἰσιόδοξος. Ἀποφασισμένος νὰ δώσης τὴ μάχη καὶ νὰ νικήσης.

Ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μου σοῦ εὔχομαι νὰ εἶσαι, μεταξὺ τῶν πρώτων, στὶς φετεινὲς ἐξετάσεις. Καὶ γιατὶ ὄχι ὁ πρῶτος ; Τί εἶναι οἱ ἄλλοι ; Φιλόσοφοι ; Καθηγηταί ; Φιλόλογοι ; Λογοτέχναι ; Ὄχι ! Ἁπλῶς γράφουν προσεκτικὰ καὶ ἀκολουθοῦν ὅσα μέχρι τώρα κουβεντιάσαμε μαζί. Κι' ἐσὺ μπορεῖς νὰ εἶσαι ὁ πρῶτος. Ὅλοι μπορεῖ ν' ἀριστεύσουν.

Κλείνοντας αὐτὸ τὸ κεφάλαιο, κάνω μιὰ προσευχὴ στὸ Θεὸ καὶ διατυπώνω μιὰ ζεστὴ εὐχή : Εἴθε οἱ φετεινὲς ἐξετάσεις τῶν Σχολῶν μας ν' ἀποτελέσουν σταθμὸ στὴν ἱστορία τῆς Ἀστυνομίας. Γιὰ τὸ καλὸ ὅλων μας. Καὶ τώρα στὸν ἐπίλογο.

Ἀλλά, γι' αὐτὸν θὰ μιλήσουμε στὸ ἄλλο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας.

Γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ σᾶς εὐχαριστῶ ποὺ μὲ διαβάσατε.

(Συνεχίζεται)

ΤΟ ΚΟΨΙΜΟ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΩΝ

Ὑπὸ Δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. **Β. ΤΣΟΥΡΑΠΑ**

Μιὰ ὄμορφη καὶ χαρούμενη γιορτὴ μᾶς βρῆκε καὶ πάλιν συγκεντρωμένους εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῆς Σχολῆς μας.

Εἶναι τὸ πατροπαράδοτον ἔθιμον τῆς πρωτοχρονιάτικης πίττας. Τὰ πάντα εἶναι ὠργανωμένα μὲ τάξιν καὶ ἐπιμέλειαν. Ὀργασμὸς ἐκ μέρους τοῦ κ. Διοικητοῦ μας, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν αὐτῆς τῆς ἐκδηλώσεως. Προγραμματισμός, δραστηριότης, τὰ πάντα εἶναι τέλεια. Ὁ ντεκορατὲρ τῆς Σχολῆς, Ὑπαστυνόμος κ. Μῖχος, ἔχει προβλέψει καὶ τὴν παραμικρὰν λεπτομέρειαν.

Ἡ ὥρα πλησιάζει. Βλέπομε τὸν κ. Διοικητή μας νὰ δίδῃ τὶς τελευταῖες συμβουλές. Μᾶς ὑποδέχεται μὲ τὸ γνωστὸ εἰς ὅλους χαμόγελό του, μὲ τὴν ἀνεκτίμητη καλωσύνη του, μὲ ἄψογη εὐγένεια, μᾶς χαιρετᾶ καὶ μᾶς καλωσορίζει. Ἐκδήλωσις προερχομένη ἀπὸ τὴν ἀνωτερότητα τῆς ψυχῆς του.

Τὸ γοῦστο, ἡ χαρὰ καὶ τὸ κέφι, εἶναι ζωγραφισμένα εἰς τὰ πρόσωπα τῶν προσκεκλημένων, οἱ ὁποῖοι, μὲ τὴν πρέπουσαν τάξιν, ἔχουν ἤδη καταλάβει τὰς θέσεις των.

Ἂς ρίξωμεν ὅμως μία ματιὰ εἰς τοὺς καλεσμένους μας... Ὁ Διευθυντὴς μας κ. Ἀρχοντουλάκης, ὁ Ὑποδιοικητής μας κ. Λυκούσης, ὁ Κοσμήτωρ τῆς Σχολῆς κ. Παπαθανασίου, μετὰ τῶν συζύγων των, ἅπαντες οἱ Ἀξιωματικοὶ τῆς Σχολῆς καὶ ὅλοι σχεδὸν οἱ Δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι μετὰ τῶν συγγενῶν των.

Ἡ ἀκρίβεια καὶ ἡ τάξις, ἡ ὁποία διέπει τὰς ἐκδηλώσεις τῆς Σχολῆς ἔφερεν τὴν 21ην ἀκριβῶς ὥραν τὸν κ. Διευθυντή μας πρὸ τῆς μεγάλης καὶ πανηγυρικὰ στολισμένης τραπέζης, ἐπὶ τῆς ὁποίας εὑρίσκετο ἡ βασιλόπιττα. Σιγὴ ἐπικρατεῖ παντοῦ. Ἀφοῦ δι' ὡρισμένων συνθηματικῶν παραστάσεων, αἱ ὁποῖαι ἀπεικόνιζον τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ, ἔδωσεν εἰς ὅλους τὰς εὐχάς του, ἤρχισε κόπτων τὴν πίτταν.

Τὸ πρῶτο κομμάτι ἀφιέρωσεν εἰς τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα, τὸ δεύτερον εἰς τὴν Α.Ε. τὸν Πρόεδρο τῆς Κυβερνήσεως κ. Κωνσταντῖνον Καραμανλῆν, τὸ τρίτον εἰς τὴν Α.Ε. τὸν Ὑφυπουργὸ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Δαβάκη, διὰ νὰ συνεχίσῃ ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Θεόδωρο Ρακιντζῆ, μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου προσκεκλημένου μας. Ὅλοι «σκαλίζουν» τὰ κομμάτια των, διὰ νὰ ἀνακαλύψουν τὰ χρυσᾶ νομίσματα. Ὅλοι περιμένουν τὸν τυχηρὸ τῆς χρονιᾶς, ἔτσι μᾶς λέγει τὸ ἔθιμον. Ὅλοι θέλομε νὰ εἴμεθα οἱ τυχηροί. Μὰ ἡ τύχη, ὅπως πάντα, ὀλίγους εὐνοεῖ καὶ αὐτοὶ ἐντὸς ὀλίγου ξεπροβάλουν θριαμβευτικῶς καὶ δέχονται τὰς εὐχὰς τῶν παρισταμένων.

Ἔτσι τὸ κόψιμο τῆς βασιλόπιττας ἐτελείωσε, διὰ νὰ δώσῃ τὴν θέσι του σὲ κάτι ἄλλο, σὲ κάτι, τὸ ὁποῖον, ἴσως, ποτὲ δὲν ἔγινε σὲ αὐτὸν ἐδῶ τὸν τόπο. Σὲ κάτι, ποὺ ἴσως ποτὲ δὲν θὰ ξεχασθῇ ἀπὸ κανέναν, ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τὸ ἔζησαν.

Τὸ γλέντι ἄρχισε! Γλέντι χαρούμενο! Γλέντι γεμᾶτο κέφι καὶ ὁμορφιά, γλέντι ἑλληνικό, γλέντι τρικούβερτο, γλέντι χαριτωμένο, ξεφάντωμα ἀληθινό!

Καὶ ἐπειδὴ ὁ διοργανωτὴς τῆς ἑορτῆς γνωρίζει ὅτι γλέντι χωρὶς... δὲν γίνεται, εἶχε φροντίσει διὰ ἕνα ἄριστο ποιοτικὰ πλούσιο φαγοπότι. Τὰ φαγητά, τὰ κρασιά, τὰ φροῦτα, τὰ γλυκά, ἐσερβίροντο τὸ ἓν κατόπιν τοῦ ἄλλου, ἀπὸ εὐσταλεῖς καὶ ὁλοκάθαρους σερβιτόρους.

Ποιὸς μποροῦσε νὰ φαντασθῇ ἕνα τόσο πλούσιο γλέντι; Μιὰ τόσο γεμάτη βραδιά; Μιὰ τόσον ἠλεκτρισμένην ἀτμόσφαιρα; Μιὰ τόσο στενὴ ἐπαφὴ μεταξὺ Διευθυντοῦ καὶ Δοκίμων;

Ὅποιος δὲν ἔζησε τὶς ὄμορφες ἐκεῖνες ὧρες δὲν μπορεῖ νὰ φανταστῆ τὸ βάθος τοῦ μεγαλείου των. Αἱ θαυμασταὶ παραστάσεις, αἱ ὁποῖαι ἀλληλοδιαδόχως ἔλαβον χώραν ἐντὸς τῆς αἰθούσης, θὰ ἠδύνατο νὰ εἴπη κανεὶς ὅτι εἶναι ἀκατόρθωτον νὰ μεταφερθοῦν εἰς τὶς ὀλίγες αὐτὲς γραμμές.

Ὅπως πάντα, ἔτσι καὶ τώρα, ἡ ὀρχήστρα μας, ἔδωσε τὰ πρῶτα ξεφαντώματα εἰς τοὺς εὔθυμους Δοκίμους. Οἱ Δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι ἀνοίγουν τὸν χορό! Χορεύουν! Χορεύουν ἑλληνικὰ τραγούδια, τραγούδια τῆς ἑλληνικῆς λεβεντιᾶς, χορεύουν καὶ τραγουδοῦν μαζί.

Σὲ λίγο τὰ ταλέντα τῆς Ἀθήνας ἤρχισαν τὴν παρέλασιν. Οἱ καλλιτέχναι, ὁ ἕνας κατόπιν τοῦ ἄλλου, μᾶς χαρίζουν τὰς εὐχὰς καὶ τὰ τραγούδια των. Κάθε ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς δίδει διάφορον χρωματισμὸν εἰς τὴν γιορτή μας, μᾶς διασκεδάζει μὲ τὸν δικό του τρόπο. Ἡ παρέλασις συνεχίζεται μέχρι πρωΐας.

Ὅλοι των ὑπῆρξαν ἄψογοι καὶ ἐνθουσιώδεις καὶ δικαίως κατεχειροκροτήθησαν. Ὅλοι των, πολιτισμένοι καὶ πρόσχαροι ὅπως ἦσαν, μᾶς ἔδειξαν τὴν ἀγάπην των καὶ τὰ φιλικὰ αἰσθήματά των.

Δι' ὅλους αὐτοὺς κι' ἐμεῖς αἰσθανόμεθα τὰ ἴδια συναισθήματα. Τοὺς περιβάλλομε μὲ τὴν ἴδια ἀγάπη. Τοὺς ἀγαποῦμε καὶ τοὺς παραστεκόμεθα εἰς κάθε δύσκολη περίστασί των. Κι' ὅταν ἀκόμη ἀργὰ τὴν νύκτα ἐπιστρέφουν εἰς τὰ σπίτια των, κατάκοποι ἀπὸ τὸ νυκτερινὸ ἐπίπονον ἔργο των, ἐμεῖς καταβάλλομεν μεγαλύτερη προσπάθεια διὰ τὴν προστασία των.

Δὲν ἔχομε ἄλλο τι νὰ τοὺς προσφέρωμε. Ἀλλὰ ὑπάρχει τίποτε καλύτερο ἀπὸ τὴν καρδιά μας;

Δεχθῆτε, λοιπόν, φίλοι μας καλλιτέχναι, ἀπὸ αὐτὰς τὰς στήλας, τὸ εὐχαριστῶ ὅλων μας. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν ὅλους μὲ τὴν καρδιά μας. Εὐχαριστοῦμεν ἰδιαιτέρως τὸν συνθέτην καὶ μαέστρο κ. Μυρογιάννη καὶ τὴν σύζυγόν του. Τὸν κ. Γιάννην Βογιατζῆ, τοὺς κ.κ. Γιῶργον Λουκᾶν, Φώτην Πολυμέρην, τὴν κυρία Ἔφη Παππᾶ, τὴν δεσποινίδα Τζένη Βάνου, τὸν ἀκούραστον Ζάχον μὲ τὸ συγκρότημά του, τοὺς καθηγητὰς τῆς Σχολῆς κ.κ. Κουσιάδην μὲ τὸ μπαλλέτο του, Καμπαφλῆν, τὸ τρίο Ἀλέγκρο, τοὺς διδύμους ἀδελφοὺς Τζαβάρα καὶ ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὄμορφης ἐκείνης βραδυᾶς μας.

Εὐχαριστοῦμεν ἐπίσης θερμῶς τὸν ὀργανωτὴν τῆς ἑορτῆς, τὸν Διευθυντήν μας κ. Ἀρχοντουλάκη, ὁ ὁποῖος μὲ τόσην ἐπιμέλειαν ἐφρόντισεν αὐτὴν καὶ συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀπόλυτον ἐπιτυχία της. Εὐχαριστοῦμεν τὸν Ὑποδιοικητὴν τῆς Σχολῆς κ. Λυκούσην, τὸν Κοσμήτορα κ. Παπαθανασίου καὶ ὅλους τοὺς Ἀξιωματικούς, οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς παρουσίας των ἐτίμησαν τὴν ἑορτήν μας, ὥστε εἰς ὅλους μας νὰ μείνη μιὰ ἀπὸ τὶς καλύτερες εἰκόνες τῆς ζωῆς μας.

Β. ΤΣΟΥΡΑΠΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν

Καλογήρου Σαμουὴλ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς 57, ἀπέναντι στὰ κεντρικὰ ἰατρεῖα τοῦ Ι.Κ.Α. Πρόκειται γιὰ τὸν γνωστὸ καλόγερο καὶ πολεμιστή, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου συνδέεται στενὰ μὲ τὴν ἱστορία τῶν ἀγώνων τῶν Σουλιωτῶν ἐναντίον τοῦ Ἀλῆ πασᾶ. Καταγόμενος ἀπὸ τὰ Γουριάνιστα τῆς Παραμυθίας, (κατ' ἄλλους ὅμως ἀπὸ χωριὸ τῆς Ἄνδρου) διετέλεσε μαθητὴς τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ, ὅπως ἀνέφερεν ὁ ἴδιος.

Ὕστερα ἀπὸ τὴν κατάληψι τοῦ Σουλίου ἀπὸ τὸν Ἀλῆ (Σεπτέμβριος 1803), οἱ Σουλιῶτες ἠναγκάσθησαν νὰ καταφύγουν στὸ φρούριο Κούγκι. Πολλοὶ λόγοι, ἀλλὰ κυρίως ἡ ἔλλειψις ὕδατος, κατέστησαν ἀδύνατη τὴν ἐκεῖ παραμονή των. Συνθηκολογώντας μὲ τὸν Ἀλῆ ἐγκατέλειψαν τὸ Κούγκι καὶ πέρασαν στὴν Κέρκυρα καὶ τὴ Στερεά. Στὴ μονὴ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς παρέμειναν ὁ Σαμουὴλ κι' ἄλλοι τέσσαρες Σουλιῶτες, προφανῶς γιὰ νὰ ἀντισταθοῦν στοὺς Τουρκαλβανούς. Μαθαίνοντας ὁ Σαμουήλ, ἀπὸ ἀπεσταλμένους τοῦ Ἀλῆ, ὅτι ὁ Ἀλῆς θὰ τοὺς ἐτιμώρει σκληρὰ γιὰ τὴν ἀνταρσία τους, ἐκλείσθη μὲ τοὺς συντρόφους του στὴ μονὴ καὶ ἔβαλε φωτιὰ στὴν πυρίτιδα, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ βροῦν αὐτοί, καὶ ἀρκετοὶ Τοῦρκοι ποὺ εἶχαν εἰσχωρήσει στὴ μονή, οἰκτρὸ θάνατο.

Καλογριώνη.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Καπνικαρέας 18, στὴν πλατεῖα Παλαιᾶς Ἀγορᾶς (Ἀδριανοῦ).

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὴν συνώνυμη ἀθηναϊκὴ οἰκογένεια, ἡ ὁποία στὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ αὐτῆς εἶχε ἰδιοκτησία μετὰ ἐκκλησίας.

Καλοσγούρου Γεωργίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἁγ. Λαύρας 46, κοντὰ στὴ πλατεῖα Παπαδιαμάντη, τῆς συνοικίας Κυπριάδου.

Ὁ Γεώργιος Καλοσγοῦρος, Κερκυραῖος λόγιος, γεννήθηκε τὸ 1849. Μετέφρα-

σε στὴν ἑλληνικὴν τὴν «Κόλασιν» τοῦ Δάντη καὶ στὴν ἰταλικὴ ποιήματα τῶν Σολωμοῦ, Φωσκόλου κ.ἄ. Μεταξὺ ἄλλων ἔγραψε μελέτη «Περὶ ἐθνικῆς γλώσσης καὶ ἐθνικῆς ἱστορίας». Πέθανε τὸ 1902.

Καλτεζῶν.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λένορμαν 72, στὸ Μεταξουργεῖο.

Αἱ Καλτεζαί, χωριὸ τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας, τοῦ νομοῦ Ἀρκαδίας, εἶναι γνωστὲς ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι στὴ φερώνυμη μονή, τὸν Μάϊο τοῦ 1821, συνῆλθον 28 πρόκριτοι τῆς Πελοποννήσου καί, ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη, συνέστησαν τὴν πρώτην ἀνωτάτην κεντρικὴ ἀρχήν, τὴν γνωστὴν ὡς «Γερουσίαν Πελοποννήσου». Ἡ Γερουσία τῶν Καλτεζῶν διελύθη ἀργότερα, ἐξ αἰτίας τῆς ἀφίξεως τοῦ Δημητρίου Ὑψηλάντου καὶ τῶν ἀντιθέσεών της μὲ αὐτόν.

Καλύμνου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πιπίνου 60, παράλληλη τῆς ὁδοῦ Γ' Σεπτεμβρίου.

Πρόκειται γιὰ τὸ γνωστὸ νησὶ τοῦ Δωδεκανησιακοῦ συμπλέγματος, ποὺ βρίσκεται μεταξὺ τῆς Κῶ καὶ τῆς Λέρου, 14 μίλια ἀπέναντι ἀπὸ τὴν μικρασιατικὴ παραλία. Ἔχει ἔκτασι 109 τετρ. χιλ. καὶ 14.000 περίπου κατοίκους. Τὸ ἔδαφός της εἶναι ὀρεινὸ καὶ πετρῶδες. Ὡς παλαιότεροι κάτοικοι τῆς Καλύμνου ἀναφέρονται οἱ Κᾶρες. Στὴν Κάλυμνο διεσώθησαν σημαντικὰ λείψανα τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὴν Ἄνω Ν. Σμύρνη, στὴν πλατεῖα Βασιλέως Γεωργίου).

Καλυψοῦς.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου 118, στὸ Μεταξουργεῖο.

Κατὰ τὴν μυθολογία, ἡ Καλυψώ, κόρη τοῦ Ἄτλαντος, ἐκράτησε μὲ δόλο στὴν νῆσο Ὠγυγία τὸν ναυαγήσαντα Ὀδυσσέα ἑπτὰ χρόνια, ὑποσχομένη σ' αὐτὸν τὴν ἀθανασία. Στὸν ὄγδοο χρόνο, κατὰ διαταγὴ τοῦ Διός, τὸν ἄφησε νὰ ἀποπλεύσῃ. Ὡς παιδιὰ τῆς Καλυψοῦς ἀπὸ τὸν Ὀδυσσέα φέρονται οἱ: Ναυσίθοος, Ναυσίνοος καὶ Αἴσων. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὴν Καλλιθέα, κοντὰ στὴ Χαροκόπειο ἐπαγγελματικὴ σχολὴ καθὼς καὶ σ' ἄλλες συνοικίες).

Κάλχαντος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Φορμίωνος 133, ἀπέναντι στὸ σκοπευτήριο Καισαριανῆς.

Ὁ Κάλχας, γυιὸς τοῦ Θέστορος, ἀπὸ τὸ μαντικὸ γένος τῶν Ἀμυθαονιδῶν τοῦ Ἄργους, ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς σημαντικώτερους μάντεις τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Αὐτὸς προεῖπε τὴν διάρκεια τοῦ τρωικοῦ πολέμου καὶ συνεβούλευσε τὴν θυσία τῆς Ἰφιγενείας καὶ ἀπεκάλυψε τὴν αἰτία τοῦ λοιμοῦ, ποὺ ἐνέσκηψε στὸ στρατόπεδο τῶν Ἀχαιῶν. Ἐπιστρέφοντας, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἅλωσι τῆς Τροίας, στὴ πατρίδα του, παρέμεινε στὸν Κολοφῶνα τῆς Μ. Ἀσίας, ὅπου καὶ πέθανε ἀπὸ ἀπογοήτευσι, λόγῳ τῆς ἀποτυχίας του σὲ μαντικὸν ἀγῶνα μὲ τὸν Μόψο. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὰ Σφαγεῖα).

Καμαριώτου Ματθαίου (Ἀλκαίου).

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ποταμιάνου 26, στὰ Ἄνω Ἠλύσια.

Ὁ Ματθαῖος Καμαριώτης, λόγιος τοῦ ΙΕ' αἰῶνος ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολι, ὑπῆρξε δάσκαλος τοῦ πατριάρχου Γενναδίου Σχολαρίου καὶ ἐδίδαξε στὴν πατριαρχικὴ σχολὴ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Πέθανε τὸ 1489.

Καματεροῦ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Χαλκοκονδύλη 48, στὴ πλατεῖα Βάθης.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὸ γνωστὸ χωριὸ τῆς Ἀττικῆς, ποὺ βρίσκεται μεταξὺ τῶν Ἄνω καὶ Κάτω Λιοσίων. Κοντὰ στὸ Καματερό, τὴν 27ην Ἰανουαρίου 1827, συ-

νήφθη σφοδρὴ μάχη μεταξὺ τοῦ πολιορκητοῦ τῆς Ἀκροπόλεως Μεχμὲτ Ρεσσὴτ Κιουταχῆ καὶ τῶν ἑλληνικῶν δυνάμεων. Στὴ μάχη αὐτὴ ἐσκοτώθησαν περὶ τοὺς 200 Ἕλληνες, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ συνταγματάρχης Βούρβαχης.

Καμβουνίων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λένορμαν 132, στὸ Κολωνό, ἀπέναντι στὴ πλατεῖα Ἰωάννου Μεταξᾶ.

Πρόκειται γιὰ τὴν γνωστὴ ὀροσειρά, ποὺ βρίσκεται μεταξὺ τῆς Ν.Δ. Μακεδονίας καὶ τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς ὁποίας τὸ χαμηλότερο νότιο καὶ νοτιοδυτικὸ τμῆμα ὀνομάζεται Χασιὰ ἢ Χάσια. Τόσο στὸν Α' Βαλκανικὸ πόλεμο, ὅσο καὶ στὸν συμμοριτοπόλεμο πάνω στὴν ὀροσειρὰ αὐτὴ διεξήχθησαν διάφορες μάχες.

Καμπάνη Ἀντωνίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Μελετίου 102, κοντὰ στὴν ὁμώνυμη στάσι τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν (Κινηματογράφος Καπιτόλ).

Ὁ Ἀντώνιος Καμπάνης, συνταγματάρχης πεζικοῦ, γεννήθηκε στὴν Ἄνδρο τὸ 1857 καὶ ἐσκοτώθη τὴν 20ὴ Ἰουνίου 1913, στὴ μάχη τοῦ Κιλκίς. Ἐκτὸς τῶν Βαλκανικῶν πολέμων, πῆρε μέρος καὶ στὸν ἑλληνοτουρκικὸ πόλεμο τοῦ 1897.

Καμπούρογλου Δημητρίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πατησίων 287, πίσω ἀπὸ τὸν Ἅγιο Λουκᾶ.

Ὁ Δημήτριος Καμπούρογλους, λογοτέχνης καὶ ἱστοριοδίφης, γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὸ 1852 καὶ πέθανε σ' αὐτὴ τὸ 1942. Τὸ 1927 ἐξελέγη Ἀκαδημαϊκός. Συνέγραψε πολλὰ ἔργα λογοτεχνικά, ἱστορικὰ καὶ λαογραφικὰ καὶ ἀπεκλήθη «Ἀθηναιογράφος». Γιὰ πολλὰ χρόνια διηύθυνε τὴν Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη.

Καμπύση Ἰωάννου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Σπ. Ματσούκα 1, στὸ τέρμα Πατησίων.

Ὁ Γιάννης Καμπύσης, δραματικὸς ποιητής, διηγηματογράφος καὶ μεταφραστής, γεννήθηκε στὴν Κορώνη τῆς Μεσσηνίας τὸ 1872 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1902. Ὑπῆρξεν ἕνας τῶν πρώτων, ἀνὰ τὸν κόσμον, νιτσεϊστῶν καὶ ἕνας ἐκ τῶν πρώτων συστηματικῶν δημοτικιστῶν τῆς Ἑλλάδος. Συνέγραψε πολλὰ πρωτότυπα ἔργα (δράματα, ποιήματα, διηγήματα, μελέτες κ.ἄ.) καὶ μετέφρασεν ἀρκετὰ ξένα ἔργα.

Κανάρη Κωνσταντίνου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 8, στὸ Κολωνάκι.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὸν Ψαριανὸ πυρπολητή, στὸν ἥρωα τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 Κωνσταντῖνο Κανάρη, ὁ ὁποῖος γεννήθηκε τὸ 1790 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1877. Πολλοὺς καὶ διαφόρους σημείωσε ἄθλους στὸν κατὰ θάλασσα ἀγῶνα. Τὸν καιρὸ τοῦ Ὄθωνος ἔγινε ναύαρχος, ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν (1844) καὶ πρωθυπουργὸς (1848). Ἀργότερα πῆρε μέρος στὴν ἀντιοθωνικὴ κίνησι.

Τὴν ἐποχὴ τοῦ Γεωργίου Α', διετέλεσε πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν (1864-1865) καὶ τὸ 1877, μὲ λαϊκὸ συναγερμό, πρόεδρος οἰκουμενικῆς κυβερνήσεως. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ πολλὲς συνοικίες).

Κανάχου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Θρασύλλου 15, ἀπέναντι στὸ Σύνταγμα Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη.

Ὁ Κάναχος, περίφημος γλύπτης καὶ χαλκοπλάστης ἀπὸ τὴν Σικυῶνα, ἤκμασε κατὰ τὸ τέλος τοῦ ΣΤ' καὶ τὶς ἀρχὲς τοῦ Ε' π.χ. αἰῶνος. Εἶναι ὁ κατασκευαστὴς τοῦ κολοσσιαίου χαλκίνου ἀγάλματος τοῦ Ἀπόλλωνος Φιλησίου, στὸ ἱερὸ τῶν Διδύμων τῆς Μιλήτου, καθὼς καὶ ἄλλων ἀξιολόγων ἔργων.

Κάννιγγος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Γλάδστωνος 7, στὴν ὁμώνυμη πλατεῖα τοῦ κέντρου τῶν Ἀθηνῶν.

Ὁ Γεώργιος Κάννιγγ (Canning), διαπρεπὴς Ἄγγλος πολιτικός, γεννήθηκε τὸ 1770 στὸ Λονδῖνο καὶ πέθανε τὸ 1827. Τὸ ὄνομά του ἔχει συνδεθῆ στενὰ μὲ τὴν διπλωματικὴν ἱστορία τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821. Ὑπερασπίζοντας τὰ ἑλληνικὰ αἰτήματα συνέβαλε στὴν ἐπιτυχία τῆς ἐπαναστάσεως, μὲ τὴν ἀγγλογαλλορωσικὴ συνθήκη τοῦ Λονδίνου (Ἰούλιος 1827). Μὲ τὴν συνθήκη αὐτὴ διεκανονίζετο ὁριστικῶς ἡ λύσις τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος καὶ ἠκυροῦτο ἡ ἰσχὺς τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Πετρουπόλεως. Ἀνδριὰς τοῦ Κάννιγγος βρίσκεται εἰς τὴν ὁμώνυμη πλατεῖα τῶν Ἀθηνῶν.

Κατακουζηνοῦ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Θεμιστοκλέους 15, κοντὰ στὴ πλατεῖα Κάννιγγος.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὴν συνώνυμη οἰκογένεια τοῦ Βυζαντίου, πολλὰ μέλη τῆς ὁποίας, ἀπὸ τὸν 11ο μέχρι τὸν 12ον αἰῶνα, διεδραμάτισαν πρωτεύοντα ρόλο στὴν πολιτικὴ καὶ στρατιωτικὴ ζωὴ τοῦ Βυζαντίου, τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Ρουμανίας.

Καπανέως.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λένορμαν 168, κοντὰ στὸ λόφο Κολωνοῦ.

Σύμφωνα μὲ τὴν μυθολογία, ὁ Καπανεύς, Ἀργεῖος ἥρως, γυιὸς τοῦ Ἱππονόου καὶ τῆς Ἀστυνόμης, πατὴρ τοῦ Σθενέλου καὶ ἀνεψιὸς τοῦ Ἀδράστου, μετέσχε τῆς ἐκστρατείας τῶν «ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας» καὶ ἐπέδειξεν ἀπαράμιλλον ἡρωισμόν, πλὴν ὅμως, ἀλαζονευθεὶς γιὰ τὴ νίκη, κατεκεραυνώθη ἀπὸ τὸν Δία.

Καπετὰν Βάρδα.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἱππόνακτος 15 (Ἀμβρ. Φραντζῆ 53), στὴ στροφὴ τῶν λεωφορείων γιὰ τὸν Ἅγιο Γεώργιο.

Ὁ Καπετὰν Βάρδας, ψευδώνυμο τοῦ Τσόντου Γεωργίου, ἀνώτατος ἀξιωματικὸς τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, γεννήθηκε τὸ 1871 στὰ Σφακιὰ τῆς Κρήτης. Τὸ 1893 ἀπεφοίτησε τοῦ Σχολείου Εὐελπίδων, ὡς ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ. Διεκρίθη στὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα μέχρι τοῦ 1908, στὸν ὁποῖο κατ' ἐπανάληψιν συμμετέσχεν, ὡς ἀρχηγὸς ἐθελοντικῶν σωμάτων μὲ τὸ ψευδώνυμο Βάρδας. Πῆρε μέρος στοὺς πολέμους 1912-1913, καθὼς καὶ στὸν Βορειοηπειρωτικὸν ἀγῶνα τὸ 1914. Διετέλεσε διοικητὴς τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων καὶ φρούραρχος Ἀθηνῶν. Ἀπεστρατεύθη τὸ 1923 μὲ τὸν βαθμὸ τοῦ ὑποστρατήγου.

Καπετὰν Λαχανᾶ.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν λεωφόρο Ἰωνίας, (Ἠλεκτρικὸς σταθμὸς Ἁγ.Νικολάου κάτω Πατησίων) καὶ τελειώνει στὴν ὁδὸ Ἁγ. Δημητρίου - Ὄπλων, στὰ Θυμαράκια·

Ὁ Κωνσταντῖνος Λαχανᾶς, ἐπιφανὴς ἀγωνιστὴς τοῦ 1821, γεννήθηκε στὸ Βαθὺ τῆς Σάμου τὸ 1769. Πολέμησε στὴν Αἴγυπτο, ὑπὸ τὸν Ναπολέοντα, μετὰ στὴν Μακεδονία μὲ τὸν Νικοτσάρα καὶ τέλος στὴ Σάμο, ὅπου ἐκήρυξε τὴν ἐπανάστασι τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1821, στὴ θέσι «Πηγαδάκι». Διετήρησε τὴν ἀρχηγία τῶν ἐπαναστατῶν μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ Λυκούργου Λογοθέτη, ὁ ὁποῖος, ὕστερα ἀπὸ ἐντολὴ τοῦ Ὑψηλάντου, ἀνέλαβε τὴν ἐξουσία τῆς νήσου (Μάϊος 1821). Πέθανε τὸ 1842.

(Συνεχίζεται)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΑΜΟΙΒΑΙ - ΕΠΑΙΝΟΙ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Χρῖστον Ἀδαμόπουλον, διότι, χάρις εἰς τὸν ἐπιδειχθέντα παρ' αὐτοῦ ὑπερβολικὸν ζῆλον, ἔκτακτον ἐνδιαφέρον καὶ ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του, ὡς ρυθμιστοῦ τῆς κυκλοφορίας πεζῶν τε καὶ ὀχημάτων εἰς νευραλγικὸν σημεῖον τῶν Ἀθηνῶν (Χαυτεῖα), ἀπέσπασε κατ' ἐπανάληψιν τὸν θαυμασμὸν καὶ τὰ ἐγκωμιαστικὰ σχόλια τοῦ κοινοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

—Δι' ἑτέρας ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Διονύσιον Ἀργυρόπουλον, διότι, τὴν 17-10-62 καὶ περὶ ὥραν 00.50', χάρις εἰς τὴν ἐπιδειχθεῖσαν παρ' αὐτοῦ ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα καὶ ψυχραιμίαν, ὡς καὶ τὸ ἀπαράμιλλον θάρρος, ἐπέτυχε τὴν ἐπ' αὐτοφώρῳ σύλληψιν τοῦ κλέπτου Κωνσταντίνου Πρασίνου, ὅστις ἀπεπειράθη νὰ διαρρήξῃ κατάστημα εἰς Ἀμφιάλην Πειραιῶς.

—Ὡσαύτως δι' ἑτέρας ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Διονύσιον Ἀντωνόπουλον, διότι, περὶ ὥραν 21ην τῆς 26-11-62, ἐκτὸς ὑπηρεσίας ὢν καὶ ἐν πολιτικῇ περιβολῇ τυγχάνων, χάρις εἰς τὸν ἐπιδειχθέντα ὑπερβολικὸν ζῆλον καὶ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον του πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν, ἐπενέβη ἵνα συλλάβῃ ἄτομον, ὅπερ διένειμεν, ἄνευ ἀδείας, προξηρύξεις τῆς Ε.Δ.Α., κομμουνιστικοῦ περιεχομένου, παρὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Αἰόλου καὶ Σοφοκλέους, μὲ ἀποτέλεσμα, ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἐκθέσῃ εἰς κίνδυνον τὴν ζωήν του, λόγῳ τῆς κατ' αὐτοῦ ἐπιθέσεως ὀπαδῶν τῆς Ε.Δ.Α., ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ αὐστηρὰ καταδίκη δύο ἐκ τῶν ἐπιτεθέντων κατ' αὐτοῦ κομμουνιστῶν, ἐπεδείξας ἐν προκειμένῳ εὐψυχίαν καὶ ἔκτακτον δραστηριότητα.

***

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ - ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ - ΔΙΑΓΡΑΦΑΙ

—Ἀπελύθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, διὰ λόγους πειθαρχίας, οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Δῆμος Σπυρόπουλος, Βασίλειος Λάρδας, Θεόδωρος Μασούρας, Θρασύβουλος Βεντούρης καὶ ὁ μαθητευόμενος Ἀστυφύλαξ κ. Ἰωάννης Φραγγούλιας.

—Διεγράφη τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, διὰ λόγους ὑγείας, ὁ Ἀρχιφύλαξ κ. Παναγιώτης Παντελᾶτος.

—Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ὁ Ἀρχιφύλαξ κ. Θεόδωρος Βασιλόπουλος καὶ οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Ἐμμανουὴλ Δασκαλάκης, Εὐάγγελος Πετράκης, Παναγιώτης Ἀλαμπουρτζῆς καὶ Θεόδωρος Μανωλάκος.

***

ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Κατὰ τοὺς διεξαχθέντας ἐν Ἀθήναις καὶ ἀπὸ 3-6/12/62 σκοπευτικοὺς ἀγῶνας τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων Ἑλλάδος, ἔτους 1962, ἡ σκοπευτικὴ ὁμὰς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κατήγαγε σημαντικὰς νίκας. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὡς ἄνω ἀγώνων, λεπτομερῶς ἔχουν ὡς ἑξῆς:

1. Πολεμικὸν τυφέκιον.

Α' Στάσις Ὀρθίως: 1) Ἀστυφ. Φωτόπουλος Γεώργιος 91, 2ος) Ἀστυφ. Μπέλμπας Κων/νος 81, 3ος) Ἐπιλοχ. Μάνθος Εὐλάμπιος 81, 4ος) Ἀστυφ. Σκαραφίγκας Ἰωάν. 67, 5ος) Χωροφ. Βασιλειάδης Βασίλειος 66, 6ος) Ναύτης Φιλίππου Ἀντώνιος 64.

Β' Στάσις Γονυπετῶς: 1ος) Ἀστυφ. Μπέλμπας Κων/νος 148, 2ος) Ἀστυφ. Φωτόπουλος Γεώργιος 145, 3ος) Ὑπαρχ. Τριανταφυλλόπουλος Νικ. 132, 4ος) Ἀνθυπομ. Ρουσσάκης Νικ. 128, 5ος) Ὑπομοίρ. Οἰκονομέας Ἰωάν. 120, 6ος) Λοχίας Ζουμῆς Ἰωάννης 119.

Γ' Στάσις Πρηνηδόν: 1ος) Ὑπαρχ. Τριανταφυλλόπουλος Νικ. 180 (νέον πανελ. ρεκόρ), 2ος) Ἀνθυπομ. Ρουσσάκης Νικ. 168, 3ος) Ἀστυφ. Φωτόπουλος Γεώργ. 167, 4ος) Ἀστυφ. Σκαραφίγκας Ἰωάννης 165, 5ος) Χωροφ. Βασιλειάδης Βασ. 161, 6ος) Ἀρχ/λαξ Καλφακάκος Δημ. 161.

Δ' Τρεῖς στάσεις–Ἀτομικόν: 1ος) Ἀστ/λαξ Φωτόπουλος Γεώργιος 403, 2ος) Ἀστυφ. Μπέλμπας Κων/νος 380, 3ος) Ὑπαρχ. Τριανταφυλλόπουλος Νικ. 352, 4ος) Ὑπομοίρ. Ρουσσάκης Νικ.3 33, 5ος) Ἀρχ/λαξ Καλφακάκος Δημ. 333, 6ος) Χωροφ. Βασιλειάδης Βασίλ. 332.

Ε' Ταχεῖα βολὴ πολεμικοῦ τυφεκίου εἰς 3 στάσεις: 1ος) Ἀστ/λαξ Σκαραφίγκας Ἰωάννης 371, 2ος) Ἐπιλοχίας Μάνθος Εὐλάμπιος 331, 3ος) Ἀστ/λαξ Φωτόπουλος Γιώργιος 330, 4ος) Ὑπολοχαγὸς Τζαμαλούκας Νικόλαος 328, 5ος) Ὑπαρχ/λαξ Τριανταφυλλόπουλος Νικ. 323, 6ος) Ὑπομοίρ. Βουδικλάρης Δρακούλης 317.

ΣΤ' Ὁμαδικὸν πολεμικοῦ τυφεκίου:
1η Ὁμὰς Ἀστυνομίας Πόλεων, 2α Ὁμὰς Βασιλικῆς Χωρ/λακῆς, 3η Ὁμὰς Στρατοῦ, 4η Ὁμὰς Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ.

2. Περίστροφον.

			Ἀκρ.	Ταχ.	Σύν.
Ἀκριβείας καὶ ταχεῖα	1ος	Λοχαγὸς Κασούμης Δημ.	280	295	575
	2ος	Ὑπολοχ. Παπαγεωργόπουλος	282	287	569
	3ος	Ἐπιλοχ. Πραπαβέσης	269	288	557
	4ος	Σμηναγὸς Παπαδάκης Γεωργ.	265	281	546
	5ος	Ὑπομοίρ. Οἰκονομέας Ἰω.	262	282	544
	6ος	Σμηναγὸς Κατσιλιαράκης Ἄγγ.	275	269	544
Β' Ὁμαδικῶς	1ος	Στρατὸς			2236
	2ος	Ἀεροπορία			2138
	3ος	Χωροφυλακὴ			2100
	4ος	Ἀστυνομία			2062
	5ος	Ναυτικὸν			1490

Κατάταξις τῶν σκοπευτῶν περιστρόφου Ἀστυνομίας:

				Ἀκρ.	Ταχ.	Συν.
Ἀκριβείας καὶ ταχεῖα	1ος	Ἀστ/λαξ	Σκουτέλας Σταῦρος	266	276	542
	2ος	»	Παπαχρήστου	270	248	581
	3ος	»	Γκίνης Σπυρ.	270	245	515
	4ος	Ὑπαστυν.	Ραυτόπουλος Παν.(ἀναπλ)	253	259	312
	5ος	Ἀστ/λαξ	Ἰωαννίδης Γεώργ.	250	237	487

Γενικὴ Βαθμολογία κατὰ τὸν Κανονισμὸν τῆς Σκοπ. Ὁμοσπονδίας Ἑλλάδος:

1η	Ἀστυνομία	4777	Βαθμοὶ
2ος	Στρατὸς	4585	»
3η	Χωροφυλακὴ	4361	»
4ον	Ναυτικὸν	3315	»
5η	Ἀεροπορία	2138	»

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἡ τοξικομανία καὶ ἡ σχέσις αὐτῆς πρὸς τὴν ἐγκληματικότητα, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Ἰωάννου Παπαζαχαρίου 97

Εὐρωπαϊκὸν σεμινάριον—Περὶ τῆς ἀξιολογήσεως τῶν μεθόδων προλήψεως τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων, ὑπὸ κ. Ἰωάν. Βεργοπούλου, Διευθυντοῦ, καὶ κυρίας Μ. Μαυρομμάτη, Τμηματάρχου, τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Σωφρονιστικῆς Διοικήσεως Ὑπουργείου Δικαιοσύνης 101

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἡ διαφθορὰ καὶ τὰ πορνεῖα ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα μέχρι τῆς ἐποχῆς μας, ὑπὸ Δημοσιογράφου κ. Σπύρου Λεωτσάκου (συνέχεια) 105

ΞΕΝΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Διεθνὴς ἀπατεὼν διὰ τῆς μεθόδου ἀποστολῆς τηλεγραφημάτων, ὑπὸ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γ. Δουκάκη 109

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ πολύκροτη διάρρηξις τοῦ κοσμηματοπωλείου Ν. Σημαντήρα στὸν Πειραιᾶ, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Χαρ. Σταμάτη 113

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἡ ἱστορία τοῦ F.B.I., ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως Ντὸν Χουάιτχεντ, κατὰ μετάφρασιν Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστ. Βογιατζῆ (συνέχεια) 118

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Τὰ περασμένα, ὑπὸ κ. Δημήτρη Γιαννουκάκη 121

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Ὁ ἀθλητισμὸς εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Βασιλείου Κρύου (συνέχεια καὶ τέλος) 126

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ

«...Ὁ καλλιτεχνικὸς κόσμος εὔχεται...», ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σ. Πηλοῦ ... 128

ΕΥΦΡΟΣΥΝΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Πριγκιπικοὶ ἀρραβῶνες, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 131

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΙΔΕΩΝ

Τί νὰ γράψω; ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σπύρου Πηλοῦ (συνέχεια) 135

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ

Τὸ κόψιμο τῆς βασιλόπιττας εἰς τὴν Σχολὴν Ὑπαστυνόμων, ὑπὸ Δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. Βλασίου Τσουραπᾶ 137

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 139

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 143

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40 - Ἀθῆναι (Τηλ. 522.512)

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12.30' - 1 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.